

USP:n
kahdeksas
istunto

**Vuoden ulko-
suomalainen**
**Mark
Levengood**

Suomen suurin e-kirjakauppa toimii kaikkialla maailmassa

Elisa Kirjasta löydät tuhansia ääni- ja e-kirjoja. Luet kirjoja helposti tabletilla ja puhelimella, joten kirjahyllysi kulkee aina mukanasasi. Käyttääksesi Elisa Kirjaa sinun ei tarvitse olla Elisan asiakas.

Kokeile maksutta: elisa.fi/kirja/tutustumislahja

elisa
KIRJA

Ulkosuomalaisien etuja kannattaa vaalia

Toukokuun lopulla järjestetty ulkosuomalaisparlamentin kahdeksas istunto osoitti, että kiinnostus ulkosuomalaisparlamentin työhön jatkuu ulkosuomalaisten keskuudessa vahvana, vaikka parlamentin perustamisistunnosta tulee elokuun alussa kuluneeksi jo 18 vuotta. Tänä vuonna Helsinkiin saapui 187 henkilöä 125 ulkosuomalaisyhteisöstä 21 maasta.

Eniten osallistujia istunnossa on ollut vuonna 2002, jolloin edustajien ja tarkkailijoiden yhteismäärä kohosi 303:een. Seuraavassa eli 20-vuotisjuhlaistunnossa vuonna 2017 nousee mahdollisesti jopa tuota suurempaan osallistujamäärään, sillä Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhluvuonna Suomeen on odotettavissa tavallista enemmän ulkosuomalaisia vierailulle.

Istunnon ohjelmasta juuri Suomi vuonna 2017: Onko ulkosuomalaisuudella väliä -keskustelutilaisuus veti eniten osallistujia. Yli sata ulkosuomalaista tuli kuulemaan valtiovallan suunnitelmia juhluvuodeksi ja kertomaan toiveitaan siitä, miten he haluaisivat Suomen huomioivan ulkosuomalaiset juhluvuonna niin Suomessa kuin maailmalla. Samalla yhteisöjen edustajat kertoivat, millaisia suunnitelmia Suomen juhlimiseksi on tällä hetkellä eri puolilla maailmaa.

Senioriseminaari on aina ollut suosittu ohjelma, ja tällä kertaa ensimmäisen kerran järjestetty Suomi-kouluseminaari keräsi sekä hyvän osanottajamäärän.

Tänä vuonna nuorille jaettujen matkapurahojen ansiosta paikalla oli myös nuoren sukupolven edustajia.

Istuntoon lähetetyistä aloitteista monet koskivat ulkosuomalaisparlamentin asialistalla pitkään esillä olleita asioita, koska monet asiat – esimerkiksi kirjeäänestys - eivät ole edistyneet vuosien mittaan tai tilanne on jopa heikentynyt. Aloitteiden toistuminen istunnosta toiseen osoittaa sen, miten tärkeitä kyseiset asiat ovat ulkosuomalaisille ja miten kiinteästi he haluavat pitää yllä yhteyksiä Suomeen pitkäaikaisilla ulkomailla asumisen jälkeen.

Ulkosuomalaisparlamentin puhemiesistö ja sihteeristö, Suomi-Seura ry ovat jo viitisitoista vuotta käyneet oikeusministeriössä ja eduskunnassa keskustelemassa kirjeäänestyksen sallimisesta ulkosuomalaisille. Asialla on jo poliittinen tuki, ja ulkoministeriö kannattaa sitä, mutta asia ei ole edistynyt. Kirjeäänestys sai myös selkeän tuen tou-

kokuun istunnon juhlapuhujilta. Kirjeäänestyksen puolesta kampanjoidaan edelleen yhtä voimakkaasti kuin aiempina vuosina, sillä asia on erittäin tärkeä ulkosuomalaisille.

Passin hankintaa koskevia aloitteita oli edelleen useita. Niin äänestys- kuin passinhankintamatkat ovat monille ulkosuomalaisille kalliita, koska ne vaativat yleensä käyntiä Suomen edustustossa. Kiristyneen talustilanteen takia ulkoministeriö on joutunut supistamaan edustustoverkostoaan maailmalla, mikä hankaloittaa ulkosuomalaisten elämää entisestään. Lisäksi passi on voimassa vain viisi vuotta entisen kymmenen sijaan.

Toistuvia aiheita päätöslauselmissa oli tällä kerralla myös Suomi-koulujen tuen lisääminen ja ulkosuomalaisten opiskelumahdollisuudet Suomessa sekä suomalaisen median seuraaminen ulkomailla.

Istunnossa oli toki esillä myös runsaasti uusia aloitteita, niistä yksi esimerkki on ulkosuomalaisparlamentin aseman vakiinnuttaminen ja sen saaminen lainsäädännön piiriin. Tarkoituksena on saada ulkosuomalaisparlamentille virallinen asema suomenruotsalaisten Folktingetin tapaan. USP:n virallinen asema edistäisi ulkosuomalaisparlamentin edunajotoimintaa ja toisi ulkosuomalaiset entistä lähemmin osaksi suomalaista yhteiskuntaa.

Niin jo 88-vuotias Suomi-Seura ry kuin sen aloitteesta perustettu ulkosuomalaisparlamentti ovat toimintansa aikana selkeästi osoittaneet toimintansa tarpeellisuuden. Mikään muu taho ei Suomessa aja ulkosuomalaisten asiaa. Ulkosuomalaiset ovat todellakin voimavara ja Suomen lähettiläitä maailmalla. Asuinmaissaan he tekevät Suomea tunnetuksi ja palatessaan Suomeen he tuovat tärkeää osaamista ja näkemystä. Tätä yhteenkuuluvuutta ulkosuomalaisten ja Suomessa asuvien suomalaisten kesken kannattaa tukea kaikin tavoin, sillä se hyödyttää suuresti molempia osapuolia.

Leena Isbom

Sisältö

4 • 2015

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Mark Levengood on Vuoden ulkosuomalainen
- 6 USP piti kahdeksannen istunnon
- 10 Uusi hallitus: Suunta selvä, toimet eivät
- 12 Haukiputaan kirkolta Egyptin Hurgadaan
- 14 Matias Savolaisen työ on Yhdysvaltain kiinteistömarkkinoilla
- 16 Maailman turulta
- 17–32 Artikkelien käännökset Suomen ulkopuolella
- 34 Hannele Klemettilä-McHale tutkii keskiaikaa
- 36 Bongan linna
- 38 Järjestöpalsta
- 40 Suomi-Seuran neuvontapalvelu
- 42 Humoristikko
- 45 Ruokapalsta

Kansi: Mark Levengood
Kuva: Tiina Laitinen

Mark Levengood on Vuoden ulkosuomalainen

Tänä vuonna Vuoden ulkosuomalainen -tunnustus myönnettiin toimittaja-kirjailija Mark Levengoodille. Televisiotöidensä ja kirjojensa ansiosta Levengood on yksi tunnetuimmista ruotsinsuomalaisista niin Ruotsissa kuin Suomessa.

Suomi-Seura ry:n johtokunta palkitsi ruotsinsuomalaisen Mark Levengoodin hänen merkittävästä, pitkäaikaisesta ja näkyvästä urastaan niin Ruotsin televisiossa ja radiossa kuin kirjailijana. Työnsä ansiosta hän on myös tehnyt Suomea ja suomenruotsalaisuutta tunnetuksi Ruotsissa. Televisiotyöstään hän on saanut lukuisia palkintoja.

Ruotsiin nuorena muuttanut Mark Levengood on tullut tunnetuksi televisiosta muun muassa ohjelmasarjoista Mårgen med Mark (Aamu Markin kanssa), Mark och hans vännar (Mark ystävineen), Aha – sa Mark (Ahaa, sanoi Mark) ja Kväll i kungariket (Ilta kuningaskunnassa) sekä työstään Ruotsin television SVT:n draamaosaston apulaispäällikkönä. Hän on toiminut juontajana suurissa ruotsalaisissa musiikki- ja elokuva-alan televisiogaaloissa, kuten esimerkiksi Melodifestivalenissa ja Guldbaggenissa sekä Svenska hjältar (Ruotsalaisia sankareita) -ohjelmassa, keskusteluohjelmissä sekä selostanut televisiossa lukuisia Ruotsin hovin tapahtumia, muun muassa kruununprinsessa Victorian häät.

Levengood on suosittu luennoitsija ja esiintyjä, ja hän on kirjoittanut useita teoksia, joista osa on käännetty suomeksi.

Suomessa Levengood on vierailut erilaisissa keskusteluohjelmissä. Vuosina 2008 ja 2009 hän isännöi Yle TV1:llä omaa kymmenosaista Levengood Suomesta -puheohjelmaansa, missä hän haastatteli suomalaisia julkisuuden henkilöitä. Levengood on Unicefin hyvän tahdon lähettiläs.

Vuoden ulkosuomalainen -tunnustus luovutettiin Mark Levengoodille 29. toukokuuta Helsingissä. Tunnustuksen luovutti Suomi-Seura ry:n puheenjohtaja Jarmo Virmavirta.

Olen vuosien mittaan saanut muutamman palkinnon, mutta tämä merkitsee mi-

Tämä palkinto merkitsee minulle hyvin paljon, koska olen aina ollut niin ylpeä ollessani Suomesta, Mark Levengood sanoo. Kuva: Leena Isborn.

nulle hyvin paljon, koska olen aina ollut niin ylpeä ollessani Suomesta. Jos te siellä Suomessa myös olette ylpeitä minusta, niin minulla on todella suuri syy olla iloinen, Mark Levengood kommentoi tunnustusta.

Juuret myös Yhdysvalloissa

Mark Levengoodin äiti on suomalainen ja isä amerikkalainen. Levengood, 51, syntyi Yhdysvalloissa sotilastukikohdassa North Carolinan osavaltiossa 1964.

– Isäni oli amerikkalainen sotilas, ja hän lähti Vietnamin sotaan. Äitini erosi hänestä ja muutti Helsinkiin isoveljeni ja minun kanssa, kun olin kolmevuotias. Asumme isoäidin ja isoisän kanssa Helsingin Viiskulmassa, Mark Levengood kertoo.

– Äitini on suomenruotsalainen. Isoisäni oli syntynyt 1902. Hänen ja isoäidin ansiosta opin tuntemaan Suomen historiaa, ja siitä tuli omaa historiaani. Suomalainen taustani tunnetaan Ruotsissa.

Levengoodin suhde amerikkalaiseen isäänsä on pysynyt vahvana, ja hän käy tätä tapaamassa Yhdysvalloissa Floridassa pari – kolme kertaa vuodessa.

– Amerikkalainen isoisäni työskenteli Yhdysvaltain Helsingin-suurlähetystössä 1960-luvulla. Hän kävi Helsingissä ensimmäisen kerran niiden vuosien jälkeen kolme vuotta sitten. Oli hauskaa nähdä Helsinki hänen näkökulmastaan. Hän kertoi, mitkä

ravintolat olivat venäläisten ja mitkä amerikkalaisten suosimia tuolloin 1960-luvulla.

Vuonna 1970 Levengoodin äiti meni naimisiin ja aviomies adoptoi Markin ja hänen veljensä.

– Vuodesta 1971 vuoteen 2006 käytin yhdistelmäimeä Levengood-Kärkkäinen, mutta kun toinen lapseni, tyttäreni syntyi, luovuin Kärkkäinen-nimestä, sillä tyttäreni nimestä olisi tullut aivan liian pitkä. Sielullisesti olen edelleen kuitenkin Levengood-Kärkkäinen, vain paperilla pelkkä Levengood.

Suomen kielen Levengood oppi vasta koulussa, sillä perheen lähipiiriin ja hänen ystäväpiiriinsä kuului vain ruotsinkielisiä.

– Suomi oli mielestäni hirveän vaikea kieli, mutta sitten aloin oppia sitä nopeasti kun rakastuin 16-vuotiaana suomenkieliseen ja ymmärsin, että kielestä on minulle hyötyä.

– Puhun suomea Ruotsissakin melko usein ja pidän sitä yllä. Se on vähän omaa suomeani, mutta tulen ymmärretyksi. Kuuntelen todella paljon suomenkielistä musiikkia – Kerkko Koskista, Hectoria, Katri-Helenaa ja Kirkaa muun muassa. Suomenkielisten romaanien lukeminen on vähän liian hidasta, mutta suomalaista runoutta luen paljon. Erityisesti suomalainen musiikki on minulle hyvin tärkeää, Levengood kertoo.

Mark Levengood käy Helsingissä melko usein, niin yksityishenkilönä kuin esimer-

niitä on ikävä eikä Suomen-matka ole tulos-
sa ihan heti.

Teatterikouluun Tukholmaan

Mark Levengood muutti Tukholmaan 19-vuotiaana. Hän halusi teatterialalle ja pyrki Helsingissä Teatterikouluun, mutta ei tullut hyväksytyksi.

– Pääsin kuitenkin Tukholmassa sijaitsevaan teatterikouluun, Calle Flygare teaterskolaan. Muuttaessani Tukholmaan ajattelin olla vuoden ja katsoa, millaista siellä on. Tapasin kuitenkin tulevan puolisoni, kirjailija - näyttelijä **Jonas Gardellin** heti kaupunkiin asetuttuani – hyvin tavallinen tarina, ja sinne jäin.

– En koskaan mielestäni muuttanut Suomesta, vaan Suomi muutti jollain lailla kansani sinne. Kai siksi suomalaisuus on edelleen niin tärkeää minulle.

Mark Levengood oli jo nuorena Suomesa innostunut teatterin ohella radio- ja televisiotyöstä. Hän teki ystävänsä **Nina Granvikin** kanssa televisioon ohjelman, jonka he kirjoittivat yhdessä, Granvik ohjasi ja Levengood näytteli yhden roolin.

– Teimme myös paljon teatteriesityksiä yhdessä ja ohjasimme nuorten teatterileirijä ja luovan toiminnan kursseja.

Levengood toimi myös vähän aikaa viihdeohjelman juontajana televisiossa.

Tukholmassa Levengood oli ensin töissä sairaalassa yöhöhtäjänä. Työ oli hänestä tärkeää ja kiinnostavaa, mutta mieli alkoi tehdä työhön, missä hän pääsisi liikkumaan jonkin verran. Tuolloin radiotoimittajan työ tuli hänen mieleensä. Välillä hän oli ehtinyt opiskella sosiaaliantropologiaa Tukholman yliopistossa.

– Pääsin innostuksen synnyttyä radiotuottajan koulutukseen Dramatiska institutiin, ja sain todella hyvän koulutuksen. Olin radiossa töissä vain vuoden, ja sitten televisio otti minut palvelukseensa. Sen jälkeen asiat alkoivat tapahtua vauhdilla. Minulla

kiksi vierailijana televisio-ohjelmissa. Toukokuussa hän oli vierailijana Suomen television ruotsinkielisen kanavan Efter nio -ohjelmassa. Kahtena iltana hän esiintyi helsinkiläisessä ravintolassa En trevlig kväll med Mark Levengood -ohjelmallaan.

– Tukholmassa tiedän paikat, mistä saa suomalaisia herkkuja ja muita tuotteita, kun

Tunnustuksen Mark Levengoodille luovuttivat Suomi-Seuran puheenjohtaja Jarmo Virmavirta ja toiminnanjohtaja Paula Selenius.

on tapana antaa asioiden tapahtua, toisinaan pitää ymmärtää, että on aika hyväksyä muutos eikä pelätä.

Kruununprinsessan häiden selostaminen kohokohta

Mark Levengoodin työura televisiossa on ollut hyvin laaja-alainen ja ulottunut omista keskusteluohjelmista suurten teatteri- ja musiikkigaalojen juontamiseen sekä Ruotsin hovin tapahtumien selostamiseen.

– Olen nauttinut erilaisista radio- ja televisiotöistä eri tavoin. Pidän esimerkiksi kovasti lastenohjelmien teosta, sillä se oli hauskaa työtä. Olen saanut tehdä kiinnostavaa työtä ja tavata mielenkiintoisia ihmisiä, ja olen siitä iloinen, Levengood toteaa.

– Arvelen, että kruununprinsessa **Victorian** häiden selostajaksi pääsy oli suurin tehtävä ja suurin kunnia, mikä minulla on ollut. Se oli myös Ruotsin television suurin lähetys koskaan, ja käytössä oli 59 kameraa. Ennen sen tehtävän varmistumista ajattelin, että jos sen saan tehdä, en koskaan enää ole kateellinen kenellekään. Tosin en ole kateellinen muutenkaan, Levengood hymähtää.

Kesäkuussa Mark Levengood selosti prinssi **Carl-Philipin** häitä, mikä oli myös suuritöinen ohjelma Ruotsin televisiolle. Hän on työnsä kautta myös tavannut kuninkaallisen perheen jäseniä. Myös prinsessa **Madeleinein** häälähetyksen tuotannossa hän oli mukana kaksi vuotta sitten.

– Olen tehnyt heidän kanssaan töitä monta vuotta. Olen saanut kutsuja esimerkiksi kruununprinsessa Victorian ja prinssi **Danielin** kotiin Hagan linnaan ja tavannut heidän tyttärensä prinsessa **Estellen**. En silti tunne heitä niin hyvin, että voisin soittaa kruununprinsessalle suoraan, kun minulla on asiaa.

– Pidän kruununprinsessasta erittäin paljon, ja hän on hyvin miellyttävä henkilö. Hän myös pitää todella paljon Suomesta.

Televisiotöidensä ohella Mark Levengood työskentelee aktiivisesti Ruotsin radion P1-kanavan kolumnistina Godmorgon, världen!(Hyvää huomenta, maailma!)- ja Tankar för dagen (Ajatuksia tälle päivälle) -ohjelmissa sekä on mukana useissa muissa tuotannoissa.

Tänä vuonna Levengood on kiertänyt esiintymässä Ruotsin suomalaisalueilla. Silminnäkijän mukaan salit ovat olleet täynnä kaikkialla, ja yleisössä on ollut niin ruotsin-suomalaisia kuin ruotsalaisia.

Vaikka Mark Levengood ei päätnyt haaveilemalleen näyttelijän uralle, on hän saanut myös kokemusta haaveilemaltaan alalta.

– Erityisesti viime aikoina minua on pyydetty mukaan erilaisiin teatterituotantoihin, mikä on minusta kovin hauskaa. Ajattella, että saan kokeilla sitäkin työtä.

Teksti: Leena Isbom
Kuvat: Tiina Laitinen

USP koolla jo kahdeksannen kerran

Ulkosuomalaisparlamentin täysistunto käynnissä Helsingin yliopiston juhlasalissa. Kuva: Leena Isbom.

Ulkosuomalaisparlamentin kahdeksas istunto sai Helsinkiin koolle väkeä 125 ulkosuomalaisyhteisöstä pohtimaan ulkosuomalaisille tärkeitä asioita. Istunnossa laadituissa 41 päätöslauselmassa ovat edelleen vahvasti esillä kirjeäänestys, passin hankinnan helpottaminen ja Suomi-koulujen tuen turvaaminen.

Ulkosuomalaisparlamentin kahdeksas istunto järjestettiin Helsingissä 22.–23. toukokuuta. Istuntoon osallistui 141 edustajaa ja 46 tarkkailijaa 125 ulkosuomalaisyhteisöstä 21 maasta. Niin edustajien ja tarkkailijoiden kuin yhteisöjen määrä oli kasvanut vuoden 2012 istunnosta, jolloin luvut olivat 129, 28 ja 120. Maita oli edellisessä istunnossa edustettuina 22.

Istuntopaikka oli jo kolmannen kerran Helsingin yliopiston päärakennus kaupungin ydinkeskustassa. Täysistunnot pidettiin yliopiston juhlasalissa, ja valiokunnat kokoontuivat luentosaleissa.

Käsiteltävänä oli 41 aloitetta kahdeksassa valiokunnassa. Aloitteista suuri osa koski jo pitkään esillä olleita aiheita kuten kirjeäänestyksen sallimista ulkosuomalaisille, passin haun helpottamista, Suomi-koulujen tuen lisäämistä, opiskelumahdollisuuksia Suomessa sekä mahdollisuutta seurata

suomalaista mediaa ulkomailla.

Istunnon hyväksymät päätöslauselmat taustoineen julkaistaan ulkosuomalaisparlamentin kotisivulla, ja ne luovutetaan kesän lopulla pääministeri **Juha Sipilälle**, jon-

ka kautta ne lähtevät lausuntokierrokselle ministeriöihin.

Täysistuntoja johti ulkosuomalaisparlamentin puhemies, Suomi-Seura ry:n puheenjohtaja **Jarmo Virmavirta**.

Eduskunnan II varapuhemies Ben Zyskowicz (vas.) ja Etyj:n parlamentaarisen yleiskouksen presidentti Ilkka Kanerva. Heidän takanaan (vas.) Suomi-Seuran johtokunnan jäsenet Fredrik Forsberg, Lasse Kempas ja Outi Ojala sekä Suomi-Seuran entinen toiminnanjohtaja Ilkka-Christian Björklund.

Zyskowiczilta tukea kirjäänestyselle

Ensimmäisen päivän täysistunnon juhlapuheen piti kansanedustaja, silloinen eduskunnan II varapuhemies **Ben Zyskowicz**. Huhtikuun eduskuntavaalien jälkeiset hallitusneuvottelut ja varsinaisen eduskunnan puhemiehistön valinta olivat istunnon aikaan vielä kesken.

Zyskowicz totesi ulkosuomalaisten olevan ainutlaatuinen voimavara, jolla on merkittävä rooli suomalaisen kulttuurin, identiteetin ja etujen ajamisessa maailmanlaajuisesti.

– Te olette suomalaisia lähettäviä maailmalla ja tärkeitä Suomelle. Haluamme kuulla ulkosuomalaisten näkökulmat ja ajatukset eri asioista. On tärkeää, että osallistutte Suomessa tehtäviin päätöksiin, Zyskowicz sanoi.

Zyskowicz muistutti, että merkittävä osa nykyään Suomesta muuttavista henkilöistä palaa Suomeen ja tuo mukanaan tärkeää osaamista, kielitaitoa ja työkokemusta. Hän totesi myös, että Suomi-koulut tekevät tärkeää työtä ulkosuomalaisten lasten ja nuorten kulttuurisen ja kieli-identiteetin tukemisessa ja siksi koulujen rahoituksen turvaaminen on kaikkien etu.

Ben Zyskowicz totesi kirjäänestyksen olleen ulkosuomalaisparlamentin päätöslauselmissa pitkään. Hän mainitsi ulkoruotsalaisten äänestysviikkauksen nousseen tuntuksi sen jälkeen, kun Ruotsi salli kirjäänestyksen.

– Poliittisen yksimielisyyden löydyttyä Suomessa kahden edeltävän oikeusministerin kausien aikana, voi todeta, että ulkosuomalaisten äänestysaktiivisuuden lisääminen on tärkeä tavoite ja kirjäänestyksen keinoin tie, joka olisi verraten nopeasti ja edullisesti toteutettavissa, Zyskowicz sanoi.

Jälkimmäisen päivän täysistunnossa juhlapuheen piti kansanedustaja **Pekka Haavisto**.

Zyskowiczin mukaan olisi yleinen etu virallistaa ulkosuomalaisparlamentti ja saattaa se lainsäädännön piiriin, sillä ulkosuomalaisparlamentti on tunnettu ja tunnustettu.

– Ulkosuomalaisparlamentti on ainutlaatuinen yhteistyöfoorumi, joka yhdistää maailmalla asuvat suomalaiset yhdessä päättämään heille tärkeitä asioista. Toimimme kanavana, jonka kautta ulkosuomalaisten yhteiset asiat välittyvät Suomeen – eduskunnalle, hallitukselle, viranomaisille ja kansalaisjärjestöille, Zyskowicz totesi.

Haavistolta tunnustusta suomen kielen ylläpitämisestä

Toisen istuntopäivän juhlapuhuja oli kansanedustaja **Pekka Haavisto**. Haavisto mainit-

si Suomen uusina menestystarinoina peliteollisuuden, robotisaatioyritykset sekä innovaatiot eri aloilla. Suomen menestystarinoina Haavisto pitää myös suomalaisten sovitelu- ja rauhantyötä maailmalla.

– Rauhantyö on ollut ja tulee pysymään yhtenä suomalaisena tavamerkinä. Ehkä oma historiamme tekee meistä suomalaisista rauhantyön uskottavia osajia, Haavisto totesi.

Ulkosuomalaisparlamentin käsittelemistä asioista myös Pekka Haavisto otti esille ulkosuomalaisten äänestämisen helpottamisen.

– Toivon, että ulkosuomalaisten äänestämismahdollisuuksia kaikissa Suomen vaaleissa edelleen helpotettaisiin. On aivan kohtuutonta, että edellytetään käyntiä lähetystössä tai muussa äänestyspaikassa, kun matkaa voi kertyä satoja tai jopa tuhansia kilometrejä. Ulkoministeriön palveluverkko harvenee entisestään, ja tämäkin luo uusia esteitä demokratian toteutumiselle, Haavisto sanoi.

Ulkosuomalaisten työ suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin ylläpitäjänä sai hänet tunnustusta. – Teette tärkeää työtä suomen kielen, suomenkielisten koulutusmahdollisuuksien ja suomalaisen kulttuurin edistämisen puolesta. Kiitos teille kaikesta siitä työstä. Pieni kansakunta nojaa kieleenään, hän totesi.

Haavisto pitää tärkeänä, että suomalaisiin yliopistoihin ja korkeakouluihin tulisi edelleen opiskelijoita myös Euroopan ulkopuolelta, sillä kansainvälisyys on Suomelle erityisen tärkeää myös siksi, että talouden uudet markkinat ovat pääosin Euroopan ulkopuolella.

Haavisto mainitsi voineensa matkoillaan tutustua myös ulkosuomalaisten toimintaan eri maissa. Hän mainitsi esimerkkeinä Yhdysvaltain Seattlen ja New York Cityn ulkosuomalaisyhteisöt.

Puhemiehistön muutoksia

Istunnossa vahvistettu ulkosuomalaisparlamentin puhemiehistö uudistui jonkin verran. Suurin muutos tapahtui Etelä-Euroopan, Lähi-idän ja Afrikan varapuhemiehen ja varahenkilön kohdalla. Uudeksi varapuhemieheksi valittiin **Katia Brunetto** Italiasta ja varahenkilöksi **Marko Suomalainen** Kreikasta.

Kanadan varapuhemiehenä jatkaa **Veli Niinimaa**, ja alueen uusi varahenkilö on **Maarit Koivunen**. Keski-Euroopan varapuhemiehenä jatka **Kati Hognes** Belgiasta, ja uusi varahenkilö on **Satu Oldendorff** Saksasta. **Barbro Allardt Ljunggren** jatkaa maailmalla asuvien suomenruotsalaisten varapuhemiehenä, ja uutena varahenkilönä aloitti **Alexandra Hibolin**, molemmat asuvat Ruotsissa.

Yhdysvaltain ja Latinalaisen Amerikan uusi varapuhemies on **Satu Mikkola** ja uusi varahenkilö **Marja Snyder**, molemmat asuvat Yhdysvalloissa.

USP:n puhemiehistö kaudella 2015–2017: Ylärivissä vas. Mikko Pekkala, Veli Niinimaa, USP:n puhemies, Suomi-Seura ry:n puheenjohtaja Jarmo Virravirta, Marko Suomalainen, Risto Söder, Kati Hognes, Pirkko Karjalainen ja Markku Lehtonen. Alarivissä vas. Maarit Koivunen, Katia Brunetto, Marja Oksajärvi Snyder, Satu Mikkola, Alexandra Hibolin, Satu Oldendorff, Seija Sjöstedt, Barbro Allardt Ljunggren ja Wladimir Kokko. Kuva: Leena Isbom.

Suomen 100 -toimikunnan pääsihteeri Pekka Timonen.

Paula Selenius, Jarmo Virravirta, Pekka Timonen ja Per Stenlund Suomi 100 -tilaisuudessa.

Pohjois-Euroopan varapuhemiehenä jatkaa **Seija Sjöstedt** ja varahenkilönä **Pirkko Karjalainen**, molemmat ovat Ruotsista. Australian ja Aasian varapuhemies **Risto Söder** ja varahenkilö **Mikko Pekkala** jatkavat tehtävissään, ja molemmat asuvat Australiassa. Myös Itä-Euroopan varapuhemies **Wladimir Kokko** Venäjältä ja **Markku Lehtonen** Viirasta jatkavat uudella kaudella.

Kirjeäänestys ja Suomi-koulut kestoaiheita

Istuntoon lähetettiin 54 aloitetta, mutta normaaliin tapaan samaa asiaa koskevat aloitteet yhdistettiin yhdeksi aloitteeksi. Siten jäljelle jäi 41 aloitetta kahdeksan valiokunnan käsiteltäväksi.

Monissa aloitteissa olivat edelleen esillä kirjeäänestys ulkosuomalaisille ja Suomi-koulujen tuen lisääminen. Kirjeäänestystä USP ja sen sihteeristö Suomi-Seura ry ovat ajaneet jo 15 vuotta. Mahdottomana pidetyn kaksois- eli monikansalaisuuden sallimiseen vaadittiin vain viiden vuoden kampanjointi. Kirjeäänestys on käytössä ainakin 47 maassa, muun muassa Ruotsissa, missä ulkoruotsalaisten äänestysprosentti on nousut huomattavasti. Suomi-koulujen tuen nostaminen ja pitäminen korotetulla tasolla on

nytkin päätöslauselmissa kirjattuna. Passin haun helpottaminen ja passin keston nostaminen kymmeneen vuoteen on ulkosuomalaisten vahva toive.

Merkittävä uusi aloite on ulkosuomalaisparlamentin aseman vakiinnuttaminen saatamalla se lainsäädännön piiriin.

Ulkosuomalaisille esitetään myös merkkipäivää Suomen kalenteriin ja suositusta lipputukseen kyseisenä päivänä.

Oheisohjelmat olivat suosittuja

Istuntoa edeltäneenä päivänä järjestettiin kolme oheistapahtumaa sekä alueiden omat aluekokoukset.

Yli sata henkeä kokoontui Säätytaloissa järjestettyyn Suomi vuonna 2017: Onko ulkosuomalaisuudella väliä -tilaisuuteen keskustelemaan Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuodesta ulkosuomalaisten näkökulmasta. Tilaisuuden puhujina ja vetäjinä toimivat ulkoministeriön valtiosihteeri **Peter Stenlund**, Suomi 100 -juhlatoimikunnan pääsihteeri **Pekka Timonen**, Suomi-Seuran puheenjohtaja ja USP: puhemies **Jarmo Virravirta** sekä Suomi-Seura ry:n toiminnanjohtaja **Paula Selenius**.

Tilaisuudessa kuultiin ulkosuomalaisten suunnitelmista alueillaan juhlavuonna,

ja heillä oli tilaisuus esittää toiveita ja kysymyksiä siitä, miten ulkosuomalaisia aiotaan huomioida Suomesta käsin. Yleisenä toiveena tuntui olevan saada osallistua Suomessa erityisesti ulkosuomalaisille järjestettyyn juhlaan, jollainen vuonna 1992 Suomen 75-vuotisjuhlavuonna järjestettiin Suomessa. Ulkosuomalaisten tapahtumiin toivottiin Suomesta esiintyjä, vaikka

Suomi-kouluseminaarissa käsiteltiin Suomi-koulujen rahoitus pohjaa ja uutta opetus suunnitelma-suositusta. Tilaisuudessa puhujina olivat muun muassa **Maila Eichhorn** Suomi-koulujen Tuki ry:stä ja opetusneuvos **Leena Nissilä** Opetushallituksesta. Tilaisuuteen osallistui noin 40 henkilöä.

Senioriseminaarin aiheena oli Vanhuus ja kaksi kotimaata, ja se keräsi paikalle lähes 80 henkilöä. Tilaisuuden paneelikeskustelun avasi kanslianeuvos **Risto Laakkonen**. Edustettuina olivat Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ulkosuomalaisyö, sosiaali- ja terveysministeriö, ulkoasiainministeriö, Pohjois-Saksan suomalainen merimieskirkko, Ruotsinsuomalaiset eläkeläiset ja Siirtolaisuusinstituutti. Tilaisuudessa aiheena olivat erilaiset ikääntyneen ulkosuomalaisen haasteet.

Ensimmäisen kokouspäivän päätteeksi Helsingin kaupunki järjesti kaupungintalossa vastaanoton istunnon osallistujille. Tilaisuutta isännöi hallintojohtaja **Juha Summanen**.

Teksti: Leena Isbom

Kuvat: Tiina Laitinen ja Leena Isbom

Suomi 100 -tilaisuuden kuvat:

Juha Kalaoja/Valtioneuvoston kanslia

Lisätietoa istunnosta

Tietoa istunnosta ja juhlapuheet ovat ulkosuomalaisparlamentin kotisivulla www.usp.fi > Istunto 2015. Sivulla julkaistaan myöhemmin päätöslauselmat sekä istunnon pöytäkirja.

Lauantain 23.5. täysistunto ja kansanedustaja Pekka Haaviston puhe ovat kuunneltavissa Radio Ravun kotisivulla osoitteessa <https://soundcloud.com/tags/ulkosuomalaisparlamentti>

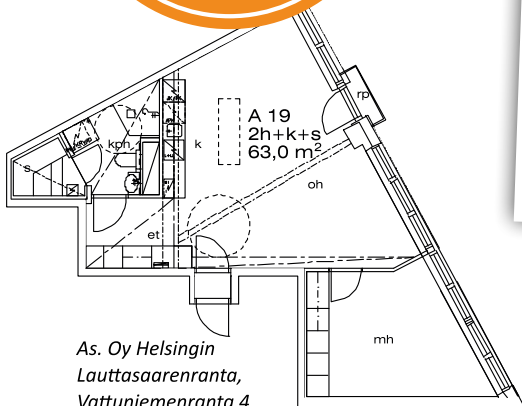

Täysistunnossa äänestettiin päätöslauselmien muodosta.

Ainutlaatuisia uutuuskoteja merellisessä Lauttasaassa!

Esimerkkiasunto
63 m² myyntihinta
91 091 €
velaton hinta
325 000 €

Kohtuuhintaisia 45–125 m² rantahuoneistoja, nopeimmille ostajille nyt mahtavat EDUT!

Upea arkkitehdin suunnittelema kohde valmistuu 2016 tammikuussa. Luksusta asumiseen tuovat merellinen sijainti ja ensiluokkaiset materiaalit. Autopaikka parkkihallista 18 500 €.

Lisätiedot ja esittelyt:

Samu Ilmarinen p. +358 40 771 7933 | samu.ilmarinen@lehto.fi
www.lauttasaarenranta.fi

Uusi hallitus: Suunta on selvä, toimet eivät

Pääministeri Juha Sipilän hallitus nimitystilaisuudessaan.

Tasavallan presidentti nimitti Keskustan Juha Sipilän hallituksen virkaansa 29. toukokuuta. Neljäntenä päivänä kesäkuuta hallitusohjelmätiedonanto sai eduskunnan luottamuksen äänin 114 - 72. Poissa oli 13 edustajaa. Kukaan ei äänestänyt tyhjää.

Luottamuslauseäänestykseen mennessä uusi hallitus oli julkaissut tai toimittanut julkisuuteen 89 liuskaa erilaisia hallitusohjelmaan suoraan tai välillisesti liittyviä linjauksia ja päätöksiä. Itse hallitusohjelma on ”strateginen” 36-liuskainen julistus.

Saatesanoissaan eduskunnalle uusi pääministeri, Keskustan puheenjohtaja **Juha Sipilä** mainitsi muun muassa, että ”hallitusohjelma ja sen liitteet sisältävät kaiken sen, mistä hallitusneuvotteluissa on sovittu kolmen puolueen kesken. Ohjelma on strateginen muutosohjelma. Kaikkea ei ole totuttuun tapaan kirjoitettu ohjelmaan, vaan moni hallinnonalan kehittämishanke jatkuu entiseen tapaan”.

Uusi hallitus korostaa työllisyyttä ja kilpailukykyä, osaamista ja koulutusta, hyvinvointia ja terveyttä, biotaloutta ja uusia ratkaisuja sekä digitalisaatiota, kokeiluja ja normeja. On visio, jossa on visionäärisiä elementtejä, ja ”talouden suureen kuvaan” kuuluvia uudistusajatuksia. On johtamista, yrittäjyyttä, avoimuutta, luottamusta, toisten suomalaisten kunnioittamista, sopimista, vä-

hemmän sääntelyä, uusiutumista, luovuutta ja uteliaisuutta. Ulko- ja turvallisuuspolitiikassa korostuu jatkuvuus: Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa, joka ylläpitää kansallisen liikkumavaransa ulko- ja turvallisuuspoliittisissa ratkaisuisaan.

Vasta hallituksen lopettaessa aikanaan työnsä on oikea aika arvioida, kuinka se on onnistunut toteuttamaan ylevät visionsa.

Vasemmalta ulkoministeri Timo Soini (ps), pääministeri Juha Sipilä (kesk) ja valtiovarainministeri Alexander Stubb (kok).

Ministerivalaa vannomassa (vas.) puolustusministeri Jussi Niinistö (ps), sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (ps), pääministeri Juha Sipilä (kesk), liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner (kesk) sekä elinkeinoministeri Olli Rehn (kesk).

Moni asia edelleen auki

Tavalliselle kansalaiselle ehkä suurin asia on kysymys, kuinka eri asioissa oikein edetään. Kun mustaa ei ole valkoisella, on mahdollista tietää, mitä hallitus todella on tekemässä. Esimerkiksi ulkosuomalaisille tai paluumuuttajille tärkeitä asioita ei kirjoitetussa muodossa ole käytettävissä. Tältä osin voi vain tyytyä perinteiseen toteamukseen, että tulevaisuus näyttää, kuinka käy esimerkiksi Suomi-koulujen tarvitseman rahoituksen. Ehkä niiden toiminta on turvattu, vaikka kotimaan momentteja koulutusleikkaukset pienentävät arviolta yli 600 miljoonaa euroa.

Alkuvuodesta voimaan tullut uusittu konsulipalvelulaki sekä uuden EU:n konsulipalveludirektiivin soveltaminen käytäntöön vaikuttavat konsuliasioiden järjestämiseen. Jo ennen vaaleja tiedettiin, että Suomen edustustoverkostoa karsitaan. Aiempien päätösten mukaisesti suurlähetystöt Luxemburgissa, Bratislavassa (Slovakia) ja Ljubljanassa (Slovenia) suljetaan sekä Haagin-suurlähetystön konsulipalvelut, kuten passi- ja oleskelulupa-asiat, siirtyvät Brysseliin Suomen Belgian-suurlähetystön hoidettaviksi.

Lyhyt vai pitkä

Tasan 50 vuotta sitten maassa oli **Johannes Virolaisen** (kesk.) johtama porvarihallitus. Sen ohjelma oli liuskan pituinen. **Kalevi Sorsan** (sd.) toinen, ns. kansanrintamahallitus 1977 - 1979 nosti Suomen tuolloisesta suurtyöttömyydestä parin liuskan ohjelmajulistuksella. 1990-luvulle tultaessa hallitusohjelmiin tarvittiin jo toistakymmentä liuskaa. Vuonna 2003 **Anneli Jäätteenmäen** hallituksen ohjelmassa oli 50 liuskaa ja 2010-luvulla on nyt ylletty lähes 100 liuskan ohjelmajulistuksiin.

Tuore pääministeri tavoitteli hallitusohjelmaa, joka on strateginen ja kirjattu tiivii-

seen muotoon. Vertailukohtana ennen vaaleja puoluejohtajana ja vaalien jälkeen hallitustunnustelijana Sipilä korosti, että ei tullut pyrkiä yhtä seikkaperäiseen ja laajaan hallitusohjelmaan kuin päättyneellä kaudella oli ollut. Tarkkuus tai seikkaperäisyysvaate kyllä toteutui mainiosti, mutta pituutta tähän mennessä julkitulleissa papereissa on käytännössä yhtä paljon kuin edeltäjässään, **Jyrki Kataisen** (kok.) hallituksen ohjelmassa vuonna 2011. Siinä oli 90 liuskaa, joista viimeinen sivu oli takakansi.

Huomattava muutos aiempaan kuukauden kestäneen neuvotteluprosessin aikana oli, että Sipilä toimi – erityisesti tiedotti – tarkoin neuvottelujen etenemisestä: oli aikataulua, prosessikaaviota, uutta yhteiskunnallista insinööriosamista. Mutta muuttuiko todella mikään?

Teksti Pentti Peltoniemi
Kuvat: Sakari Piippo/
Valtioneuvoston kanslia

<http://valtioneuvosto.fi/sipilan-hallitus/ministerit>

Tärkeät ministerit ulkosuomaisasioissa

Uudessa hallituksessa on 14 ministeriä. Heistä pääministerin lisäksi keskustaan kuuluu viisi ja kokoomukseen ja perussuomalaisiin kumpaankin neljä. Ulkosuomalaisasioiden hoitamisen kannalta tärkeät ministerit ja ministeriöt ovat:

- * Pääministeri Juha Sipilä (kesk.)
- * Pääministerin sijainen, ulkoministeri Timo Soini (ps.)
- * Sosiaali- ja terveysministeri Hanna Mäntylä (ps.) sekä perhe- ja peruspalveluministeri Juha Rehula (kesk.)
- * Sisäministeri Petteri Orpo (kok.)
- * Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen (kok.)
- * Oikeus- ja työministeri Jari Lindström (ps.)
- * Ministeriöiden yhteystiedot löytyvät internet-osoitteesta: valtioneuvosto.fi/sipilan-hallitus/ministerit

Sammutetuin lyhydin – kuitenkin valoa?

Kun tarkoituksena on hallituksen tavoite-eliniän, eli koko nelivuotisen vaalikauden istuminen, niin uusi hallitus jätti lukemattoman määrän kansalaisille tärkeitä asioita kertomatta. Esimerkiksi ulkosuomalaisten tai paluumuuttajien kannalta keskeisiä kysymyksiä ei ohjelmassa tai liitteissä ole näkyvissä. Tämä on kovin yllättävää, koska esimerkiksi kirjeäänestyksellä oli toimintansa päättäneessä eduskunnassa laaja tuki. Toivoihan nykyisen varapääministerin, ulkoministeri **Timo Soinin** (ps.) johtama eduskunnan ulkoasiainvaliokunta viime syksynä Suomi-Seuralta ja ulkosuomalaisparlamentilta (USP) esitystä, miten kirjeäänestysmalli ulkosuomalaisille voitaisiin toteuttaa kansallisissa vaaleissa.

- Selvitimme valiokunnalle myös miten kirjeäänestys on toteutettu Suomeen verrattavissa olevissa maissa, kertoo USP:n parlamenttisihteeri **Sini Castrén**.

Kirjeäänestyksen voi olettaa etenevän tämän vaalikauden aikana, vaikka se ei olekaan hallitusohjelmassa, eikä siitä liene ollut puhetta hallitusneuvotteluissa ainakaan siten, että asia olisi kirjattu taustapapereihin. Silti kirjeäänestys voi liikahtaa eteenpäin, jos poliittista tahtoa löytyy. Tuolloin aloite on lähinnä oikeus- ja työministeri **Jari Lindströmin** (ps.) käsissä ja sille tulisi löytyä poliittista yhteisymmärrystä.

- Periaatteessa meillä on valmius lähteä viemään asiaa eteenpäin, jos poliittinen päättävä niin katsoo, sanoo oikeusministeriön vaalijohtaja **Arto Jääskeläinen**.

Myöskään ulkosuomalaisten paluumuuton edistämisestä ei hallitusohjelmassa ole mainintaa. Sen sijaan tavoitteena on helpottaa niin sanotuista kolmannesta maista tulevien työllistämistä Suomessa aiempaa vähäisemmällä tarveharkinnalla

Anna-Liisa, Tim ja Jussi Tukiainen viettävät Hurgadassa osan vuodesta. Perhe on asunut myös Kairossa.

Haukiputaan kirkolta Egyptin Hurghadaan

Jussi Tukiainen ihaili pikkupoikana Haukiputaan kirkon seinämaalauksia, joista mieleen jäi erityisesti lause ”Egyptistä minä kutsun poikani”. Hän seurasi mielenkiinnolla tiedotusvälineistä Abu Simbelin temppelin pelastusoperaatiota 1960-luvulla. Egypti on vuosien myötä nivoutunut hänen elämäänsä yhä tiiviimmin, ja eläkevuosien talvikoti odottaa Punaisenmeren rannalla Hurgadassa.

Kalajoella vaimonsa **Anna-Liisan** ja 12-vuotiaan **Tim**-poikansa kanssa asuva **Jussi Tukiainen** potee kroonista Egypti-ikävästä. Perhe omistaa Punaisenmeren rannalla Hurgadassa kerrostalohuoneiston, jossa he lomailevat useita kertoja vuodessa. Tukiaiset ostivat asunnon vuonna 2007 myös eläkevuosien talvikodiksi sekä myöhemmin Tim-pojan ja tämän perheen lomakodiksi.

– Nautimme valosta, lämmöstä, merestä, lukemisesta, ruuasta ja yhteisestä ajasta. Televisiota tulee katsottua harvoin, Jussi Tukiainen kertoo perheen Egyptin-lomista.

Viimeksi Tukiaiset lomailivat Hurgadan-kodissaan maaliskuussa vajaan kaksi viikkoa.

– Hurgada kehittyi koko ajan, aina löytyy jotain uutta. Nyt tutustuimme uuteen akvaarioon, joka oli todella positiivinen yllätys ja aivan kansainvälistä tasoa.

Tukiaiset ovat viettäneet Hurgadassa myös useita jouluja ja vuodenvaihteita talvilomalla. Kotia on rakennettu pikku hiljaa. Osa tavaroista on hankittu Kairosta Khan el Khalilin basaarista, osa ostettu edullisesti Hurgadasta valtion kaupasta.

Matkaoppaana Egyptissä

Egypti on kiehtonut Jussi Tukiaista aina. Lapsuusvuosien muistikuviiin on syöpynt Mikael Toppeliuksen 1700-luvulta peräisin olevat maalaukset Haukiputaan kirkossa ja erityisesti Matteuksen evankeliumin sanat, jotka todistavat Vanhan testamentin profetian toteutumisesta, ”Egyptistä minä kutsun poikani”.

– Egyptissä olen oppinut paljon uutta. Esimerkiksi Egyptin kristittyjen runsas perimätieto Jeesuksen lapsuudesta Egyptissä on asia, josta Suomessa ei opeteta kouluissa mitään.

Jussi Tukiaista kiehtoo niin nyky-Egyptin arki kuin Egyptin muinaishistoria. Hän on opiskellut egyptologiaa Helsingin yliopistossa **Rotislav Holthoerin** johdolla. Opinnoista oli paljon hyötyä hänen toimissaan matkaoppaana Egyptissä. Tukiaisen matkaopasura Egyptissä alkoi Niilin-risteilyltä vuonna 1987, ja samana vuonna hän kävi ensimmäisen kerran Hurgadassa.

– Hurgada oli tuolloin pieni kylä, ulkomaalaisia matkanjärjestäjiä oli vähän ja kaupungissa oli vain yksi viiden tähden hotelli, Tukiainen muistelee.

Tuolloin hän oli ulkomaalaisena matkanjärjestäjän edustajana kaikkien tuntema julkkis. Vielä nykyäänkin saattaa Hurgadan kaduilla tulla vastaan vanhoja tuttuja, jotka tervehtivät Jussia nimeltä.

Egyptin matkailuelinkeino tyrehtyi täysin 1990-luvun alussa Persianlahden sodan aikaan. Jussi Tukiainen oli tuolloin Egyptissä ja muistaa Kairon pimenneen valomaioksia myöten. Sodan alkuvaiheen muistoihin verrattuna Egyptin viime vuosien levottomuudet tuntuvat Tukiaisesta pieniltä.

Kairosta tuli koti kahdeksi vuodeksi

Persianlahden sodan alkuvaiheeseen ajoittuu myös Jussi ja Anna-Liisa Tukiaisen avioliiton solmiminen. He olivat tutustuneet toisiinsa jo 1980-luvulla Oulun opiskelijapiireissä. Pariskunta haaveili lapsesta, jota ei kuulunut.

– Hurgadassa beduiinimies kerran enusti kahvikupin poroista, että meille syntyy lapsi. Hedelmällisyshoidotkaan eivät tuottaneet tulosta, emmekä oikein enää uskooneetkaan, että vielä saisimme lapsen, mutta Tim-poikamme syntyi vuonna 2002.

Tukiaiset muuttivat Kairoon Timin ollessa reilun vuoden ikäinen. Anna-Liisa työskenteli asiantuntijana Suomen ja Egyptin mielen-terveyssektorin kehittämishankkeessa, jonka suunnitteluun 2000-luvun alussa psykologian opintonsa päättänyt Jussi myös osallistui.

– Timin ensimmäinen sana oli Niili, Jussi muistelee.

Perhe viihtyi Kairossa hyvin, ja tuolloin kypsyi ajatus kodin hankkimisesta Hurgadasta, jossa he lomailivat usein ja jossa Jussi kävi myös tehdessään keikkatyötä matkappaana koko 2000-luvun ajan.

– Egypti on ollut meille elämää suurempi juttu. Egypti on henkisesti hyvin rikas kokemus, ja aina voi oppia paljon uutta, Tukiaiset sanovat.

tiikkitöitä. Kuvakudokset ovat pariskunnan yhteinen intohimo. Vuonna 1994 he tuottivat opetusministeriön rahoituksella Egyptistä Suomeen **Wissa Wassefin** kuvakudosten kiertonäyttely. Viime vuosina he ovat järjestäneet Egyptistä tuomiensa kuvakudosten myyntinäyttelyjä eri puolilla Suomea.

– Arkkitehti Wissa Wassefin ajatus siitä, että jokainen ihminen on luova, on kiehtova. Hän osoitti tämän todeksi 1950-luvulla pie-

jälkeiset levottomuudet eivät ole Tukiaisia pelottaneet.

– Hurgadassa ei ole ollut levottomuuksia. Presidentti **Mohammed Mursin** aikana oli huoli egyptiläisistä ystäväistä, koska turismin alamäki syveni ja ihmisistä aisti epätoivon ja masennuksen, Jussi Tukiainen kertoo.

Presidentti **Al Sisin** astuttua virkaan toukokuussa 2014 on Egyptin tilanne Tukiasten huomioiden mukaan selkeästi parantunut.

– Vallankumouksen jälkeisten vuosien

Hurgadassa riittää hienoja rantoja.

Egypti on perheen mielissä paljon myös Suomessa.

– Seuraamme egyptiläistä käännöskirjallisuutta. Erityisesti *Jacobian talo* on jäänyt mieleen kiehtovana lukukokemuksena. Egyptiläinen säveltäjäsuosikkimme on **Omar Khairat**, jota kuuntelemme paljon.

Intohimona kuvakudokset

Tukiasten Hurgadan-kodin seiniltä löytyy useita egyptiläisiä kuvakudoksia ja ba-

neen kylään perustamassaan koulussa. Nyt Wissa Wassefin kuvakudokset ovat maailmankuuluja taideteoksia.

Tukiaisia viehättää Egyptissä myös se, että käsillä tekemisen taito on säilynyt. Hurgadan-kodin keittiön kaapit ja puosmisteet on suunniteltu yhdessä tutun puusepän kanssa.

Turvallisin mielin

Egyptin vallankumous vuonna 2011 ja sen

Paikallinen kalatori.

aikana hyytynyt hymy on palannut ihmisten kasvoille, ja elämässä on jälleen iloa ja uskoa parempaan tulevaisuuteen.

Tutustuminen Egyptiin ja egyptiläisten sielunmaisemaan on ollut Jussi Tukiaiselle monella tavalla merkittävä henkinen matka.

– Olen tullut eri tavalla tietoisemmaksi suomalaisuudestani kuin ennen. Kaukaa näkee selvemmin; omien juurien merkitys on kirkastunut ja niiden välittäminen jälkipolville on tullut entistä tärkeämmäksi.

Teksti ja kuvat: Päivi Arvonen

Jussi Tukiainen on opiskellut egyptologiaa ja toiminut matkappaana Egyptissä.

Matias Savolainen

– Keskilännen kiinteistökeisari

Kiinteistösijoittaja Matias Savolainen, 38, yhtiökumppaneineen ostaa asuntoja käteisellä Yhdysvalloista, kunnostaa ja vuokraa ne eteenpäin. Heidän yhtiönsä Johnson Liberty Housing omistaa yhteistyökumppaneineen useita satoja asuntoja maan keskilännessä, jossa kiinteistöt ovat yhä edullisia. Tavoitteena on ylittää tuhannen talon rajapyykki.

Atlantin ylittävät lennot ovat tulleet tutuiksi **Matias Savolaiselle**. Hän on haastatteluhetkellä Indianassa.

– Olen käynyt katsastamassa viimeisimpiä ostamiamme taloja – miten remontit ovat edenneet niissä.

Näin kuluu puolet vuodesta. Toisen puolen hän viettää kotona Helsingissä vaimonsa **Terhi Majasalmen** ja perheen kahden tyttären, **Teresan** ja **Vanessan** kanssa.

Savolainen on ollut kiinteistöalalla liki koko ikänsä. Hän aloitti ostamalla sijoitus-asuntoja Suomessa ja perustamalla kiinteis-

tösijoittamisen palveluyrityksiä yhdessä yhtiökumppaneidensa kanssa.

– Asuntosijoittaminen oli Suomessa vanhojen pappojen *Helsingin Sanomat* kainalossa -hommaa. Tutustuttuani Vuokraturvan perustajaan **Timo Metsolaan**, päätimme yhteisvoimin saada asuntosijoittamisen samalle viivalle muun sijoittamisen kanssa ja kaiketi siinä onnistuimmekin, Savolainen taustoittaa.

Matiaksella oli vahva sijoitus- ja Timolla asuntotausta

– Työnjako yhtiökumppanuudessa oli luontainen. Ryhdyimme myymään asuntosijoittamisen ideoita ja ostamaan sijoittajille asuntoja. Opetimme heitä vuokranantajaksi ja neuvoimme rahoitusasioissa, Matias muistelee.

Yhdysvaltoihin 2000-luvun lopulla

Vuosien varrella liiketoiminta kasvoi reilun sadan työntekijän ja usean asuntorahaston kokonaisuudeksi. Yhdysvalloissa asuntokupla puhkesi vuonna 2008, ja silloin asun-

tosijoittajan katse kääntyi rapakon taa.

– Veljeni **Jaakko Savolaisen** kanssa minulla on ollut erilaisia yhtiöitä aikaisemmin. Olikin luontevaa, että Yhdysvaltoihin mentäisiin heti alusta pitäen yhdessä.

Suvusta löytyy toinenkin Amerikan-kävijä.

– Esi-isäni **Juho Niskanen** tuli Titanicilla Amerikkaan. Laivan törmättyä jäävuoreen hän joutui murtautumaan kolmannesta luokasta yläkannelle ja selvisi kuin ihmeen kaupalla onnettomuudesta hengissä. Hän meni Kaliforniaan kultaa vuolemaan – sananmukaisesti. Ilmeisesti hän löysikin jonkun verran kultaa, mutta tarinan mukaan hänet löydettiin lopulta ammuttuna poltetusta talostaan. Kun suvulta jäi Amerikan valloitus kesken, päätettiin jatkaa sitä velipojan kanssa, Matias tuumaa.

Tällä hetkellä Savolaisen veljekset toimivat perustamansa Johnson Liberty Housing -yhtiön lukuun. Yhtiökumppaneina on suomalaisia ja amerikkalaisia sijoittajia ja kiinteistöalan ihmisiä.

– Yhtiö toimii pääosin keskilännessä – Indianassa, Ohiossa, Illinoisissa, Oklaho-

Matias Savolaisen yhtiö ostaa pakkohuutokaupattavia taloja ja kunnostaa ne.

Talot voivat olla kuin pommin jäljiltä.

Matias Savolainen tutkimassa huutokaupattavan talon keittiötä.

massa, Texasissa. Asuntojen hinnat keskilännessä ovat alle Yhdysvaltain keskihintojen. Glamour, jota ihmiset hakevat länsirannikolta tai **Sun Beltiltä**, nostavat hintoja, mutta meitä kiinnostaa enemmänkin peruselämisen tarpeet, summailee Matias.

Pakkohuutokaupattavat talot lähtökohtana

Yhtiö ostaa pakkohuutokaupattavia taloja.
– Ne ovat yleensä kuin pommin jäljiltä. Tiimimme tutkii kohteen, ennen kuin siitä tehdään tarjous. Ostotiimiin kuuluu kiinteistönvälittäjä, urakoitsija, kiinteistöjohtaja, ja myös Jaakko ja minä olemme usein mukana. Laskemme, mitä remonttiin menee ja paljonko vuokraa olisi luvassa. Tiedämme tonnin, parin tarkkuudella, mitä kunkin talon remontti tulee maksamaan. Sen pohjalta tehdään tarjous. Toisinaan se menee läpi, toisinaan ei. Se on kuin kullankaivuuta, Matias kuvailee.

Kiinteistöt maksetaan käteisellä.

– Meillä on omaa pääomaa ja toimintaa rahoittavia yhtiökumppaneita, lainarahaa ei ollenkaan. Keskilännessä sopivan talon voi saada 50 000 –

70 000 dollarilla. Suurin osa maksaa alle satatuhatta dollaria. Ei tarvitse olla ihan lottovoittaja niitä ostaakseen, Savolainen nauraa.

Kohtuuhintaisia ja korkealuokkaisia asuntoja

Talot remontoidaan vakiintuneilla standardeilla.

– Asunnoissa on aina samat värit ja materiaalit. Kun vuokralainen vaihtuu ja maalari menee laittamaan pensseliä seinään, hänen ei tarvitse arvailla, mikä seinän väri on.

Remontoidut asunnot vuokrataan paikallisille asukkaille.

– Kaikki asunnot ovat pinnoiltaan uusia ja hyvässä kunnossa, ja vuokranantajana rea-

goimme nopeasti korjauspyyntöihin. Kun talo on siisti, vuokralainenkin usein haluaa asua siinä vähän paremmin. Tavoitteena on tehdä Johnson Liberty Housingista merkittävä vuokranantaja, joka on tunnettu kohtuuhintaisista, korkealuokkaisista asunnoistaan, eikä mistään slumlord-touhusta, Matias visioi.

Veljekset kiertävät asuinalueita, jututtavat asukkaita, ottavat valokuvia, tutkivat rikostilastoja ja palaavat aika ajoin takaisin nähdäkseen, mihin suuntaan alue on kehittymässä. Onnistuminen edellyttää paikallistuntemusta ja kehityksen suunnan aistimista.

– Esimerkki pysähtyneestä alueesta on rapistunut naapurusto, jossa on laudat ikkunoissa. Kun muutaman kuukauden jälkeen palatessasi talot ovat edelleen tyhjiä ja ikkunoissa on yhä laudat, eikä missään ole remontteja menossa, näkee, että alue ei liiku.

– Sitten on pahaan kuntoon päässyt naapurusto, jossa siellä täällä näkyy uuden elämän saaneita taloja. Käynnissä on remontteja - taloja maalataan ja niiden kattoja vaihdetaan. Kulmakunta on menossa parempaan suuntaan. Usein ne ovat olleet kohtuullisen hyviä alueita ennen lamaa. Sellainen voi olla esimerkiksi hipster-alue lähellä keskustaa, Matias vinkkaa.

Central Corridor -alue on talouden veturi

Maanlaajuisesti asuntokauppa elpyy siellä missä bruttokansantuote kasvaa.

– Tällä hetkellä talouden veturi on niin sanottu Central Corridor -alueella, johon kuuluvat North Dakota, South Dakota, Kansas, Indiana, Oklahoma ja Texas. Kaliforniasta siirtynyt Texasiin paljon yrityksiä. Se on alueellisesti ja verotuksellisesti houkuttava osavaltio. Indianassa bruttokansantuote on kasvanut 12 prosenttia vuodesta 2007, kun koko maassa kasvua on keskimäärin alle kolme prosenttia. Joissain osavaltioissa suuret kiinteistörahastot ostavat kiivaasti ja ajavat hintatasoa ylöspäin, toisissa taas kehitys perustuu maanläheisem-

piin tapahtumiin, Matias luettelee.

Kiinteistömiehet joutuvat välillä yllättäviin tilanteisiin.

– Tutkimme veljeni kanssa huutokaupattavaa taloa Chicagossa. Kiersimme lukittua taloa ulkoa. Yritin kurkkia sisään ikkunasta. Nousin Jaakon olkapäille ja valaisin taskulampulla sisään pimeään taloon. Siellä näytti olevan tavaroita. Yhtäkkiä ikkunalaudan alta nousi noin viisivuotiaan pojan pää. Säikähdin niin, että lensimme molemmat selällemme maahan. Olimme kurkkimassa väärään taloon!

Kun talo seisoo pitempään tyhjillään, on tavallista, että siitä viedään kaikki myytäväksi kelpaava, jopa kupariputket. Ei siis ihme, että kerran poliisi luuli illan pimetessä töissä olleita remonttimiehiä varkaiksi.

– Työmiehet olivat paritalossa, jossa ei ollut sähköä. Urakkapalkalla kaverit saattavat painaa pitkään päivää. He työskentelivät siellä myöhään illalla otsalamput päässä. Poliisit rynnistivät sisään aseet kädessä pidättämään murtomiehiä. Paria puhelua myöhemmin miehet pääsivät jatkamaan hommiaan, Matias nauraa.

Matias Savolaista viehättää työssä eniten se, että pystyy vaikuttamaan asuinalueen tulevaisuuteen.

– Suomessa asuntoihin ei ehkä synny samanlaista sidettä kuin Amerikassa. Siellä kun ei oikein pääse tekemään helposti näkyvää muutosta. Jos täällä on lyhyt kadunpätkä, voi ostaa sieltä pari, kolme pakkohuutokauppataloa, kunnostaa ne ja nostaa sillä koko ympäristön arvoa. Se on mahtava fiilis, kiinteistökeisari myhäilee.

Teksti: Tomi Hinkkanen

Kuvat: Matias Savolaisen arkisto

Miten saisimme muutakin kuin juhlapuheita

Ulkosuomalaisparlamentti on pidetty. Tu-
loksiin voinee olla tyytyväinen. Erityi-
sen suurta kiinnostusta herätti kokouksen
yhteyteen järjestetty seminaari Suomi 100
vuotta. Itse kokouksen päätökset kootaan
asiakirjaksi, joka toimitetaan pääministe-
rille aineistoksi hallituksen ulkosuomalais-
poliittista ohjelmaa varten.

Toinen juttu sitten on, mihin ohjelma
johtaa. Ulkosuomalaisten kirjeäänestys on
esimerkki siitä, että herrojen kiireet ovat hi-
taita. Juhlapuheissa kyllä kerrotaan, että ul-
kosuomalaiset ovat tärkeä voimavara Suo-
melle. Mutta mitä sitten? Hallitusohjelman
ja sen liitteiden noin 90 sivulla ei sanaa ”ul-
kosuomalainen” löydy.

Ulkosuomalaiset eivät suomalaisen poli-
tiikan käytäntöä kiinnosta. Syykin on sel-
vä. Kun 250 000 äänioikeutetusta ulkosuo-
malaisesta vain kymmenkunta prosenttia ää-
nestää, ei se politiikkoja herätä. Edes Ruot-
siin eivät puolueet suuntaa kampanjoitaan,
vaikka maassa on 109 000 Suomessa ääni-
oikeutettua.

Toinen syy politiikan vähäiseen aktiivi-
suuteen on suomalainen media. Suomalais-
ta uutisvälitystä eivät ulkosuomalaiset kiin-
nosta. Hyvä - tai siis huono - esimerkki täs-
tä oli juuri USP:n kokous. Uutiskynnystä se
ei ylittänyt, vaikka päätöksissä oli uutta ja
suurtakin ainakin pyrkimys saada USP:lle
lainsäädännöllinen asema.

Jotakin tälle ”tarttis tehrä”.

• • •

Ulkosuomalaisuuden panos Suomen histo-
riassa on niin merkittävä, ettei heidän mer-
kityksensä käsittäminen pitäisi olla vaike-
aa. Tunnetuin on Suomen marsalkka **C.G.
Mannerheim**. Tykistönero, kenraali **V.P.
Nenonenkin** loi uransa Venäjän armeijas-
sa. Muistaa kannattaa myös amiraali **Os-
car von Kraemer**, Venäjän laivaston tärkeä

kehittäjä. Myös monet kultakauden taiteili-
jat ammensivat osaamista ulkomailla. **Ar-
vo Ylppö** ja **A.I. Virtanen** ovat toisenlaisia
esimerkkejä. Arkisempaa panosta edustavat
ne amerikansuomalaiset, jotka toivat tänne
muun muassa puimakoneen ja Wickströmin
venemoottorit. **Eero Saarinen**, **Armi Kuu-
sela**, **Taina Elg** ja **Ari Vatanen** ovat tunnet-
tuja ulkosuomalaisia. Tätä päivää edustavat
mm. vuoden ulkosuomalaisiksi valitut **Linus
Torvalds**, Simpsonit tv-sarjan tuottaja **Bo-
nita Pietila**, **Mark Levegood**, **Saku Koi-
vu** ja **Osmo Vänskä**. Kaikkien tarina ker-
too siitä, että suomalaisuudella on maailmal-
la mahdollisuuksia ja että ulkomailla hanki-
tu osaaminen on ollut hyödyllistä Suomelle.
Paavo Nurmikin hankki juoksemalla Yh-
dysvalloissa Suomelle tärkeän 400 miljoon-
nan dollarin lainan.

Oleellinen seikka ulkosuomalaisuuden
kohdalla on se, miten heidän yhteytensä
Suomeen ja kulttuurinen yhteenkuuluvuus
kotimaahan säilytetään. Ajatus ei ole uusi:
ulkosuomalaisuuden asian ajaja Suomi-Seu-
ra ry täyttää 90 vuotta samana vuonna kuin
Suomi 100 vuotta. Jo itsenäisyyden alkuai-
koina ymmärrettiin, mikä ulkosuomalaisuus-
den merkitys voi olla. Samalla asialla ovat
muun muassa kirkon ulkomaantoiminnot ja
merimieskirkot, samoin kauppakamarilaitos
sekä uusimpana Team Finland.

• • •

Vaikka ongelmien Euroopassa ulkopoliiti-
kan painopiste juuri nyt asettuu erilaisten
kriisien kohtaamiseen, olisi politiikan ta-
sollakin nähtävä yksi kansainvälisen kehi-
tyksen suuri ja pitkäaikainen linja. Kriisien
maailmassakin on yksi valtavirta, joka vain
kasvaa. Se on ihmisten liikkuvuus, joka on
käynyt myös yhä helpommaksi. Opiskelu,
työssä käynti, poikkinainti ja monet muut
kehitysvirtaukset ovat arkipäivän kansain-

välitystä. Tämän ajan politiikka korostaa
vastakkaisuuksia ja rakentaa henkisiä muu-
reja, mutta arkipäivän kansainvälistyminen
muuttaa maailmaa ja luo yhteyksiä ihmis-
ten välillä. Yksi jääkiekkjoukkue Venäjän
liigassa tai pelaaja NHL:ssa tuottaa paljon
enemmän muutosta ja ymmärtämystä kan-
sojen välille kuin sata konferenssia ihmis-
oikeuksista. Arkipäivän kansainvälistymi-
nen liikkuu ihmisten tasolla, eikä ole sidottu
poliittisiin voimasuhteisiin. Siksi erityises-
ti pienen maan ulkopoliittikan pohdintoissa
ihmisten tasolla, ulkosuomalaisuudella pi-
täisi olla joku rooli.

Jarmo Virnavirta
Suomi-Seura ry:n
puheenjohtaja

Tästä on kyse:

1. Ulkosuomalaisia on maailmalla
1 600 000
2. Heidän osaamisensa ja yhteytensä
on viisasta pitää yhteydessä Suomen
kulttuuripiiriin.
3. Arkipäivän inhimillisen tason kan-
sainvälistyminen luo yhteyksiä, vaika
kansainvälinen politiikka rakentaa
muureja ja pakotteita.

M. Kahari Oy
MUUTOT
EUROOPPAAN

Rastikaari 12
FI-14200 Janakkala
Tel. +358 10 281 0690

www.ulkomaanmuutot.com
kahari@sci.fi

Kulkurin Logistiikka
MUUTTOJA JA MUITA KULJETUKSIA
OVELTA OVELLE

Chauffeur
Sami ja Jani Miettinen
Gsm: +35 850 0503 996
Autopuhelin: +35 850 400 8757

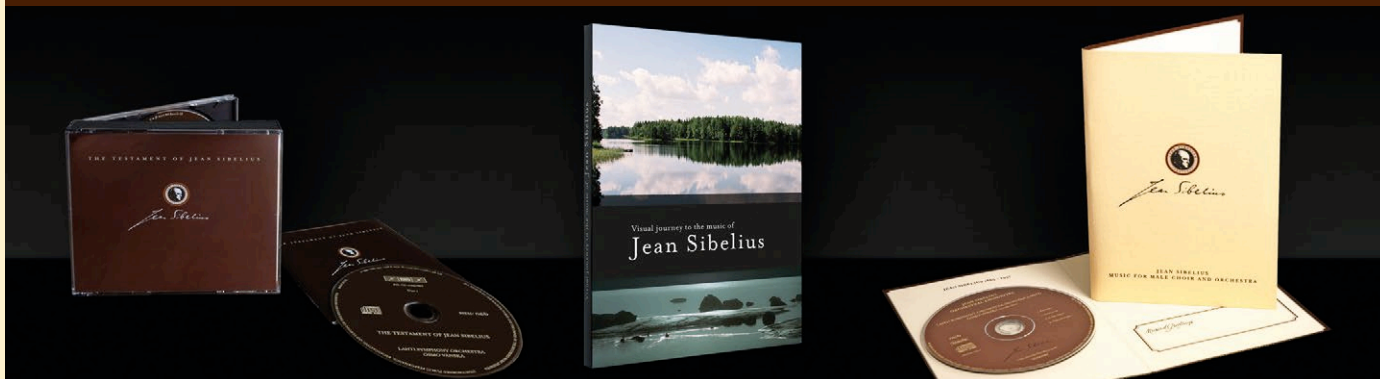
kulkurinlogistiikka@jossain.com
www.kulkurinlogistiikka.fi

www.suomi-seura.fi

Jean Sibelius
In tune with the Jean Sibelius Foundation

Gift & Souvenir Collection

**The Testament of Jean
Sibelius**
2 CD:

Hinta jäsenille 27,90 €
Hinta ei-jäsenille 29,90 €

**Visual Journey To The
Music Of Jean Sibelius**
DVD:

Hinta jäsenille 19,90 €
Hinta ei-jäsenille 21,90 €

**Music For Male Choir And
Orchestra ja Orchestral
Favourites CD-kortit:**

Hinta jäsenille 11,90 €
Hinta ei-jäsenille 12,90 €

Postimaksut eivät sisälly hintoihin.
1 EUR = 1.087 USD (17.7.2015)

Tilaukset ja lisätiedot myös muista Sibelius-tuotteista netistä:
www.suomi-seura.fi/Tuotteet/Sibelius-tuotteet
info@suomi-seura.fi

These products are part of the official Jean Sibelius product range. The signature granted by the Jean Sibelius Foundation guarantees high-quality products. Nämä tuotteet kuuluvat viralliseen Jean Sibelius -tuotepereheeseen. Jean Sibelius -säätiön tuotteille myöntämä tunnus on tae tuotteiden korkeasta laadusta.

*Hannele Klemettilä-McHale
muutti Isoon-Britanniaan vuon-
na 2009, jolloin hän otti vas-
taan vierailijan tutkijan pestin
Cambridgen yliopistossa.*

Menneen lumoissa

Keskiaikatutkija Hannele Klemettilä-McHale on elämänsä varrella asunut monissa inspiroivissa maailmankolkissa. Viime vuosina tärkeä innoituksen lähde on ollut hänen historiallinen kotikylänsä Englannissa.

Sonning-on-Thamesin kylän vuosisatoja vanhat rakennukset, hyvin hoidetut puutarhat ja kapeat kiemurtelevat maantiet muodostavat pittoreskin, kauneudestaan kuulun kokonaisuuden.

Vanhimmat kylän nykyisistä taloista on rakennettu keskiajalla. Yksi näistä on **Hannele Klemetilä-McHalen** ja hänen aviopuolisonsa **Tony McHalen** koti.

Myöhäiskeskiaikaa työkseen tutkiva Hannele Klemetilä-McHale ja hotellijohtajana työskentelevä Tony McHale haaveilivat Lontoossa asuessaan omasta talosta maalla. Keväällä 2011 haaveesta tuli totta, kun he melkein sattumalta löysivät nykyisen kotinsa, keskiajan lopulta peräisin olevan satumaisen mökin.

– En koskaan osannut edes haaveilla asuvani keskiaikaisessa talossa, Hannele Klemetilä-McHale kertoo.

– Esimerkiksi Suomessa sellainen ei olisi mahdollistakaan. Tässä Sonningin kylässä on jäljellä jopa aiemmalta keskiajalta peräisin olevia rakennuksia.

Keskiajan romantiikkaa

Klemetilä-McHale iloitsee englantilaisten säilyttämisennoista, jonka jälkiä nyt voidaan ihailta koko Sonningin kylässä.

Sonningin St Andrew'n kirkko sijaitsee vain kivenheiton päässä Klemetilä-McHalen kotitalosta. Kirkkorakennus on sekin keskiajalta peräisin, vaikka nykyisin jäljellä oleva rakennus onkin suureksi osaksi 1800-luvulla tehtyjen laajennustöiden tulos.

– Viktoriaanisen ajan ihmiset ihailivat keskiaikaa ja tekivät keskiajan muodikkaaksi. Halveksittu keskiaika tuli yhtäkkiä romanttiseksi ja jännittäväksi aikakaudeksi, ja keskiaikaromaanit, suipot kaaret ja muut tuon ajan arkkitehtoniset muodot nousivat hyvin suosituiksi.

– Tämän kirkon laajennus on tehty kauniisti, kirkon keskiaikaisia osia kunnioittaen, Klemetilä-McHale ihastelee.

Kulinaristien keittiöt

Sekä Hannele Klemetilä-McHale että hänen miehensä ovat molemmat kiinnostuneita ruoka-aiheisesta kirjallisuudesta, erityisesti keittokirjoista. Tony McHale on vapaa-aikanaan intohimoinen kokki, jonka bravuureja ovat klassisen ranskalaisen keittiön herkut.

Hannele Klemetilä-McHale puolestaan on käyttänyt kotinsa ruoka-aiheisia teoksia inspiraation lähteenä kirjoittaessaan keskiajan ruokakulttuurista ja vetäessään Turun yliopiston Ruokahistoriaa kautta aikain-verkkokursseja.

Klemetilä-McHalen oman työhuoneen hyllyillä kulkevat pitkät ja korkeat rivit hänen omia kirjojaan.

– Tämä Sonningin-talo on ollut kovin inspiroiva ympäristö minulle keskiajan tut-

Hannele Klemetilä-McHale ja hänen miehensä Tony McHale asuvat keskiaikaisessa talossa.

kijana ja kirjailijana. Täällä on syntynyt monta teosta ja useita on tekeillä.

Työ toi Englantiin

Alun perin Klemetilä-McHale muutti Isoon-Britanniaan työn merkeissä vuonna 2009, jolloin hän otti vastaan vierailevan tutkijan pestin Cambridgen yliopistossa.

1990-luvulta lähtien hän on tutkijantyössään erikoistunut Ranskan ja Burgundin myöhäiskeskiaikaan. Kiinnostus Ranskan historiaan syntyi jo kouluvuosina ja syveni hänen asuessaan Pariisissa 1980-luvulla.

Klemetilä-McHalen uusin kirja ilmestyy tänä keväänä New Yorkissa, arvostetun kansainvälisen tiedekustantamon Routledgen kustantamana.

– *Animals and Hunters in the Late Middle Ages* on tiedemonografia, joka tarkastelee myöhäiskeskiajan eurooppalaisten asenteita eläimiin ja luontoon. Päälähteenäni käytin eteläranskalaisen kreivin, **Gaston Fébusin** 1300-luvun lopulla laatimaa metsästysopasta, joka oli oman aikansa bestseller.

Klemetilä-McHale on tutkinut Ranskan kansalliskirjastossa Pariisissa Gaston Fébusin teoksen kaikkein kuuluisinta käsikirjotuskopiota, joka tunnetaan nykyisin nimellä MS fr. 616. Se valmistettiin 1400-luvun alussa pariisilaisessa ateljeessa Burgundin herttua Juhanan tilauksesta.

– Tuo Burgundin Juhanan tilaama kopia on yksi Ranskan kansalliskirjaston kallisarvoisimmista aarteista, ja vain ani harva tutkija on onnistunut saamaan erikoislupansa tarkempaan tutkimiseen. Koen siis olevani etuoikeutettu!

– Runsaasti kuvitettu käsikirjoitus on niin häkellyttävän kaunis, että pelkästään sen kuvia katsellen voisi viettää viikkoja. Omassa tutkimuksessa olenkin analysoinut tekstin ohessa myös kuvitusta, josta löytyy tärkeitä johtolankoja menneisyyden ihmisten tapoihin tulkita luontoa ja eläimiä.

Dubain auringon alle

Vuoden 2015 alussa Hannele Klemetilä-McHale ja Tony McHale perustivat kakkoskodin Dubaihin. Tony McHale otti tammikuussa vastaan toimitusjohtajan tehtävän hotellialan huipulla, maailman ainoaksi seitsemän tähden hotelliksi nimetyssä Burj al Arab -hotellissa.

– Löysimme Dubain-kodiksemme modernin huvilan Arabian Ranchien paratiisimaisista maisemista. Vaikka vakituinen kotimme pysyy Sonningissa, tulemme asumaan käytännössä pääasiallisesti Dubaisa seuraavat vuodet.

Klemetilä-McHale uskoo Dubain-ajastakin tulevan inspiroivan sekä tutkijan että kirjailijan työn kannalta.

– Kun viime vuonna aloimme pohtia muuttoa Dubaihin, olin sekä huolissani että innostunut. Olen kuitenkin utelias luonne, ja uudet, eksoottiset kokemukset ja vaikutelmat kiehtovat, olipa kyseessä sitten maisemat, arkkitehtuuri, museot tai ruoka.

– Toisaalta tulen epäilemättä kaipaamaan keskiaikaista kyläidylliämme Sonningissa ja myös pitkiä kävelyitä Thamesjoen rantaan, vanhojen tammien katveeseen.

Suomalaisverkosto auttaa maailmalla

Englannissa Klemetilä-McHale on toiminut muun muassa jäsenenä Lontoon suomalaisen naisten ryhmässä.

– Liityin jo hyvissä ajoin ennen Dubaihin muuttoa sikäläiseen suomalaisten naisten ryhmään. Myös se järjestää kokoontumisia jäsenilleen, muun muassa ravintolailallisia ja drinkkitilaisuuksia. Toiminta vaikuttaa olevan jopa aktiivisempaa kuin Lontoossa. Odotan mielenkiinnolla ensimmäisiä kokoontumisia. Suomalaisena nautin kun saan välillä puhua omaa, vivahteikasta äidinkieltäni.

Klemetilä-McHale kertoo suomalaisten naisten ryhmien myös tarjoavan uuteen kotipaikkaan muuttaneelle mainiota vertaistukea arkipäivän käytännön ongelmista.

– Mistä löydän antiikkihuonekalujen entisöijän? Entä parhaan ikkunaverhojen tekijän? Trimmaajan koiralleni? Uuteen maahan muuttaessa vie helposti viikkoja järjestää arkirutiinit toimiviksi. Tässä suomalaisten naisten ryhmät ja verkostot voivat olla suureksi avuksi.

**Teksti: Anneli Lenkkeri
Kuvat: Ilpo Musto**

Bongan linna esittelee Riitta Nelimarkan tuotantoa

Bongan fasadi kevätainingossa 2015. Katolla liehuu kutsuvasti Elise-lippu.

Idylliseen Loviisaan matkustetaan niin kaupungin puutalojen kuin taideteen takia. Professori, taiteilija Riitta Nelimarkan ateljee- ja työtilat sekä näyttelygalleria sijaitsevat Loviisan ydinkeskustassa kauniissa venäläiskaudella rakennetussa patriisilinnassa, Bongan Linnassa. Ryhmiä otetaan vastaan sopimuksen mukaan ympäri vuoden.

Linnassa voi tutustua taiteilija Riitta Nelimarkan keskeisimpään tuotantoon. Noin kolmannes 100-vuotiaasta rakennuksesta on kunnostettu galleriaksi, jossa on esillä yli 200 taiteilijan työtä 30 vuoden ajalta. Linnassa on myös mahdollisuus tutustua Nelimarkan työtiloihin.

Galleriavierailuun kuuluu opastus, ja osatöistä on myytävänä. Myynissä on myös värigrafiikkaa, piirustuksia sekä taiteilijan laaja kirjavalikoima ja muita painotuotteita.

Riitta Nelimarkan isoisa oli taidemaalari, professori **Eero Nelimarkka**. Riitta Nelimarkka aloitti taiteilijanuransa animaatioelokuvilla. Vuosien varrella hän on maalannut tauluja, tehnyt tekstiilejä, dokumenttielokuvia ja animaatioita. Animaatioissaan Nelimarkka on ottanut aiheita myös suomalaisesta kulttuurista. *Sammon tarina* oli hänen ensimmäinen pitkä animaationsa ja myöhemmin valmistui Nelimarkka&Seeckin *Seitsemän veljestä* -animaatio.

Riitta Nelimarkka on palkittu mm. Animaation sankari- ja Kritiikin kannukset-palkinnoilla.

Nelimarkka on julkaissut kaksikymmentä kirjaa, viimeisimmät ovat *Elisen Epä-*

muistelmat (Tammi. 2008) sekä rajoja rikkova taidekirja *Elise's World* (Tammi. 2014). Nelimarkka on käyttänyt Eliseä alter ego-naan jo 15 vuotta.

Loviisan kirkon naapurissa sijaitsevasa Bongassa on hyvät työtilat, ja siellä kudotaan hänen uniikkireliefinsä.

Riitta Nelimarkka ja hänen miehensä **Jaakko Seeck** hankkivat kiinteistön vuonna 1987. Nelimarkkaa ja Seeckiä kiinnosti ajatus tehdä Bongan linnassa taidetta ja kunnostaa itse patriisitalokin taideteokseksi. Talon on suunnitellut arkkitehti **Th. Hjelt** ja sen rakennutti pietarsaarelainen pariskunta asunnokseen. Se muutettiin jugend-tyylisestä uusklassismin ja funkkiksen henkeen 1920-luvulla **Hilding Ekelundin** suunnitelmien mukaan. Nykyisin Nelimarkan ateljee ja tuotantotilat sijaitsevat rakennuksen kirkon puoleisessa siivessä ja eteläosa toimii

Riitta Nelimarkka Joensuun taide-museo Onnin DUE Nelimarkka -näyt-telyn avajaisissa toukokuussa 2015. Taustalla villareliefi Donna est Mobe-ile 2010.

taidemuseo-galleriana, joka on avoinna ti-lauksesta ympäri vuoden.

Kesällä 2015 Bonga on avoinna yleisöl-le heinäkuussa lauantaisin ja sunnuntaisin kello 12–15 sekä elokuussa lauantaisin kel-lo 12–15. Lisäksi Bonga on avoinna Lovii-san Wanhat Talot -tapahtuman aikana 29.–30.8.2015 kello 11–16.

Galleriavierailu: 8 €/henkilö, alle kah-denkymmenen hengen ryhmälle minimihin-ta on 160 €. Ateljee- ja galleriavierailu: 10 €/henkilö, minimihinta on 200 € / ryhmä.

Bongan Linna, Linnankuja 1, 07900 Loviisa (sisäänkäynti Lukkarinkujal-ta). Tiedustelut ja varaukset: +358 400 983 493 toimisto: +358 500 461 925. www.bonga.fi

Fotomontaasi sarjasta Petites Preludes. Fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio – Raju kuin kuolema on rakkaus, julma kuin helvetti mustasukkaisuus 2014..

Anna Suomi-Seuran jäsenyys lahjaksi

Suomi-Seura ry:n jäsenyys on hyvä lahja: jäsenlehden Suomen Sillan lisäksi jäsenet saavat alennuksia koulutuksistamme, oppaistamme, Tuoteväli-tyksen tuotteista ja lukuisista liikkeistä Suomessa. Jäsenmaksulla tuet työtäm-me ulkosuomalaisten etujen edistäjänä.

Mikään muu taho ei tee tätä työ-tä eli toimi ulkosuomalaisten edusta-jana Suomessa.

Anokaa Suomi-Seuran ansiomerkit hyvissä ajoin

Suomi-Seura ry myöntää vuosittain ansiomerkkejä ulkosuomalaisyhdistysten ja -jär-jestöjen ansioituneille jäsenille kyseisten yhdistysten ja järjestöjen anomuksesta. An-siomerkit ovat arvoiltaan pronssinen, hopeinen ja kultainen ansiomerkki, joiden myön-tämiseen on erilaiset vaatimukset.

Ansiomerkkejä anotaan Suomi-Seuran toimistosta saatavalla lomakkeella. Ansio-merkit myöntää Suomi-Seuran johtokunta/työvaliokunta.

Koska johtokunnan/työvaliokunnan kokouksia on suhteellisen harvoin – ja kesä-elokuussa ei ollenkaan - kannattaa anomuslomake pyytää ja palauttaa Suomi-Seuraan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, jotta se ehditään käsitellä kokouksessa ajois-sa. Ansiomerkkeihin kuuluvan kunniakirjan tekstausta sekä ansiomerkin ja kunniakirjan postitus maailmalle vievät myös aikaa.

Lisätietoja Suomi-Seuran toimistosta: p. +358-9-6841210, info@suomi-seura.fi

JÄRJESTÖPALSTA

Toiminnanjohtaja Paula Selenius

Ulkosuomalaisparlamentin istunto on taas takana. Seuraavaksi vuorossa ovat päätöslauselmien käännoistyöt, oikoluvut, taitot ja painatukset. Sitten päätöslauselmat viedään pääministeri **Juha Sipilälle**, joka laittaa ne lausuntokierrokselle ministeriöihin. Pääministerin kanslia toimittaa aikanaan lausunnot Suomi-Seuraan. Niiden perusteella mietitään sopivimmat toimintatavat asioiden viemiseksi eteenpäin. Tätä ennen päätöslauselmat on kuitenkin laitettu ulkosuomalaisparlamentin nettisivuille.

Teknistä työtä on siis paljon, mutta toisaalta kesäaika on hyvä sellaisen tekoon. Suurin osa suomalaisista on silloin lomalla, eikä varsinaisia päättäjiä ole helppo tavoittaa.

Suomi ei kuitenkaan ole kesälläkään kiinni, vaan kyllä silloinkin toimitaan, tosin hieman hitaammin.

Kesästä on syytä nauttia, varsinkin Pohjolan lyhyestä, mutta niin kovin valoisasta kesästä makeine mansikoineen, sinitavaineen, kauniine järvineen, peltoineen ja metsineen, kesätapahtumineen ja toreineen. Myös kaupungit ovat aivan erilaisia kuin parikymmentä vuotta sitten kesäterasseineen ja lukuisine tapahtumineen. Vuoden ulkosuomalainen, **Mark Levegood** totesi toukokuussa, että kyllä Helsinki on muuttunut paljon ja on todella kiva kaupunki. Olen helsinkiläisenä puolueellinen, mutta totean, että niin on! Ja koko Suomikin on! Tervetuloa siis Suomeen!

Tapahtumia maailmalla

Iossassa-Britanniassa Manchesterin Bury Art Museum and Sculpture Centerissa on esillä 15 nuoren suomalaistaiteilijan töitä 6.6. – 29.8.2015. *New Narrative and Reader* -näyttely on tiettävästi laajin suomalaisia nykytaiteilijoita esittelevä tapahtuma Englannissa. Esillä on valokuvia, tekstiilitaidetta, veistoksia ja installaatiotaidetta. Näyttelyyn osallistuvat taiteilijat ovat kuvataiteilija **Erno Enkenberg**, taidemaalari **Sami Havia**, kuvataiteilija **Pauliina Kaasalainen**, valokuvaaja **Laura Konttinen**, taidemaalari **Teemu Korpela**, kuvanveistäjä **Sampo Malin**, tekstiilitaiteilija **Niina Mantsinen**, valokuvaaja **Karoliina Paappa**, valokuvaaja **Sami Parkkinen**, taidemaalari **Tiina Pyykinen**, kuvataiteilijatyöpari **Maria Teeri & Janne Nabb**, kuvanveistäjä **Taneli Rautiainen**, videotaiteilija **Bitä Razavi** ja taidemaalari **Camilla Vuoremaa**. Museon osoite on Moss Street, Bury BL9 0DR.

Näyttely on avoinna tiistaista perjantaihin kello 10 – 17 ja lauantaisin kello 10 – 16.30.

Ruotsissa Axevallan Kesä ja RSKL Kesäfestivaali järjestetään 14.–16. elokuuta 2015. Tänä vuonna Axevallan Kesä ja RSKL:n Kesäfestivaali järjestetään samaan aikaan Axevallan Kansankorkeakoulussa. Tapahtumalla on hienot puitteet Kansankorkeakoulun upealla alueella ja tarjolla on parhaat palat molempien festivaalien sisältöistä sekä mukavaa yhdessäoloa oheishenkilman kera. Lisätietoa: <http://word.rskl.se/2015/01/04/axevallan-kesa-ja-rskl-kesafestivaali/>

Yhdysvalloissa Washingtonin Seattlessa, Swedish Cultural Centerissä (1920 Dexter Avenue North), jatkuvat elokuvailat syksyllä keskiviikkoisin kello 19:30 ja perjantaisin kello 14:00. Siellä nähdään 23. ja 25.9. *Tumman veden päällä* (*Above Dark Waters*), joka kertoo näyttelijä **Peter Franzénin** vaikeasta lapsuudesta väkivaltaisen isän kasvattamana, 28. ja 30.9. nähdään *Presidentintekijät* (*The President Makers*), jossa kameran kanssa seurattiin presidentti **Sauli Niinistön** vaalikampanjaa. 25. ja 27.11. esitetään *Väärät juuret* (*Twisted Roots*), joka kertoo vakavasta keskushermoston rappeumasairaudesta, Huntingtonin taudista. 23.12.2015 ja 8.1.2016 esitetään koko perheen *Joulutarina* (*Christmas Story*), jossa paljastetaan joulupukin tarina.

Yhdysvalloissa vuotuinen suur tapahtuma FinnFest 2015 järjestetään 9. – 12. lokakuuta Buffalossa, New Yorkin osavaltiossa. Tapahtuman teema on Finnspiration, ja tarjolla on musiikkia, arkkitehtuuria, taidetta ja historiaa. Tänä vuonna on kulunut 150 vuotta säveltäjä Jean Sibeliuksen syntymästä, ja FinnFestissä kuullaan Sibeliuksen sinfonioita Buffalo Philharmonic Orchestran esittämänä. Konsertit pidetään Eliel ja Eero Saarisen suunnittelemissa Kleinhans Music Hallissa.

Tapahtumassa nähdään myös Eija-Liisa Ahtilan filmejä ja videoita. Tarjolla on normaaliin tapaan luentoja Suomen historiasta, kulttuurista ja nykyajan innovaatioista. Ohjelmaan sisältyy luonnollisesti myös Tori, suomalaista ruokaa, musiikkiesityksiä ja tansseja. Lisätietoja: <http://www.finnfestusa.org/buffalo2015.html>

Suomi-koulujen opettajat koolla elokuussa

Suomi-koulujen opettajien vuosittaisilla Helsingin-koulutuspäivillä, jotka pidetään

12. – 14.8.2015, on tiedossa jälleen sekä painavaa asiaa että vahvaa kulttuuriantia. Koulutuspäivillä paneudutaan Suomi-koulujen opetussuunnitelmasuosituksen sisältöön ja siihen, miten Suomi-koulut voivat suosituksen avulla kehittää omaa toimintaansa.

Tarjolla on tuoreita näkökulmia suomalaiseen nykykulttuuriin ja mahdollisuus verkostoitumiseen Suomen ulkomaanlehtoreiden kanssa.

Koulutuspäiville ilmoittautuminen on päättynyt. Peruutuspaikkoja voi tiedustella Maarit Hyväriseltä, maarit.hyvarinen@suomi-seura.fi, puh. +358-(0)9-68412138.

Syksyn apurahojen haku päättyy syyskuun lopussa

Suomi-Seura ry:n jakamien järjestö- ja nuorisoapurahojen syksyn hakuaika päättyy syyskuun lopussa. Anomusten on oltava perillä Suomi-Seurassa 30.9. mennessä. Myöhästyneitä anomuksia ei käsitellä.

Lähetäkää anomuksenne hyvissä ajoin ja mahdollisimman tarkoin tiedoin ja liittein. Tarkistattehan myös pankkitilinne tiedot huolellisesti lomakkeita täyttäessänne – siten nopeutatte apurahojen maksua.

Syyskuun jälkeen seuraava tilaisuus anoa järjestö- ja nuorisoapurahoja sekä tiedotusapurahoja on helmikuun 2015 loppuun mennessä. Tiedotusapurahojen vuotuinen ainut hakuaika on helmikuun loppuun mennessä.

Lisätietoa ja anomuslomakkeet: www.suomi-seura.fi – Apurahat

Seuran toimisto normaalisti avoinna kesällä

Suomi-Seura ry:n toimisto on avoinna kesällä lomista huolimatta normaalisti arkisin kello 9:00 – 16:00. Mikäli haluatte tavata tietyn henkilökuntamme jäsenen, kannattaa varmistaa etukäteen, että hän on paikalla.

Lahjoituskirjojen noutajien kannattaa tulla vähintään tuntia ennen sulkemisaikaa, mikäli kirjoja ei ole etukäteen valittu valmiiksi noutoa varten, jotta kirjojen valitsemiseen on kunnolla aikaa.

Jäsenenämme ovat ulkosuomalaisyhdistykset ja -yhteisöt, joilla on kirjasto jäseniään varten, saavat vuodessa 20 lahjoituskirjaa. Toivomme, että vahvistatte vielä ennen toimistoomme tuloa, että jäsenmaksu on maksettu.

Suomi-Seuran puhelinnumero on 09-6841210 ja sähköposti info@suomi-seura.fi, osoite on Mariankatu 8, 3. kerros.

Jäsenten sähköpostiosoitteet ja syntymävuodet kootaan Suomi-Seuraan

Pyydämme teitä ystävällisesti ilmoittamaan Suomi-Seura ry:n jäsenenä henkilökohtaisesti oleville jäsenillenne, että toivomme heidän toimittavan sähköpostiosoitteensa Suomi-Seuraan ja pitävän niin sähköposti- kuin postiosoitteensa ajan tasalla rekisterissämme.

Pyydämme jäseniä ilmoittamaan meille myös syntymävuotensa, mikäli he eivät ole sitä tehneet aiemmin. Kokoamme jäsentemme sähköpostiosoitteet rekisteriimme, jotta voimme jatkossa tiedottaa entistä tehokkaammin ja nopeammin ajankohtaisista Suomi-Seuraa koskevista asioista ja uutisista, esimerkiksi Suomen Sillan nettilehden ilmestymisestä ja koulutustapahtumista.

Henkilön on oltava henkilökohtaisesti Suomi-Seura ry:n jäsen saadakseen jäsenetumme. Jäsenyys jäsenenämme olevassa ulkosuomalaisyhdistyksessä tai -järjestössä ei riitä henkilökohtaiseen Suomi-Seuran jäsenyyteen.

Sähköpostiosoitteet sekä lähettäjän nimi, osoite ja maa sekä jäsennumero lähetetään osoitteeseen info@suomi-seura.fi

Jäsenmaksut voi nyt maksaa kotisivullamme

Henkilökohtaiseksi jäseneksemme liittyminen, jäsenyyden uusiminen, lahjajäsenyyden ostaminen ja järjestöjäsenmaksun maksaminen pankki- tai luottokortilla (Visa, Eurocard, MasterCard) onnistuu nyt Internet-sivuillamme www.suomi-seura.fi Jäsenasiat-sivulla olevasta linkistä ”Liittyminen” pääset kyseiselle sivulle.

Jos olet jo jäsen, mainitse ”lisätietoja”-kohdassa jäsennumerosi.

Suomi-Seura ry:n jäsenenä olevien yhdistysten ja järjestöjen jäsenet eivät ole henkilökohtaisesti Suomi-Seura ry:n jäseniä. Jäsenetumme saadakseen henkilön on oltava henkilökohtaisesti jäsenemme.

Jäsenmaksullanne tuette Suomi-Seuran sekä ulkosuomalaisparlamentin työtä ulkosuomalaisten puolesta.

Henkilöjäsenen jäsenmaksu vuonna 2015 on 32 euroa ja samassa taloudessa asuvan perheenjäsenen jäsenmaksu 16 euroa.

Järjestöjäsenmaksut vuodelle 2015 ovat: 105 euroa/alle 100 jäsenen järjestöt, 180 euroa/101–499 jäsenen järjestöt, 350 euroa/500–999 jäsenen järjestöt ja 500 euroa/yli 1000 jäsenen järjestöt.

Suomi-Seura ja USP ovat Facebookissa

Suomi-Seura ry ja ulkosuomalaisparlamentti tiedottavat myös Facebookissa. Tervetuloa faneiksemme ja saamaan tiedotteitamme myös sitä kautta!

Oletteko muuttamassa Kanadaan?

Moving to Canada?

Financial Services for Finns
www.finnishcu.com

Osuuspankki
Finnish Credit Union Limited

MUUTTOEXPRESS.fi

MUUTTO-, ANTIIKKI- JA AJONEUVO-KULJETUKSET KAIKKIALLA EUROOPASSA!

MUUTTOLIIKE
LIESILÄ OY Pälkäne

Hannu Liesilä 0400 719 773
hannu.liesila@pp.inet.fi

Muista jäsenetumme

Suomi-Seuran jäsenkortilla saat jäsenetu- ja mm. muuttoyrityksistä, autovuokraamoista, majoituspalveluista ja useista liikkeistä. Lisäksi saat jäsenedun Tuotevälityksemme tuotteista ja Neuvontapalvelumme oppaista ja koulutuksista.

Jäsenetuesite on seuran nettisivulla:
<http://www.suomi-seura.fi>
ja Jäsenasiat.

VARASTOTILAA MALMILTA

■ Kuivaa
■ Lämmintä
■ Pölytöntä
■ Siistiä

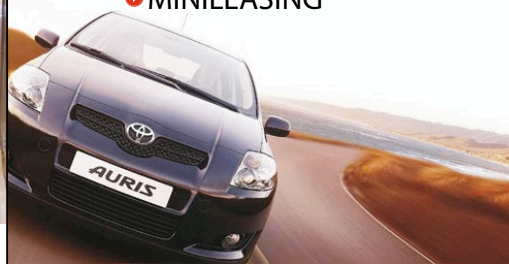
Kotivarasto
www.kotivarasto.fi

AuRent

AUTOVUOKRAAMO

HELPOIN TIE AUTONVUOKRAUKSEEN

- ▶ HENKILÖAUTOT
- ▶ PAKETTIAUTOT
- ▶ PERÄVAUNUT
- ▶ VENE- JA AUTOTRAILERIT
- ▶ MINILEASING

TARJOUSLASKURILLA HINTA HETI!

AUTOVUOKRAAMO AURENT OY
WWW.AURENT.FI INFO@AURENT.FI

Suomi-Seuran neuvontapalvelu

Suomi-Seuran neuvontapalvelu: vasemmalta neuvoja Maarit Hyvärinen, seniorineuvoja Helena Balash, neuvontapäällikkö Hanne Selin ja neuvoja Liisa Oinonen. Kuva: Carolina Runeberg.

Suomi-Seura ry:n neuvontapalvelusta saat henkilökohtaista ja asiantuntevaa neuvontaa ulkomaille muuttoon, ulkomailta asumiseen ja paluumuuttoon liittyvissä asioissa. Voit lähettää meille kysymyksiä sähköpostilla tai soittaa neuvontapalveluun arkisin kello 9–16. Voit myös poiketa toimistossamme, jolloin kannattaa varata aika neuvojaltaamme.

**Suomi-Seuran neuvontapalvelu:
Mariankatu 8, 3. kerros, 00170 Helsinki
puh: +358-(0)9-684 1210, info@suomi-seura.fi**

Yhdysvaltojen kansalaisuuden ilmoittaminen Suomen Väestörekisteriin

Olen aina ollut Suomen kansalainen. Nyt olen saanut myös Yhdysvaltojen kansalaisuuden, ja kuulin, että tämä pitää ilmoittaa Suomen viranomaisille. Suurlähetystön ja maistraatin ohjeet toisen maan kansalaisuuden ilmoittamisesta ovat erilaiset. Kenen ohjeita minun pitää noudattaa?

Jos lähetän alkuperäisen kansalaistamistodistuksen Suomeen maistraattiin, palautetaanko se? Suurlähetystö väittää, että sitä ei palauteta ja uuden todistuksen hankkiminen on kallista. Mutta maksaa se Apostille-todistuksen hankkiminenkin ja todistusten kääntäminen suomen kielelle.

**Kahden maan kansalainen,
Yhdysvallat**

1.6.2003 lähtien suomalainen ei ole menettänyt Suomen kansalaisuuttaan, jos hän saa toisen maan kansalaisuuden. Tämä on se tärkeä päivämäärä, jolloin eduskunnan hyväksymä monikansalaisuuden eli ”kaksoiskansalaisuuden” salliva laki astui voimaan.

Suomen kansalaisella on velvollisuus huolehtia siitä, että hänen toisen maan kansalaisuutensa rekisteröidään Suomen väestötietojärjestelmään. Rekisteröinti Suomessa on maksuton ja kestää noin kaksi - kolme viikkoa. Rekisteröinnin yhteydessä varmistetaan se, että olet edelleen Suomen kansalainen, eli olet saanut toisen maan kansalaisuuden aikaisintaan 1.6.2003. Jos olet saanut toisen maan kansalaisuuden ennen ke-

säkuuta 2003, olet menettänyt Suomen kansalaisuuden. Voit saada sen takaisin ilmoitusmenettelyllä.

Yhdysvaltojen kansalaisuuden rekisteröintiä varten tarvitaan Yhdysvaltojen kansalaistamispäätös Certificate of Naturalization ja siihen Apostille-todistus. Yhdysvaltojen kansalaisuuden voi rekisteröidä suoraan maistraattiin Suomeen tai hoitaa rekisteröinti Suomen ulkomaanedustuston kautta. Suomen maistraatti ei palauta asiakirjoja, joten alkuperäistä kansalaistamispäätöstä ei kannata lähettää.

Tiedustelin asiaa Helsingin maistraatista. Minulle kerrottiin, että kansalaisuuden rekisteröintiä varten maistraattiin tulee toimittaa notaarin oikeaksi todistamat kopiot sekä kansalaistamispäätöksestä että Apostille-todistuksesta (myös Certified copy hyväksytään). Englanninkielisiä asiakirjoja ei tarvitse käännettä, eli asiakirjat voi toimittaa maistraattiin suomeksi, ruotsiksi tai englanniksi.

Kun kansalaisuuden rekisteröinnin hoitaa Suomen suurlähetystön kautta, tulee hankkia Apostille-todistus joko alkuperäiseen Yhdysvaltojen kansalaistamispäätökseen tai kansalaistamispäätöksen viralliseen kopioon eli Certified true copyyn (huomaa, että notaarin oikeaksi todistama kopio ei tällöin kelpaa). Apostille-todistuksella varustettu asiakirja lähetetään Suomen ulkomaanedustustoon, joka toimittaa sen maistraattiin Suomeen.

Eli kannattaa siis hoitaa asia suoraan Suomen maistraatin kanssa.

On tärkeää, että toisen maan kansalaisuus on Suomen viranomaisten tiedossa. Otetaan esimerkiksi asevelvollisuus. Pääsääntö on, että jos ulkomailta vakituisesti asuva miespuolinen henkilö on ainoastaan Suomen kansalainen, hänen on joko suoritettava varusmies- tai siviilipalvelus Suomessa tai anottava siihen lykkäystä tai vapautusta. Mutta jos hänellä on kaksois- tai monikansalaisuus ja hän on asunut vähintään viimeiset seitsemän vuotta muualla kuin Suomessa, varusmiespalvelukseen tulo on vapaaehtoista. Päätös asevelvollisuudesta vapautumisesta perustuu väestötietojärjestelmässä oleviin kansalaisuustietoihin. Nämä tiedot pysyvät ajan tasalla vain, jos ulkomailta asuva kansalainen itse ilmoittaa tiedot joko Suomen suurlähetystöön tai suoraan Suomen maistraattiin.

Tiedän usean ulkomailta asuvan nuoren miehen, joka on joutunut erittäin ikävään tilanteeseen saapuessaan Suomeen. Kun Suomen väestötiedoista löytyy merkintä ainoastaan Suomen kansalaisuudesta ja asevelvollisuusasiat ovat jääneet hoitamatta, seuraava Suomen rajalla pidätys. Kaiken tämän ylimääräisen harmin ja mielipahan he olisivat vältäneet sillä, että he tai heidän vanhempansa olisivat ilmoittaneet toisen maan kansalaisuuden Suomen väestötietojärjestelmään.

LO

Lisätietoja:

Suurlähetystön ohjeet: Yhdysvaltojen kansalaisuuden rekisteröinti Suomeen:

<http://www.finland.org/public/default.aspx?nodeid=35857&contentlan=1&culture=fi-FI>

Suomen maistraatti:

http://www.maistraatti.fi/fi/Palvelut/ohjeita_ulkosuomalaisille/Ulkomailla-asuvan-suomalaisen-henkilötietojen-paivitysvelvoite/

Monikansalaisen asevelvollisuus:

<http://www.puolustusvoimat.fi/fi/haku/?cx=001631998769146966498%3Absk&jmxu7zk&cof=FORID%3A10%3BNB%3A1&ie=UTF-8&q=monikansalaisen+asevelvollisuus>

Neuvontapalvelun infopäivät 2015

Paluumuuttajan infopäivä

Perjantai 14.8.2015 klo 12–16

Infopäivänä Suomi-Seura ry:n neuvontapalvelu on avoinna ulkomailta Suomeen palaaville ja paluumuuttoa suunnitteleville klo 12–16. Päivän ohjelmassa on tietoiskuja paluumuuttoon liittyvissä kysymyksissä kuten maahanmuutto, terveydenhuolto, eläkkeet, verotus, työnhaku ja lasten koulunkäynti.

Tietoiskut:

klo 12.15 Suomeen rekisteröityminen, muuttotavarat, sosiaaliturva ja verotus Suomessa
klo 14.00 Paluumuutto Suomeen/kokemuksia paluumuutosta

Tilaisuudessa on mahdollisuus saada henkilökohtaista neuvontaa ja tutustua Suomi-Seuran kokoamiin oppaisiin ja materiaaleihin.

Tilaisuuden hinta: Suomi-Seuran jäsenille maksuton, muille 30 euroa.

Eläkepäiviksi ulkomaille -infopäivä

Perjantai 25.9.2015 klo 10–14

Infopäivänä Suomi-Seura ry:n neuvontapalvelu on avoinna eläkepäiviksi ulkomaille muuttajille ja muuttoa suunnitteleville klo 10–14. Päivän ohjelmassa on tietoiskuja joko pysyvään tai sesonkiluontoiseen ulkomailta asumiseen liittyvistä asioista.

Tietoiskut:

klo 10.15 Sosiaaliturva ulkomailta asumisen tai väliaikaisen oleskelun aikana
klo 11.30 Verosopimusten vaikutus eläkkeiden verotukseen

Tilaisuudessa on mahdollisuus saada henkilökohtaista neuvontaa ja tutustua Suomi-Seuran kokoamiin muuttajan oppaisiin ja materiaaleihin.

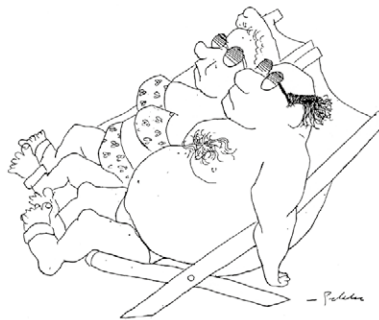
Tilaisuuden hinta: Suomi-Seuran jäsenille 50 euroa, muille 70 euroa. Hinta sisältää aamupalan, tietoiskut ja *Eläkepäiviksi ulkomaille* -oppaan

Lisätietoa infopäivistä ja ilmoittautumiset:

Suomi-Seuran neuvontapalvelu: info@suomi-seura.fi, p. 09 – 684 1210

Kaikki tilaisuudet järjestetään Suomi-Seuran tiloissa Helsingissä (Mariankatu 8, Kruununhaka).

Suomi-Seurary:n neuvontapalvelu opastaa ulkomaille muuttavia, siellä asuvia ja Suomeen palaavia. Jos tarvitset henkilökohtaista neuvontaa liittyen sosiaaliturvaan, sairausvakuutuksiin, verotukseen ja eläkkeisiin tai muuttojärjestelyihin, tullisäännöksiin, lemmikkieläinten tuontiin yms. kysymyksiin, ota yhteyttä neuvontapalveluumme puhelimitse, sähköpostilla tai kirjeitse. Olet tervetullut myös toimistoomme, jossa voit samalla tutustua erilaisiin muuttajan oppaisiin ja infomateriaaleihin.

SUOMI-INTERNETHAKEMISTO

Tulossa kotimaahan kesälomalle?

Forenomin kalustetussa ja kodinomaisessa asunnossa tai huoneistohotellissa majoituit mukavasti ympäri Suomea. Yhden yön, viikon tai kuukauden.

FORENOM

Varaa helposti forenom.fi tai soita +358 20 198 3420

www.virka.fi

Mistä saat palvelua suomen-, ruotsin- ja englanninkielien lisäksi lähes 10 muullakin kielellä? Tule käymään Virka-Infossa kaupungintalolla, soita tai lähetä sähköpostia. Voit myös varata ajan palveluneuvojalta, jos asiiasi koskee maahanmuuttoa.

Sofiankatu 1, Pohjoisesplanadi 11–13, ma–pe 9–19, su 10–16. Puhelinpal.: +358 9 31011 111, ma–pe 9–15. Sähköp. virkainfo@hel.fi

Hertz®

TAMK

TAMPERE UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Kuntokatu 3 | 33520 Tampere

www.tamk.fi

Interflora-kukkavälitys – kotimaahan että ulkomaille nopeasti ja kätevästi!

Interflora flower delivery – domestic and international orders conveniently and quickly!
www.interflora.fi

Vaikuta ja kehity

Nauti työstäsi. Liity joukkoon!

www.phsotey.fi

suomi.fi

Kansalaisen palvelut yhdestä osoitteesta

www.suomi-seura.fi

Autovuokraamo **FINNRENT**

- Henkilöautot • Maasturit • Tila-autot • Pakettiautot • Muuttoautot • Pikkubussit • Kuorma-autot •

- Leasingpalvelut 1–36 kk
- Vakuutusyhtiöiden sijaisautopalvelut

Joustavaa ja luotettavaa autovuokrauspalvelua kantakaupungissa jo vuodesta 1993 lähtien.

Helsinki (city@finnrent.fi)

Kruununuhaka, Maurinkatu 16, 00170 Helsinki, 09-135 2604

Vantaa (airport@finnrent.fi)

Eläntöntie 9 (Airport Hotelli Bonus Inn) 0400-981 616

www.finnrent.fi

Humoristikko 4 • 2015

Saunapuita pilkkoessa kannattaa olla varovainen, ettei käy yhtä huonosti kuin ristikkomme piirroksen henkilölle. Ristikon vastaus muodostuu reunustetuille riveille.

Lähetä ratkaisusi Suomen Sillan toimitukseen 31.8.2015 mennessä ja osallistu voittaja-arvontaan. Palkintona on hyvää suomenkielistä kirjallisuutta. Muistathan laittaa mukaan myös yhteystietosi. Lähetä vastauksesi osoitteeseen Suomi-Seura ry/Suomen Silta, Mariankatu 8 B, 00170 Helsinki, Finland tai sähköpostilla osoitteeseen tiina.laitinen@suomi-seura.fi. Kuoreen tai viestiin merkintä ”Ristikko 4/2015”.

Humoristikko 2/2015:n oikea vastauslause on *Suu siellä vetelä täällä.*

ApS Oy LKV
apsoy.fi • jokakoti.fi • etuovi.com

- LOMAPARATIISEJA SAVOSSA -

- hannele.vauhkala@apsoy.fi • 044 534 5518
- harri.vauhkala@apsoy.fi • 050 534 0019

Asuntopalvelu Savossa Oy LKV • Vehmersalmentie 36 • 71310 Vehmersalmi

Viihtyisä rantatila Mikkelistä?

Katso kuvat ja tiedot
www.villamarjoniemi.fi

Soi +358 400 558 552 / Juhani tai meilaa

VUODESTA 1980 LAADUKKAITA MATKAMUISTOJA JA SUOMALAISIA KÄSITÖITÄ; NEULEITA, PUUKKOJA YMS.

Avoinna joka päivä 9–17 (kesällä 9–18).
Myös facebook.

Annensoppi Oy

Fredrikinkatu 68, Helsinki, www.annensoppi.com

TULE SUOMEEN MÖKKILOMALLE JA/TAI VIETÄ SYNTTÄRIT, YM. JUHLAT

Hyvin varustetut korkeatasoiset tilat läpi vuoden.

Mökit ja huvilat järven rannalla.

Myös Bed & breakfast -majoitusta (hotellitaso).
Eteläisessä Suomessa 150 km Helsingistä.

YLI-KAITALAN LOMAMÖKIT

www.yli-kaitala.com, info@yli-kaitala.com
puh. +358 (0)500-750 612, fax +358 (0)5 326 5550

LIITYN SUOMI-SEURAAAN

Nimi: _____ Syntymävuosi: _____

Osoite: _____

Sähköposti: _____

() Laskuttakaa () Veloittakaa EUR 32 Visa Eurocard/Mastercard

Kortti voimassa _____ saakka. CVV-koodi _____

Kortin numero: _____

Lisäksi samassa taloudessa asuvat perheenjäseneni liittyvät jäseniksi:
Jäsenmaksu EUR 16/henkilö.

Nimi: _____ Syntymävuosi: _____

Nimi: _____ Syntymävuosi: _____

Nimi: _____ Syntymävuosi: _____

(jatka tarvittaessa eri paperille)

Maksan seuraavan henkilön jäsenmaksun Suomi-Seurassa
(laskuttakaa minua);

Nimi: _____ Syntymävuosi: _____

Osoite: _____

Allekirjoitus: _____

Lähetä osoitteeseen: Suomi-Seura ry, Mariankatu 8, 00170 Helsinki.
Tai ota yhteyttä: puh. +358-(0)9-684 1210, fax +358-(0)9-684 12140,
sähköposti: info@suomi-seura.fi, www.suomi-seura.fi

SUOMI-SEURAN JOHTOKUNTA

Jarmo Virmavirta, puheenjohtaja
Eva Biaudet, varapuheenjohtaja
Ilkka Ristimäki, varapuheenjohtaja
Markus Aaltonen
Marja Ala-Kokko
Fredrik Forsberg
Antti-Jussi Heilala
Kimmo Kajaste
Lasse Kempas
Paula Lehtomäki
Susanna Merikanto-Timonen
Kari Mänty
Jouni Mölsä
Outi Ojala
Sari Sarkomaa
Hannu Suihkonen
Ismo Söderling

Joko yhdistyksesi saa Sutinat?

Suomi-Seuran sähköinen tiedote, Sutinat, julkaistaan jokaisen kuukauden alussa. Se sisältää Suomi-Seuran ja ulkosuomalaisparlamentin tiedotteita, ulkosuomalaisia koskevia uutisia ja lakimuutoksia sekä muita ulkosuomalaisille tärkeitä asioita. Tilaukset osoitteeseen: tiedote@suomi-seura.fi.

Suomen Silta

Numero 4/2015

Suomen Sillan 88. vuosikerta,
Suomen Sanoman 41. vuosikerta

Päätoimittaja/chefredaktör/Editor-in-Chief:

Leena Isbom

e-mail: Leena.Isbom@suomi-seura.fi

Toimituksen sihteeri/redaktionens sekreterare/

Special Assistant: **Tiina Laitinen**

e-mail: Tiina.Laitinen@suomi-seura.fi

Suomi-Seura ry:

puh./tel./phone +358-(0)9-684 1210

fax: +358-(0)9-684 12140

Suomen Sillan ilmoitusmyynti:

Suomi-Seura/**Petri Mahlberg**

E-mail: Mahlberg@suomi-seura.fi

Kääntäjät:

Gunilla Cleve, Sinimaaria Kangas

Paino: PunaMusta Oy

Julkaisija/utgivare/publishe: **Suomi-Seura ry.**

Toimituksen osoite/redaktions adress/editorial address:

Mariankatu 8, 00170 Helsinki

puh./tel. +358-(0)9-684 1210, fax +358-(0)9-684 12140

e-mail: info@suomi-seura.fi

Jäseneksi voi liittyä joko ottamalla yhteyttä Suomi-Seuraan tai jäsenihteereihin, joiden nimet julkaistaan kahdesti vuodessa

Suomen Sillassa sekä Internetissä Suomi-Seuran sivulla

<http://www.suomi-seura.fi>

Osoitteenmuutokset/adressförändring/

changes of address:

Suomi-Seura ry, Mariankatu 8, 00170 Helsinki, Finland

Yhdysvalloissa ja Kanadassa asuvien osoitteenmuutokset/

changes of address in the U.S. and Canada:

Finland Society, P.O. Box 816, McMurray, PA 15317, USA

E-mail: paivi.mckittrick@suomi-seura.fi

Suomi-Seuran matkatoimisto: puh. +358-(0)9-7422 8800,

fax +358-9-7422 8811, e-mail: sales@finsocietytravel.fi

Ulkosuomalaisparlamentti/utlandsfinländarparlamentet/

Finnish Expatriate Parliament:

puh./tel. +358-(0)9-684 12127, fax +358-(0)9-684 12140

e-mail: info@usp.fi, <http://www.usp.fi>

ISSN 0039-5625

Jean Sibelius oli herkkusuu

Tiina Laitinen

Ruokakirjailijapariskunta Ritva ja Risto Lehmusoksan uusin teos, *Jean Sibeliuksen pöydässä* (Auditorium), on kulttuurihistoriallinen ruokakirja, säveltäjämestarin elämäkerta gastronomian näkökulmasta. Kirja ilmestyi hyvissä ajoin vuonna 2014 juhlistamaan tämänvuotista Jean Sibeliuksen 150-vuotisjuhlavuotta.

Jean Sibelius oli jo elinaikanaan tunnettu herkkusuu, joka matkoillaan valitsi hienoimmat ravintolat. Sibeliuksen lempiruokaa olivat osterit, ja kotona Ainolassa paras ta juhlaruokaa oli sorsapaisti. Arkenä syötiin tavallisia ruokia, kuten silakkalaatikkoa ja läskisöisiä, ja pyhäröukana oli usein vasikanpaistia herneiden kera.

Kirjaan on valittu runsaasti ruokaohjeita Aino Sibeliuksen omista ohjeista ja keitokirjoista.

Jean Sibelius itse ei yleensä astunut keittöön puolelle, ainoastaan salaattinkastike oli hänen bravuurinsa. Sen sekoittamiseen ei muilla ollut asiaa.

Skoonen kakku

- 1,5 l hapahkoja, helposti soseutuvia omenia
- 3–4 dl korppumuruja
- 4–5 rkl voita
- 1,5–2 dl sokeria

Omenat kuoritaan ja leikataan ohuiksi lohkoiksi, siemenkodat poistetaan. Tulenkestävä vuoka voidellaan voilla. Siihen pannaan kerros omenalohkoja. Korppumuruja ja sokeria ripotellaan päälle, ja päällimmäiseksi pannaan pieniä voinokareita. Näin jatketaan, kunnes vuoka on täysi.

Viimeksi pannaan korppumuruja, sokeria ja jäljellä oleva voi.

Kakku paistetaan kohtalaisen kuumassa uunissa, kunnes omenalohkot ovat aivan pehmeitä ja alkavat mennä rikki. Kakku saa jäähtyä, ja se tarjotaan suoraan vuosta vaniljakastikkeen tai kermavaahdon kanssa.

Mustikkapiirakka

- Vehnätaikina:
 - 0,25 dl maitoa
 - 0,5 tl suolaa
 - 1 dl sokeria
 - 1 tl kardemummaa
 - 30 g hiivaa
 - noin 7 dl vehnäjauhoja
 - 100 g rasvaa
- Täyte:
 - 1 l mustikoita
 - 2 dl hienoa sokeria
 - 1 rkl perunajauhoja
 - muna voiteluun

Mustikkapiirakka

Sekoita kädenlämpöiseen maitoon hiiva, sokeri, suola ja kardemumma. Vispilöi jauhoista noin puolet taikinaan ja alusta rasva ja loput jauhoista käsin taikinaan.

Anna vehnätaikinan kohota noin puoli tuntia ja kaulitse se sitten reilusti uunipellin kokoiseksi, ohueksi levyksi. Jätä hiukan taikinaa ristikköä varten. Nosta levy peltille. Jätä laitoihin taikinaa piirakan reunoja varten.

Sekoita perunajauhot ja sokeri mustikoiden joukkoon. Täytä piirakan pohja ja taittele laidat reunoiiksi. Kauli lopputaikina, ja leikkaa siitä taikinapyörällä suikaleita. Tee nauhoista ristikkö piirakan pinnalle. Voitele reunat ja ristikkö ja paista piirakkaa 200-asteisessa uunissa noin 20 minuuttia.

Spreen sillirullat

Spreen sillirullat

- 4 suolasillia
- 2 tl sinappia
- 2 sipulia
- 1 suolakurkku
- 250 ml viinietikkaa
- 1 laakerinlehti
- 1 rkl sinapinsiemeniä
- hammastikkuja
- mustapippuria

Sillit huuhdellaan ja liotetaan yön yli vedessä. Seuraavana päivänä ne otetaan vedestä,

kuivataan ja fileoidaan. (Nykyiset kevytsuolatut sillit tarvitsee vain huuhdella.)

Sillifileet maustetaan sisäpuolelta pipurilla ja sivellään sinapilla. Sipulit kuoritaan ja leikataan ohuiksi renkaiksi. Suolakurkku viipaloidaan. Sipulirenkaat ja kurkkuviipaleet asetellaan sillifileille. Fileet kääritään rullalle ja kiinnitetään tiukasti hammastikulla.

Etikasta, sinapinsiemenistä ja laakerinlehdessä valmistetaan marinadi, joka kaadetaan kannelliseen lasipurkkiin. Sillirullat lisätään marinadiin. Sillien annetaan maustua 3–4 vuorokautta, jolloin ne voidaan tarjota esimerkiksi paistinperunoiden kera.

Aino Sibeliuksen kurkut

Ainon äidin, Elisabeth Järnefeltin resepti, joka oli tullut hänelle Pietarin hovin kautta.

Kurkut kääritään mustaviinimarjan lehtiin ja ladotaan ruukkuun kerroksittain siten, että ne eivät kosketa toisiaan. Väliin asetetaan aina dillin varsia ja kukkanykeröitä kerroksittain. Näiden joukkoon sijoitetaan sinne tänne piparjuuren palasia. Tällä tavalla ruukku ladotaan täyteen ja suolavettä kaadetaan kunnes astia täyttyy – ei liian laimeaa eikä liian vahvaa.

Kuvat: Tiina Laitinen

Jean Sibeliuksen pöydässä -kirjaa voi tilata Suomi-Seuran tuotevä-lityksen kautta:

<http://suomiseurafi.a.vrfy.fi/kauppa/>,
tai info@suomi-seura.fi

tai puh. +358-9-6841210.
Kirjaa on saatavana myös englanniksi ja ruotsiksi.

Siirtolaistarinoita tosielämästä -keruukampanja

Turussa sijaitseva Siirtolaisuusinstituutti järjestää tarinakeruukampanjan suomalaisten siirtolaisten seikkailuista ja komelluksista maailmalla. Tavoitteena on julkaista parhaat tarinat kirjan muodossa.

Tarinat voivat olla yhtä hyvin humoristisia kuin vakavampiakin kertomuksia esim. siirtolaisen kohtaamista kielellisistä tai kulttuurisista vääryksistä. Sekä omakohtaiset että muilta kuullut, niin uudet kuin vanhatkin tarinat ovat tervetulleita. Etusija annetaan lyhyille ja napakoille teksteille, mutta hyvä juttu kestää pitemmänkin lukemisen. Teksti voi olla humoristisesti kirjoitettu, mutta mielellään tosipohjainen. Vitsejäkin voi silti lähettää. Osallistujien kesken arvotaan hyviä kirjapalkintoja.

Osallistumisaikaa on jatkettu **31.8.2015** saakka!

Lähetä tarinasi sähköpostilla osoitteeseen info@siirtolaisuusinstituutti.fi tai kirjeitse osoitteeseen: Siirtolaisuusinstituutti, Eerikinkatu 34, 29100 Turku, Finland

Lisätietoja: tietopalvelupäällikkö Jouni Korkiasaari, joukork@utu.fi
www.siirtolaisuusinstituutti.fi/

Maahanmuuttoviraston sähköinen asiointi on nyt Enter Finland -palvelu

Maahanmuuttoviraston sähköinen asiointipalvelu on uudistunut. Sähköisellä asiointipalvelulla on uusi nimi: Enter Finland. Jos sinulla oli vireillä olevia hakemuksia vanhassa asiointipalvelussa, ne ovat siirtyneet automaattisesti uuteen palveluun.

Enter Finland on rakennettu yhdessä asiakkaiden kanssa. Palvelusta on tehty mahdollisimman selkeä ja helppokäyttöinen. Valittuasi hakemustyyppin, palvelu ohjaa sinua eteenpäin askel askeleelta, kertoo missä vaiheessa hakemuksen täyttämistä olet ja mitä hakemuksestasi vielä puuttuu.

Tutustu uuteen palveluun osoitteessa: <https://enterfinland.fi/>

Uuteen asiointipalveluun on siirretty asiointitilisi henkilötiedot ja vireillä olevat asiasi. Vanhat päätökset tai luonnokset eivät siirtyneet uuteen palveluun.

Jos sinulla oli vanhassa palvelussa keskeneräinen luonnos, jota et ehtinyt lähettää, luonnos ei ole siirtynyt uuteen palveluun ja sinun pitää aloittaa hakemuksen täyttämisen kokonaan alusta.

Kirjautu uuteen palveluun vanhoilla tunnuksillasi Kirjautu sisään -sivulla. Palvelu pyytää ensimmäisen sisäänkirjautumisen yhteydessä hyväksymään uuden palvelun käyttöehdot.

Uuteen palveluun kirjaututaan joko sähköpostiosoitteella tai korkean turvallisuustason tunnisteella, joita ovat:

- suomalaisen pankin verkkopankkitunnukset
- sirullinen henkilökortti
- mobiilivarmenne

Jos käyttäjätunnuksiasi on ollut vanhassa palvelussa puhelinnumero ja sinulla oli asia vireillä, etkä ehtinyt vaihtamaan tunnusta ennen uudistusta, toimi näin:

- luo uusi tili Enter Finland -palveluun
- ota sen jälkeen yhteyttä tekniseen tukeen e-support@migri.fi

Tekninen tuki luo linkin vireillä olevan asiasi ja uuden palvelun välille ja voit seurata hakemuksesi etenemistä uudessa palvelussa.

Maahanmuuttovirasto on ilmoittanut palvelun uudistuksesta sähköpostitse, mutta valitettavasti kaikki sähköpostit eivät tavoittaneet asiakkaita ajoissa.

Teknisten ongelmien kanssa auttaa e-support@migri.fi

www.migri.fi

BONGAN LINNA Loviisassa
on riemukas yhdistelmä vanhaa patriisitaloa
ja prof. Riitta Nelimarkan rajoja uhmaavaa taidetta.

TIEDUSTELUT JA VARAUKSET:

+358 400 983 493

Toimisto: +358 500 461 925

bergstrom.kirsti@gmail.com • riitta@nelimarkka.com • jaakko@seeck.fi

BONGAN LINNA, LINNANKUJA 1, 07900 LOVIISA
(sisäänkäynti Lukkarinkujalta)

**Ulkosuomalaisten
nuorten leiri**
3.-9.8.2015
Hinta 366,-

Kesä ja Loma
lomahuoneistossa
alk. 210,-/viikko
/aikuinen

Lue lisää: www.metsakartano.com

METSAKARTANO

LUONTOMATKAILU- JA NUORISOKESKUS, RAUTAVAARA

SUOMEN Helsinki | Fuengirola
URHEILUHIEROJAOPISTO
SPORTS MASSAGE INSTITUTE of FINLAND

www.suho.fi

Lohen lomakeskus

TULE SUOMEEN, LÄHDE LAPPiin

Hyvin varustetut korkeatasoiset mökit
käytössä läpi vuoden Kemijärven keskustassa
Pöylijärven rannalla. Yhteensä 170 vuodepaikkaa.
Uusi ravintolamme (350 as.paikkaa) LOHIPORTTI
palvelee asiakkaitamme perinteisin lappilaisin
ruokalistoin. Tervetuloa!

Lohen lomakeskus

Lohelankatu 1, 98100 Kemijärvi

Puh. +358-40-581 2007, lohelanrantamokit@pp.inet.fi

www.lohenlomakeskus.fi

LAADUKKAAT FLAGMOREN SUOMEN LIPUT JA ISÄNNÄNVIIRIT

KANNUSTUS- ELI HEILUTUSLIPPU

Silkkipainettu neuloslippu leikkoreunoin. Vasemmassa sivussa kanava, jossa puupinna.

Lipun koko 22 x 35 cm

Hinta jäsenille 6,70
(muille 6,90)

Lipun koko 31 x 50 cm

Hinta jäsenille 8,10
(muille 8,30)

Lipun koko 46 x 75 cm

Hinta jäsenille 11,50
(muille 11,70)

SUOMEN LIPPU ERIPITUISIIN LIPPUTANKOIHIN

Koko 100x163 cm 6 metrin lipputankoon, hinta jäsenille 30,- (muille 33,50).

Koko 125x204 cm 8 metrin lipputankoon, hinta jäsenille 42,- (muille 47,-).

Koko 150x245 cm 9 metrin lipputankoon, hinta jäsenille 52,- (muille 57,-).

ISÄNNÄNVIIRIT

Suomi-viiri ja 18 maakuntaa. Koko 40x400 cm, Päijät-Häme poikkeuksellisesti kokoa 350x80x32 cm. Toimitusaika maakuntaviireille 10-15 päivää. Hinta jäsenille 38,- (muille 42,-).

Siniristiviiri

Pirkanmaa

Häme

Uusimaa

Uusimaa ruotsink.

Varsinais-Suomi

Varsinais-Suomi rk.

Kainuu

Satakunta

Karjala

Etelä-Karjala

Savo

Kymenlaakso

Keski-Suomi

Etelä-Pohjanmaa

Keski-Pohjanmaa

Pohjois-Pohjanmaa

Lappi

Ahvenanmaa

Päijät-Häme

VALMISTETTU PERINTEISESTÄ LIPPUKANKAASTA (100 % POLYESTERI) **Flagmore**

KYLLÄ KIITOS, TILAAAN:

Kannustus- eli heilutuslippu: koko _____ kpl _____

Suomen lippu: koko _____ kpl _____

Isännänviiri: maakunta _____ kpl _____

Siniristiviiri kpl _____

TILAUKSET OSOITTEESEEN:

SUOMI-SEURA R.Y.

MARIANKATU 8 B c 15

FIN-00170 HELSINKI

FINLAND

E-mail: info@suomi-seura.fi

fax: +358-(0)9-684 12140

Haluan tilaukseni () lentopostissa () maapostissa (postimaksut eivät sisälly hintoihin)
Maksan tilaukseni () postiennakolla (vain Suomeen) 1 EUR = 1,1258 USD (18.6.2015)

Maksan luottokortilla () Luottokortin numero: _____

luottokortti voimassa: _____ 3-numeroinen tunnus: _____

Nimi: _____ Osoite: _____

Suomi-seuran jäsenedut Viking Linella

Punaiset laivat tarjoavat piristystä arkeen ja juhlaan. Risteilyedut on tarkoitettu Suomi-seuran vapaa-ajan matkoille 23.12.2015 asti. Sydämellisesti tervetuloa!

Helsinki–Tukholma-risteily

Viking Gabriella ja Mariella vuoropäivin klo 17.30
15 %:n alennus päivän risteilyhinnasta
Tuotetunnus FKKRY

Vuorokauden risteily Turusta Tukholmaan

Viking Amorella klo 8.45, Viking Grace klo 20.55
10 %:n alennus päivän risteilyhinnasta
Tuotetunnus FKKRY

Päiväristeily Helsingistä Tallinnaan

Viking XPRS klo 11.30
10 %:n alennus päivän risteilyhinnasta
Tuotetunnus FKKRYP

Katso kaikki edut ja hinnat sekä
varaa matkasi osoitteesta
vikingline.fi/edut/suomi-seura

VIKING LINE

Lisätiedot: vikingline.fi tai puh. 0600 41577
(1,75 €/vastattu puhelu + pvm/mpm).
Paikkoja rajoitetusti. Pidätämme oikeuden muutoksiin.

Det är lönt att värna ut utlandsfinländarnas intressen

UFP:s åttonde session i slutet av maj gav vid handen att utlandsfinländarna fortsättningsvis är intresserade av parlamentsarbetet, trots att det redan gått 18 år sedan UFP föddes. I år deltog 187 personer från 125 utlandsfinländska organisationer i 21 länder.

Flest deltagare i sessionen var det 2002, då antalet representanter och observatörer var hela 303. Vid nästa eller 20-års-sessionen 2017 är deltagarna kanske ännu fler, eftersom fler utlandsfinländare än vanligt väntas anlända på grund av självständighetsjubileet.

Det extra program som lockade mest folk var Finland år 2017, då över hundra utlandsfinländare kom för att höra statsmakterns planer för jubileet och berätta om hur de hoppas Finland ska uppmärksamma utlandsfinländarna under jubileet i såväl Finland som utomlands. Dessutom berättade föreningarnas representanter om planerna för jubileet på olika håll i världen.

Seniorseminariet har alltid varit populärt och Finlandsskoleseminariet, som arrangerades för första gången, intresserade likaså en rätt stor skara deltagare.

Tack vare resestipendier för ungdomar deltog i år även representanter för den yngre generationen.

Många av motionerna gällde frågor som länge funnits på UFP:s agenda eftersom ärenden som t.ex. brevröstningen inte avancerat eller kanske rentav gått bakåt. Att samma motioner tas upp gång på gång visar att frågorna upplevs som synnerligen viktiga för utlandsfinländarna och att man vill hålla en nära kontakt med Finland även efter många år i utlandet.

UFP:s presidium och sekretariat, Finland-Samfundet har redan i femton års tid besökt justitieministeriet och riksdagen för att diskutera brevröstning för utlandsfinländare. Ärendet har vunnit politiskt stöd och utrikesministeriet understödjer det, men saken stampar på stället. Brevröstningen fick dessutom ett uttalat stöd av festtalarna vid sessionen i maj. Kampanjen för brevröstning fortsätter med oförtruten styrka efter-

som saken är synnerligen viktig för utlandsfinländarna.

Flera motioner gällde passanskaffning. För många blir det dyrt såväl att rösta som att skaffa pass, eftersom avståndet till Finlands beskickningar kan vara mycket stort och resan kostar tid och pengar. Och läget blir inte bättre av att utrikesministeriet på grund av den ansträngda ekonomin måste minska på antalet beskickningar. Dessutom gäller ett pass numera bara fem år i stället för tio som förr.

Också denna gång handlade resolutionerna om ökat stöd till Finlandsskolorna, utlandsfinländarnas studiemöjligheter i Finland och utbudet av finländska medier i utlandet.

Givetvis fanns det bland förslagen även nya frågor, t.ex. en legaliserad ställning för UFP. Avsikten är en officiell ställning i likhet med det finlandssvenska Folktinget. En officiell ställning skulle främja UFP:s intressebevakning och närma utlandsfinländarna till det finländska samhället.

Både 88-åriga Finland-Samfundet och UFP, som kom till på dess initiativ har under sin verksamhet med all önskvärd tydlighet visat att deras arbete behövs. De båda är ensamma om att driva utlandsfinländarnas intressen i Finland. Utlandsfinländarna är verkligen en resurs och finländska ambassadörer ute i världen. De bidrar till att göra Finland känt och de som flyttar tillbaka har både viktig know-how och nya idéer i bagaget.

Denna samhörighet mellan utlandsfinländarna och finländare som bor i Finland är värd att understödja på alla sätt, eftersom båda parterna drar nytta av det.

Leena Isbom

Innehåll

4 • 2015

- 17 Ledaren
- 18 Mark Levengood är Årets utlandsfinländare
- 20 UFP:s åttonde session
- 23 Från stora världen
- 24 Ny regering med klar riktning, men diffusa åtgärder
- 26 Matias Savolainen – Mellanvästerns fastighetskejsare
- 28 Från Haukipudas till Hurghada
- 30 Hannele Klemettilä-McHale: Fångslad av en förgången tid
- 32 Matspalten

Suomi-Seura r.y.
• Finland Society
• Finland-Samfundet

Mark Levengood är Årets utlandsfinländare

I år gick utmärkelsen Årets utlandsfinländare till redaktören och författaren Mark Levengood. Tack vare sina televisionsprogram och böcker är Levengood en av de bäst kända sverigefinländarna i såväl Sverige som Finland.

Finland-Samfundets direktion belönade sverigefinländaren **Mark Levengood** för hans betydande, långvariga och synliga karriär i Sveriges television och radio och som författare. Tack vare sitt arbete har han även gjort Finland och finlandssvenskheten kända i Sverige. Han har mottagit otaliga pris för sitt arbete på SVT.

Mark Levengood som flyttade till Sverige i unga år har blivit känd bl.a. för sina tv-serier Morgon med Mark, Mark och hans vänner, Aha – sa Mark och Kväll i kungariket samt som biträdande chef för SVT:s dramaavdelning. Han har fungerat som tv-konferencier vid stora svenska musik- och filmgalor som Melodifestivalen och Guldbaggen samt programmet Svenska hjältar, lett diskussionsprogram och refererat otaliga kungliga begivenheter, bl.a. kronprinsessan **Victorias** bröllop.

Levengood är en populär föreläsare och estradör och har skrivit flera böcker, av vilka en del har översatts till finska.

I Finland har Levengood gästade diverse diskussionsprogram. Han var programledare 2008 och 2009 för Yle TV1:s tiodelade serie Levengood Suomesta som bestod av intervjuer med finländska kändisar. Levengood är goodwillambassadör för Unicef.

Utmärkelsen Årets utlandsfinländare överräcktes till Mark Levengood den 29 maj i Helsingfors av Finland-Samfundets ordförande **Jarmo Virravirta**.

- Jag har under årens lopp fått ett och annat pris, men det här betyder väldigt mycket för mig eftersom jag alltid varit så stolta över att vara från Finland. Om ni här i Finland också är stolta över mig så har jag verkligen orsak att vara glad, sade Mark Levengood när kommenterade utmärkelsen.

Rötter även i USA

Mark Levengoods mamma är finlandssvensk och pappa amerikan. Levengood, 51, föddes 1964 på en militärbas i delstaten North Carolina i USA.

- Min pappa var amerikansk soldat och deltog i Vietnamkriget. Mamma skilde sig från honom och flyttade till Helsingfors med

- Det här betyder väldigt mycket för mig eftersom jag alltid varit så stolt över att vara från Finland, Mark Levengood säger.

min storebror och mig när jag var tre år. Vi bodde med mormor och morfar vid Femkanten i Helsingfors, berättar Mark Levengood.

- Min mamma är finlandssvensk. Morfar var född 1902. Tack vare honom och min mormor lärde jag känna Finlands historia, som blev min egen historia. Min finländska bakgrund är välkänd i Sverige.

Levengood har genom åren haft god kontakt med sin amerikanske pappa och brukar besöka honom i Florida i USA ett par, tre gånger om året.

- Min amerikanske farfar arbetade på den amerikanska ambassaden i Helsingfors på 1960-talet. För tre år sedan besökte han Helsingfors på nytt efter alla år. Det var roligt att uppleva Helsingfors med hans ögon. Han berättade vilka restauranger som var populära bland ryssar respektive amerikaner då på 1960-talet.

Levengoods mamma gifte sig 1970 och hennes man adopterade Mark och hans bror.

- Åren 1971-2006 använde jag dubbelnamnet **Levengood-Kärkkäinen**, men när mitt andra barn, min dotter föddes slopade jag namnet Kärkkäinen eftersom min dotters namn skulle ha blivit alltför långt. Men själsligt är jag fortfarande Levengood-Kärkkäinen, det är bara på pappret jag är Levengood.

Mark Levengood lärde sig finska först i skolan eftersom alla familjebekanta och vänner var svenskspråkiga. - Jag tyckte att finska var ett fruktansvärt svårt språk, men när jag som 16-åring förälskade mig i en finskspråkig lärde jag mig snabbt finska och förstod att jag har nytta av språket.

- Också i Sverige talar jag finska ganska ofta och ser till att språket inte rostas. Det är lite min egen version av finska, men jag blir förstådd. Jag lyssnar väldigt mycket på finsk musik - **Kerkko Koskinen**, **Hector**, **Katri-Helena** och **Kirka** bl.a. Det går lite för långsamt för mig att läsa finska romaner, men finsk lyrik läser jag mycket. Och det är

särskilt den finska musiken som är jätteviktig för mig, berättar Levengood.

Mark Levengood besöker Helsingfors rätt ofta, både privat och t.ex. som gäst i tv-program. I maj gästade han programmet Efter nio på Yles svenska kanal, Yle fem. I maj uppträdde han även två gånger på en restaurang i Helsingfors med sitt program En trevlig kväll med Mark Levengood.

– I Stockholm vet jag vart man ska gå för att köpa finska delikatesser och andra produkter, om jag börjar längta efter dem och inte just då kan åka till Finland.

Teaterskola i Stockholm

Mark Levengood flyttade till Stockholm när han var 19 år. Han ville till teatern och hade sökt in till Teaterhögskolan i Helsingfors, men blev inte antagen.

– Men jag blev antagen till Calle Flygares teaterskola i Stockholm. När jag flyttade till Stockholm tänkte jag stanna ett år och se hurdant livet är där. Men genast jag slagit mig ner i Stockholm träffade jag min blivande man, författaren och skådespelaren **Jonas Gardell** och det gick som det brukar gå – jag stannade i Stockholm.

– Men jag anser att jag egentligen aldrig flyttat från Finland utan att Finland på något sätt flyttat med mig till Sverige. Det

Från vänster, Finland-Samfundets verksamhetsledare Paula Selenius och ordförande Jarmo Virtavirta, Mark Levengood och Finland-Samfundets styrelsemedlem Outi Ojala. Foto: Leena Isbom.

är väl därför allt finländskt fortfarande är så viktigt för mig.

Mark Levengood var redan under ungdomsåren intresserad av att jobba med radio och television. Tillsammans med sin vän **Nina Granvik** gjorde han ett tv-program som de skrev manus till. Granvik regisserade och Levengood hade en roll.

– Vi gjorde även många teaterföreställningar tillsammans, var ledare på teaterläger för ungdomar och höll kurser i kreativ verksamhet.

En kort tid ledde Levengood dessutom ett underhållningsprogram i tv.

I Stockholm jobbade Levengood först som nattskötare på ett sjukhus. Arbetet var viktigt och intressant, men småningom började han längta efter att få röra på sig lite mera. Och då kom han att tänka på radiojobb. Mellan varven hade han också hunnit studera socialantropologi vid Stockholms universitet.

– Jag lyckades bli antagen till radioproducentutbildningen vid Dramatiska institutet och den var verkligen toppenbra. Jag jobbade på radion i ett år och sedan anställdes jag vid televisionen. Och efter det var det full fart. Jag har för vana att ta emot det som sker, ibland måste man förstå att det är tid att acceptera en förändring och inte vara rädd.

Kronprinsessans bröllop en höjdpunkt

Mark Levengoods tv-karriär har varit mycket varierad. Han har lett egna diskussionsprogram, varit konferencier vid film- och musikgalor och refererat kungliga begivenheter.

– Jag har njutit av de olika radio- och tv-jobben på olika sätt. Barnprogrammen var t.ex. jättetrevliga och roliga att göra. Jag har fått göra intressanta saker och träffa fascinerande människor. Det gläder mig mycket, säger Levengood.

– Jag skulle tro att den största uppgift jag haft var att få berätta om kronprinsessan Victorias bröllop i tv. En stor ära för mig. Det var samtidigt SVT:s största sändning någonsin, vi använde faktiskt 59 kameror. Innan det var klart att jag fick uppdraget tänkte jag att om jag får det kommer jag aldrig mer vara avundsjuk på någon annan. Å andra sidan är jag inte avundsjuk till min natur, ler Levengood.

I juni fick Mark Levengood kommentera prins **Carl Philips** bröllop och det var liksom ett stort uppdrag för SVT. Genom sitt arbete har han även träffat medlemmar av kungafamiljen. Och för två år sedan ingick han i produktionsteamet när prinsessan **Madeleine**s bröllop sändes i tv.

– Jag har samarbetat med dem i många år. Jag har blivit inbjuden t.ex. kronprinsessan Victorias och prins Daniels hem på Haga och träffat deras dotter prinsessan **Estelle**. Men jag känner dem förstås inte så bra att jag skulle kunna ringa kronprinsessan direkt när jag har ett ärende.

– Jag tycker mycket om kronprinsessan, hon är en mycket behaglig person. Och hon gillar Finland mycket.

Mark Levengood hinner även vara aktiv på radion och gör bl.a. programmen Godmorgon världen! och Tankar för dagen på P1-kanalen.

I år har Levengood uppträtt för sverigefinländare på olika håll i landet. Enligt ögonvittnen har han dragit fullt hus överallt och publiken har utgjorts av både sverigefinländare och svenskar.

Även om Mark Levengood inte blev skådespelare som han drömde om som ung har han ändå fått prova också på den branschen.

– Särskilt på senare tid har jag fått medverka i olika teaterproduktioner och det känns fint. Tänk att jag får prova också på det.

Text: Leena Isbom
Foto: Tiina Laitinen

UFP samlades till sin åttonde session i Helsingfors

Plenum hålls i universitetets solennitetssal, medan utskotten arbetade i olika föreläsningssalar. Foto: Leena Isborn.

Utlandsfinländarparlamentets åttonde session samlade deltagare från 125 utlandsfinländska föreningar för att behandla viktiga utlandsfinländska frågor. Bland sessionens 41 resolutioner dominerar alltjämt brev-röstningen, underlättandet av pass-sanskaffning och stödet till Finlandsskolorna.

UFP:s åttonde session arrangerades i Helsingfors 22–23 maj. I sessionen deltog 141 representanter och 46 observatörer från 125 utlandsfinländska föreningar i 21 länder. Såväl antalet representanter och observatörer som sammanslutningar hade ökat jämfört med 2012, då motsvarande antal var 129, 28 och 120. Antalet länder som var representerade i föregående session var 22.

Det var nu för tredje gången sessionen hålls i Helsingfors universitets huvudbygg-

nad vid Senatstorget. Plenum hålls i universitetets solennitetssal, medan utskotten arbetade i olika föreläsningssalar.

De åtta utskotten behandlade 41 motioner. En stor del av motionerna gällde frågor som varit på agendan mycket länge: brev-röstning för utlandsfinländare, enklare pass-söskning, mer stöd till Finlandsskolorna, studiemöjligheter i Finland och tillgången till finländska medier i utlandet.

De godkända resolutionerna inclusive bakgrundsmaterial offentliggörs på UFP:s hemsida och överlämnas på sensommaren till statsminister **Juha Sipilä** och vidare till berörda ministerier för utlåtande.

Ordförande för sessionerna var UFP:s talman, Finland-Samfundets ordförande **Jarmo Virmavirta**.

Zyskowicz stödjer brev-röstningen

Festtalet vid den första sessionsdagen hölls av riksdagsledamot **Ben Zyskowicz** som då var riksdagens II vice talman. Vid tiden för sessionen hade varken regeringsförhandlingarna efter riksdagsvalet i april eller valet av riksdagens presidium slutförts.

Zyskowicz framhöll att utlandsfinländarna är en unik resurs som är mycket viktig för den finländska kulturen, identiteten och intressebevakningen över hela världen.

– Ni är finländska ambassadörer ute i

Riksdagens II vice talman Ben Zyskowicz (t.v.) och OSSE:s parlamentariska generalförsamlings president Ilkka Kanerva. Bakom dem (t.v.) Finland-Samfundets direktionsmedlemmar Lasse Kempas och Outi Ojala samt Finland-Samfundets tidigare verksamhetsledare Ilkka-Christian Björklund. Foto: Tiina Laitinen.

världen och viktiga för Finland. Vi är intresserade av att hora era åsikter och tankar om olika frågor. Det är viktigt att ni deltar i beslut som fattas i Finland, sade Zyskowitz.

Zyskowitz påminde om att en betydande del av dem som nuförtiden flyttar från Finland återvänder till hemlandet och har med sig viktig know-how, språkkunskaper och arbetserfarenhet. Han sade även att Finlands-skolorna utför ett viktigt arbete med tanke på de utlandsfinländska barnens och ungdomarnas kulturella och språkliga identitet och att det därför ligger i allas intresse att trygga finansiering av skolorna.

Beträffande brevröstningen sade Ben Zyskowitz att frågan länge förekommit i UFP:s resolutioner. Han nämnde att utlandssvenskarnas valdeltagande stigit avsevärt sedan Sverige beslutat införa brevröstning. – Eftersom politisk enighet nåddes under de två föregående justitieministrarnas tid kan man konstatera att ett livligare valdeltagande bland utlandsfinländarna är ett viktigt mål som relativt snabbt och fördelaktigt kan uppnås med hjälp av brevröstning, sade Zyskowitz.

Enligt Zyskowitz vore det av allmänt intresse att auktorisera UFP och ge det en legislative förankring eftersom UFP är en känd och erkänd institution.

– Utlandsfinländarparlamentet är ett unikt samarbetsforum som för samman de i utlandet bosatta finländarna för att besluta i frågor som är viktiga för dem. Ni fungerar som en kanal som förmedlar utlandsfinländska frågor till Finland – till riksdagen, regeringen, myndigheter och frivilligorganisationer, sade Zyskowitz.

Haavisto berömde omsorgen om det finska språket

Festtalare under den andra sessionsdagen var riksdagsledamot **Pekka Haavisto**. Han ansåg att nya finländska framgångssagor är spelindustrin, robotiseringsföretagen och innovationerna inom olika branscher. En framgångssaga är enligt Haavisto även finländarnas medlings- och fredsarbete ute i världen.

– Fredsarbetet har varit och kommer att förbli ett av de finländska varumärkena. Kanske det är vår egen historia som gör oss trovärdiga som fredsmaklare, sade Haavisto.

Pekka Haavisto understödde även tanken att göra det lättare för utlandsfinländare att rösta.

– Jag hoppas det blir lättare för utlandsfinländare att rösta i finländska val. Det är absolut orimligt att många förutsätts ta sig till en ambassad eller vallokal som kan befinna sig på hundratals eller till och med tusentals kilometers avstånd. Utrikesministeriets servicenät kommer att bli allt glesare, vilket även det skapar nya hinder för demokratin, sade Haavisto.

Utlandsfinländarnas arbete för finskan och den finska kulturen fick likaså erkänsla.

– Ni utför ett viktigt arbete för språket, de finksspråkigas utbildningsmöjligheter

UFP:s presidium 2015–2017: I bakre raden från vänster: Mikko Pekkala, Veli Niinimaa, Speaker of the FEP Jarmo Virravirta, Marko Suomalainen, Risto Söder, Kati Hognes, Pirkko Karjalainen och Markku Lehtonen. I främre raden från vänster: Maarit Koivunen, Katia Brunetto, Marja Oksajärvi Snyder, Satu Mikkola, Alexandra Hibolin, Satu Oldendorff, Seija Sjöstedt, Barbro Allardt Ljunggren och Wladimir Kokko. Foto: Leena Isborn.

och den finländska kulturen. Ett stort tack till er för allt det arbetet. Ett litet folk är beroende av sitt spark, konstaterade han.

Haavisto anser att det är viktigt att finländska universitet och högskolor även i fortsättningen får studerande från utomeuropeiska länder. Internationalism är nämligen speciellt viktigt för Finland bl.a. för att de nya marknaderna främst finns utanför Europa.

Haavisto nämnde att han på sina resor även fått bekanta sig med utlandsfinländsk föreningsverksamhet i olika länder, i USA till exempel i Seattle och New York City.

Några nya namn i presidiet

Vid sessionen fastställdes valet av UFP:s presidium som förnyades något. Den största förändringen gällde Sydeuropas, Mellanösterns och Afrikas vice talmän och ersättare. Till ny vice talman valdes Katia Brunetto från Italien och till ersättare Marko Suomalainen från Grekland.

Som vice talman för Kanada fortsätter Veli Niinimaa och som ersättare Maarit Koivunen. Som vice talman för Mellaneuropa fortsätter Kati Hognes från Belgien och ny ersättare är Satu Oldendorff från Tyskland. Barbro Allardt Ljunggren fortsätter som vice talman för finlandssvenskar i utlandet och ny ersättare är Alexandra Hibolin, båda är bosatta i Sverige.

USA:s och Latinamerikas nya vice talman är Satu Mikkola och ny ersättare är Marja Snyder, båda är bosatta i USA.

Som vice talman för Nordeuropa fortsätter Seija Sjöstedt och som ersättare Pirkko Karjalainen, båda från Sverige. Australiens och Asiens vice talman Risto Söder och ersättare Mikko Pekkala fortsätter som förut, båda bor i Australien. Vice talmannen för

Östeuropa, Wladimir Kokko från Ryssland och ersättaren Markku Lehtonen från Estland fortsätter.

Bevröstningen och Finlands-skolorna ständigt aktuella

Till sessionen sändes 54 motioner, men som vanligt sammanslogs motioner som gällde samma sak, så att de åtta utskotten slutligen hade att behandla 41 motioner.

Många motioner lyfte åter en gång upp brevröstningen och ökat stöd till Finlands-skolorna. UFP och dess secretariat Finland-Samfundet har drivit på brevröstningsfrågan i hela 15 år. Dubbelt medborgarskap eller flerfaldigt medborgarskap - som ansågs omöjligt att införa – krävde däremot bara en fem år lång kampanj. Bevröstning tillämpas i åtminstone 47 länder, bl.a. i Sverige, där utlandssvenskarnas valdeltagande stigit avsevärt.

En permanent höjning av stödet till Finlandsskolorna här även denna gång inskrivits i resolutioner från sessionen. Vidare noteras att utlandsfinländarna passansökning måste göras enklare och att ett pass borde vara giltigt i tio år.

Ett betydande nytt initiativ gäller en starkare legislativ ställning för UFP. Vidare föreslås att utlandsfinländarna får en egen dag med allmän flaggning i den finländska kalendern.

Populära seminarier

Dagen före sessionen anordnades extra program och regionernas egna områdesmöten.

Över hundra personer samlades i Ständerhuset för att diskutera självständighetsjubileet 2017 ur utlandsfinländsk synvinkel. Talare och initiativtagare var utrikesmi-

Över hundra personer samlades i Ständerhuset för att diskutera självständighetsjubileet 2017 ur utlandsfinländsk synvinkel. Foto: Juha Kalaoja/Statsrådets kansli.

nisteriets statssekreterare **Peter Stenlund**, 100-årskommittens generalsekreterare **Pekka Timonen**, Finland-Samfundets ordförande och UFP:s talman **Jarmo Virmavirta** och Finland-Samfundets verksamhetsledare **Paula Selenius**. Vid sammankomsten berättade utlandsfinländare om sina planer för jubileet och de hade även tillfälle att framföra önskemål och ställa frågor om hur utlandsfinländarna beaktas i Finland under

jubileet. Ett allmänt önskemål tycktes vara en särskild fest för utlandsfinländare i samma stil som 1992, då Finlands 75-årsjubileum firades. Dessutom hoppades man få artister från Finland till sina jubileumsfester.

Vid seminariet om Finlandsskolorna diskuterades finansiering och den nya läroplansrekommendationen. Talare var bl.a. **Maila Eichhorn** från Finlandsskolornas Tuki ry och undervisningsrådet Leena Nissilä

från Utbildningsstyrelsen. Deltagarna uppgick till omkring 40 personer.

Ämnet för seniorseminariet var ålderdomen och två hemländer. Närvarande var nästan 80 personer. Paneldiskussionen öppnades av kanslirådet Risto Laakkonen. Representerade vid seminariet var Finlands evangelisk-lutherska kyrkas arbete bland utlandsfinländare, social- och hälsovårdsministeriet, utrikesministeriet, Finska sjömanskyrkan i Nordtyskland, sverigefinska pensionärer och Migrationsinstitutet. Deltagarna diskuterade de utmaningar som möter äldre utlandsfinländare.

Den först mötesdagen avslutades med en mottagning för sessionsdeltagarna i Stadshuset. Värd var Helsingfors stads förvaltningsdirektör Juha Summanen.

Text: Leena Isbom

Foto: Tiina Laitinen och Leena Isbom

Finland-Samfundets Paula Selenius och ordförande, UFP:s talman Jarmo Virmavirta och parlamentssekreterare Sini Castrén lyssnar på Pekka Haavistos tal. Foto: Tiina Laitinen.

Info om sessionen

Info om sessionen och festtalen hittas på UFP:s hemsida www.usp.fi Där publiceras senare resolutionerna och protokoll från sessionen. Sessionen 23.5. och riksdagsledamot Pekka Haavistos tal an höras på Radio Rapus hemsida på adressen <https://soundcloud.com/tags/ulkosuomalaisparlamentti>

Vackra festtal är inte nog

Utlandsfinländarparlamentets session är över. Resultaten torde vara tillfredsställande. Speciellt stort intresse väckte seminariet Finland 100 år som ordnades i samband med sessionen. Resolutionerna från sessionen samlas i en dossier och ges till statsministern som underlag för regeringens utlandsfinländarpolitiska program.

En annan sak är vad programmet leder till. Brevröstningen för utlandsfinländarna är ett exempel på att herrarnas kvarnar mal långsamt. I festtalen sågs det visserligen att utlandsfinländarna är en viktig resurs för Finland. Men sedan? I regeringsprogrammet och dess bilagor på cirka 90 sidor finns inte ordet "utlandsfinländare".

Utlandsfinländarna är inte intresserade av finländsk politik och det har sin förklaring. När bara ett tiotal procent av de 250 000 röstberättigade utlandsfinländarna röstar väcker det inte politikernas intresse. Partierna riktar inte sina kampanjer ens till Sverige trots att där finns 109 000 personer med rösträtt i finska val.

En annan orsak till det svaga politiska intresset är medierna i Finland. De är inte intresserade av att förmedla nyheter om utlandsfinländare. Ett bra - eller alltså dåligt - exempel på detta är UFP:s session. Den hade inget nyhetsvärde trots att resolutionerna innehöll nya idéer och t.ex. pläderade för en legislativ inställning för UFP.

Något borde alltså göras.

Den utlandfinländska insatsen för Finland är historiskt så uppenbart viktig att det inte borde vara svårt att fatta. Den kändaste gestalten är marskalken av Finland **C.G. Mannerheim**. Även artillerigeniet, general V.P.

Nenonen gjorde karriär i den ryska armén. Och vi ska inte glömma amiral **Oscar von Kraemer**, som gjorde mycket för att utveckla den ryska flottan. Även många av guldålderns konstnärer inhämtade färdigheter i utlandet. Exempel av ett annat slag är **Arvo Ylppö** och **A.J. Virtanen**. För en vardagligare insats står de, amerikafinländare som introducerade bl.a. tröskmaskinen och Wickströms båtmotorer i Finland. **Eero Saarinen**, **Armi Kuusela**, **Taina Elg** och **Ari Vatanen** är kända utlandsfinländare. Från senare år kan vi t.ex. nämna Årets utlandsfinländare: **Linus Torvalds**, Simpsons-producenten **Bonita Pietilä**, **Mark Levensgood**, **Saku Koivu** och **Osmo Vänskä**. Deras framgångar visar att finländare kan göra sig ett namn i utlandet och att det man lärt sig utomlands varit till nytta för Finland. Vi behöver bara tänka på **Paavo Nurmi** som genom att delta i tävlingar i USA skaffade Finland ett viktigt lån på 400 miljoner dollar.

En väsentlig omständighet i fråga om utlandsfinländarna är hur deras band till Finland och kulturella samhörighet med hemlandet bevaras. Tanken är inte ny: utlandsfinländarnas vapendragare Finland-Samfundet fyller 90 år samma år som Finland fyller 100 år. Redan i början av självständighetstiden förstod man vad utlandsfinländarna kan betyda. Detsamma kan sägas om bl.a. kyrkans arbete i utlandet och sjömanskyrkorna, liksom om handelskammerinstitutionen och nykomlingen Team Finland.

Även om den utrikespolitiska tyngdpunkten i det problemfyllda Europa för närvarande ligger på bemötandet av olika kriser borde

det även på politisk nivå vara möjligt att upptäcka en stor och långvarig internationell utvecklingslinje. Även i krisernas värld finns en huvudströmning som bara växer. Jag tänker på rörligheten mellan olika länder, något som dessutom blivit allt lättare. Det kan gälla studier, arbete, relationer och många andra utvecklingstrender som kännetecknar en vardaglig internationalisering.

Dagens politik betonar motsättningar och bygger andliga murar, men den vardagliga internationaliseringen förändrar världen och skapar nya kontakter. Ett ishockeylag i den ryska ligan eller en spelare i NHL resulterar i ett mycket djupare mellanfolkligt samförstånd än hundra konferenser om mänskliga rättigheter. Den vardagliga internationaliseringen rör sig på samma nivå som människorna och är inte beroende av politiska styrkeförhållanden. Därför borde utlandsfinländarna tilldelas en uppgift i synnerhet i ett litet lands utrikespolitiska resonemang.

Jarmo Virmavirta

Finland-Samfundets ordförande

Detta gäller frågan:

1. Det finns 1 600 000 utlandsfinländare
2. Det är klokt att låta deras kunnande och kontakter gagna den finländska kulturkretsen.
3. Internationalisering på mellanmännisklig vardagsnivå skapar kontakter även om den internationella politiken bygger murar och inför sanktioner.

Jag vill bli medlem i Finland-Samfundet

Namn: _____ Födelseår: _____

Adress: _____

Epost: _____

() Sänd räkning () Debitera EUR 32 Visa () Eurocard / Mastercard ()

Kortets nummer: _____ CVV-koden _____

Kortet i kraft till: _____

Jag (namn och adress som ovan – sänd räkningen till mig) vill ge medlemskapet som gåva till:

Namn: _____

Adress: _____

Skicka till: Finland-Samfundet, Mariegatan, 8, 00170 Helsingfors, Finland, tel. +358-(0)9-684 1210, fax +358-(0)9-684 12140, epost: info@suomi-seura.fi, hemsidan på internet: www.suomi-seura.fi.

Ny regering

med klar riktning, men diffusa åtgärder

Finlands nya regering träffar pressen strax efter tillträdet.

Republikens president utnämde centerpartisten Juha Sipilä regering den 29 maj. Den fjärde juni fick meddelandet om regeringsprogrammet riksdagens förtroende med rösterna 114–72. Frånvarande var 13 ledamöter. Ingen röstade blankt.

Före förtroendeomröstningen hade den nya regeringen publicerat eller offentliggjort 89 sidor med riktlinjer och beslut som direkt eller indirekt hänför sig till regeringsprogrammet, en "strategisk" deklaration på 36 sidor.

Inför omröstningen i riksdagen sade den nye statsministern, Centerns ordförande **Juha Sipilä** bl.a. att regeringsprogrammet och dess bilagor innehåller allt som de tre partierna kommit överens om under förhandlingarna. Han nämnde även att programmet är strategiskt, att allt denna gång inte fanns in-

skrivet i programmet utan att många förvaltningsgrenar måste utvecklas vidare.

Den nya regeringen betonar sysselsättning och konkurrenskraft, kunnande och utbildning, välfärd och hälsa, bioekonomi och nya lösningar samt digitalisering, experiment och normer. Den tänker sig visionära element och ekonomiska reformen. Honnörsord är ledarskap, företagsamhet, öppenhet, förtroende, respekt för andra finländare, överenskommelser, färre restriktioner, förnyelse, kreativitet och nyfikenhet.

I fråga om utrikes- och säkerhetspolitiken framhålls kontinuiteten: Finland som inte hör till någon militärallians vidmakthåller sin nationella rörelsefrihet beträffande sina utrikes- och säkerhetspolitiska avgöranden.

Inte förrän regeringen i sinom tid avslutar sitt arbete är det möjligt att bedöma hur väl den lyckats förverkliga sina upphöjda visioner.

Många öppna frågor

För vanliga medborgare är den viktigaste

saken kanske hur regeringen har tänkt gripa sig an olika frågor. När det inte finns något svart på vitt är det omöjligt att veta vad regeringen i själva verket har för avsikt att göra. Det finns t.ex. inte skriftliga formuleringar om frågor som är viktiga för utlandsfinländare eller återflyttare.

Framtiden får alltså utvisa hur det går t.ex. med finansieringen av Finlandsskolorna. Kanske deras verksamhet är tryggad trots att nedskärningarna i utbildning minskar de inhemska momenten med uppskattningsvis över 600 miljoner euro.

Den förnyade lagen om konsulära tjänster som trädde i kraft i januari kommer vid sidan av tillämpningen av EU:s direktiv för konsulära tjänster att inverka på konsulatens arbetsuppgifter. Redan innan valet stod det klart att en del beskickningar upphör. Enligt tidigare beslut stängs ambassaderna i Luxemburg, Bratislava (Slovakien) och Ljubljana (Slovenien) och dessutom flyttas konsulära tjänster som pass- och uppehållstillstånds-

Statsminister Juha Sipiläs regering utnämns.

ärenden från ambassaden i Haag till Finlands ambassad i Bryssel.

Regeringsprogram av varierande omfattning

För exakt 50 år sedan hade landet en borgerlig regering ledd av **Johannes Virolainen** (Centern). Dess program rymdes på ett ark. **Kalevi Sorsas** (SDP) andra, s.k. folkfrontsregering 1977–1979 lyfte upp Finland ur den dåvarande höga arbetslösheten med ett program på några sidor. På 1990-talet blev det sedan nödvändigt med program på minst tio sidor. **Anneli Jäätteenmäkis** regeringsprogram 2003 bestod av 50 sidor och på 2010-talet är programdeklarationerna på nästan 100 sidor.

Den nye statsministern ville ha ett strategiskt och komprimerat program. Som partiledare före valet och regeringssonderare efteråt betonade Sipilä att regeringsprogram-

met inte skulle bli lika detaljerat och omfattande som den föregående regeringens. De exakta detaljerna lyser visserligen med sin frånvaro, men de hittills offentliggjorda papperen är i praktiken lika många som i **Jyrki Katainens** (Samlingsp.) regeringsprogram från 2011. Det hade 90 sidor, den sista sidan utgjordes av bakre pärmen.

En tydlig förändring jämfört med tidigare praxis var att Sipilä under den en månad långa förhandlingsprocessen noggrant informerade om hur förhandlingarna framskred j inte minst med hjälp av tidtabeller, scheman och ny ingenjörskonst. Men förändrades något i själva verket?

Text Pentti Peltoniemi
Foto: Sakari Piippo/
Statsrådets kansli

Ljus trots släckta lyktor?

Trots att regeringen har för avsikt att sitta hela mandatperioden, d.v.s. i fyra år, lät den bli att berätta om otaliga för medborgarna viktiga saker. T.ex. finns det varken i programmet eller bilagorna frågor som är centrala för utlandsfinländare eller återflyttare.

Detta är väldigt överraskande eftersom t.ex. brevröstningen hade ett brett stöd i den föregående riksdagen. Riksdagens utrikesutskott, som leddes av den nuvarande vice statsministern, utrikesminister **Timo Soini** (Sannf.), efterlyste då ett förslag från Finland-Samfundet och utlandsfinländarparlamentet (UFP) om en lämplig brevröstningsmodell för utlandsfinländare vid nationella val.

– Vi redogjorde även för utskottet hur brevröstningen har genomförts i länder som kan jämföras med Finland, berättar UFP:s parlamentssekreterare **Sini Castrén**.

Förmodligen kommer brevröstningsfrågan att avancera under denna valperiod trots att den inte finns med i regeringsprogrammet och knappast heller diskuterades under förhandlingarna eller noterades i bakgrundsmaterialet. Men brevröstningen kan avancera om det finns politisk vilja. I så fall handhas ärendet av justitie- och arbetsminister **Jari Lindström** (Sannf.) och förutsätter även politisk samsyn.

– Vi är i princip redo att föra ärendet framåt om den politiska beslutsfattaren anser det, säger justitieministeriets valdirektör **Arto Jääskeläinen**.

Regeringsprogrammet nämner heller inte hur utlandsfinländarnas återflyttning ska främjas. Däremot anges som mål att minska på behovsprövningen beträffande sysselsättningen av personer från tredje land.

Viktiga ministrar

Den nya regeringen har 14 ministrar. Sex inklusive statsministern hör till Centern och fyra till Samlingspartiet respektive Sannfinländarna. Viktiga ministrar och ministerier med tanke på utlandsfinländska ärenden är:

- * Statsminister **Juha Sipilä** (Centern)
- * Vice statsminister, utrikesminister **Timo Soini** (Sannf.)
- * Social- och hälsovårdsminister **Hanna Mäntylä** (Sannf.) samt familje- och omsorgsminister **Juha Rehula** (Centern).
- * Inrikesminister **Petteri Orpo** (Samlingsp.)
- * Undervisnings- och kulturminister **Sanni Grahn-Laasonen** (Samlingsp.)
- * Justitie- och arbetsminister **Jari Lindström** (Sannf.)
- * Kontaktuppgifter till alla ministerier hittas på adressen: <http://valtioneuvosto.fi/sv/sipila/regeringen>

Matias Savolainen

– Mellanvästerns fastighetskejsare

Matias Savolainen och hans kompanjoner köper bostäder kontant i USA, renoverar dem och hyr sedan ut dem.

Fastighetsinvesteren Matias Savolainen, 38, och hans kompanjoner köper bostäder kontant i USA, renoverar dem och hyr sedan ut dem. Deras bolag Johnson Liberty Housing äger tillsammans med sina samarbetspartner flera hundra bostäder i Mellanvästern, där fastigheterna fortfarande är förmånliga. Deras mål är att förvärva över tusen hus.

De senaste åren har **Matias Savolainen** flugit otaliga gånger över Atlanten. När jag intervjuar honom befinner han sig i Indiana.

– Jag har inspekterat våra nyaste förvärv för att se hur renoveringarna framskrider.

På det sättet går halva året. Den andra halvan tillbringar han i hemmet i Helsingfors med sin hustru **Terhi Majasalmi** och deras två döttrar, **Teresa** och **Vanessa**.

Savolainen har jobbat i fastighetsbranschen nästan hela livet. Han började med att köpa investeringsbostäder i Finland och star-

tade även serviceföretag för fastighetsinvestering med sina kompanjoner.

– På den tiden var det gamla gubbar som sysslade med bostadsinvestering via *Helsingin Sanomat*. Sedan jag blivit bekant med Vuokraturvas grundare **Timo Metso-la** beslutade vi att med gemensamma krafter se till att bostadsinvestering får samma förutsättningar som annan investering, och vi torde ha lyckats, berättar Savolainen om bakgrunden.

Matias hade stor erfarenhet av investeringar och Timo av bostadsbranschen.

Arbetsfördelningen i bolaget var given. Vi började sälja idén om bostadsinvestering och köpa upp bostäder för investerarnas räkning. Vi instruerade dem om en hyresvärds ansvar och gav finansieringsråd, minns Matias.

I slutet av nollnolltalet till USA

Under årens lopp växte affärsverksamheten och omfattade småningom över hundra anställda och flera bostadsstiftelser. I USA sprack bostadsbubblan 2008 och då riktades

investerarens blick mot marknaden på andra sidan Atlanten.

– Eftersom jag haft olika slags firmor med min bror Jaakko Savolainen även tidigare kändes det naturligt att från första början pröva lyckan tillsammans i USA.

Släkten kan uppvisa även en annan utvandrare.

– Min förfader **Juho Niskanen** kom till Amerika med Titanic. När fartyget kolliderat med ett isberg måste han bryta sig ut från tredje klass till övre däck och klarade sig som genom ett under med livet i behåll. Han tog sig till Kalifornien för att - bokstavligen - skära guld med täljkniv. Synbarligen hittade han en del guld, men det berättas att han till slut blivit funnen skjuten i sitt nedbrunna hus. Så min bror och jag beslöt att ta upp den avbrutna erövringen av Amerika, funderar Matias.

För närvarande arbetar bröderna Savolainen för sitt bolag Johnson Liberty Housing. Deras kompanjoner är finländska och amerikanska investerare och branschfolk.

– Bolaget verkar huvudsakligen i Mellanvästern - Indiana, Ohio, Illinois, Oklahoma och Texas. Här är bostadspriserna under

medelpriserna i USA. Glamouren som folk är ute efter på västkusten eller Sun Belt betyder högre priser, men vi är mer intresserade av som behövs för vanligt liv, sammanfattar Matias.

Utgångspunkten hus som säljs på exekutiv auktion

Bolaget köper hus som säljs på exekutiv auktion.

– De ser i allmänhet ut som efter ett bombnedslag. Vårt team undersöker objektet innan vi ger ett anbud. Till inköpstemat hör en fastighetsförmedlare, entreprenör, fastighetsdirektör och ofta också Jaakko och jag. Vi räknar ut vad renoveringen kostar och hur stor hyran kan tänkas bli. Vi vet på ett eller ett par tusen, när vad renoveringen av varje hus kommer att kosta. Utgående från det ger vi ett anbud. Ibland godkänns det, ibland inte. Det är som att gräva guld, berättar Matias.

Husen betalas kontant.

– Vi har eget kapital och kompanjoner som finansierar verksamheten, men inga lånemedel alls. I Mellanvästern kan man få ett bra hus för 50 000–70 000 dollar. De flesta kostar under hundratusen dollar, så man behöver inte precis vara lottomiljonär för att köpa ett hus, skrattar Savolainen.

Prisbilliga och högklassiga bostäder

Vid renoveringarna tillämpas alltid samma standard.

– Bostäderna har alltid samma färger och material. När hyresgästen byts och målaren börjar renovera behöver hen aldrig fundera på vilken färg väggarna ska ha.

De renoverade bostäderna hyrs ut till invånare i trakten.

– Alla bostäder är fräscha och i gott skick och som hyresvärd reagerar vi snabbt på reparationsönskemål. När huset är snyggt brukar även hyresgästen bry sig om det. Vi vill

Matias Savolainens bolag köper hus som säljs på exekutiv auktion.

att Johnson Liberty Housing blir en betydande hyresvärd som är känd för prisbilliga, högklassiga bostäder och inte för skumma slumlordsaffärer, påpekar Matias.

Bröderna besöker bostadsområdena, pratar med folk som bor där, fotograferar, studerar brottsstatistiken och återvänder emellanåt för att se i vilken riktning området utvecklas. För att lyckas måste man ha lokalkännedom och känna vartåt vinden blåser.

– Ett exempel på ett stagnerat område är förfallna hus med förspikade fönster. Om husen några månader senare fortfarande är tomma och fönstren har kvar bräderna och inget tyder på att reparationer ska göras, ser man att området står stilla.

– Sedan finns det illa medfarna områden som här och där har hus som fått nytt liv. Husen målas och taken byts ut. Hela området är på väg mot något bättre. Före depressionen har det kanske varit ett rätt bra område, t.ex. ett hipsterkvarter nära centrum, tipsar Matias.

Central Corridor-området fungerar som ekonomiskt lokomotiv

Nationellt återhämtar bostadsmarknaden sig i områden där bruttonationalprodukten ökar.

– För närvarande finns det ekonomiska lokomotivet i det så kallade Central Corridor-området, som omfattar North Dakota, South Dakota, Kansas, Indiana, Oklahoma och Texas. Många företag flyttar från

Kalifornien till Texas, som är en regionalt och skattemässigt lockande delstat. I Indiana har bruttonationalprodukten ökat 12 procent sedan 2007, medan tillväxten i hela landet är under tre procent i medeltal. I vissa delstater gör de stora bostadsstiftelserna affärer på löpande band med följden att prisnivån stiger, på annat håll bygger utvecklingen på mer jordnära händelser, säger Matias.

Branschfolk ställs ibland för överraskningar.

– Min bror och jag var t.ex. intresserade av ett hus som skulle säljas på auktion i Chicago. Vi gick runt det låsta huset och försökte kika in genom fönstren. Jag klev upp på Jaakkos axlar och lyste med min ficklampa in i ett mörkt rum. Där tycktes finnas saker. Plötsligt ser jag huvudet på en femårig pojke som skymts av fönsterbrädet! Jag blev så skrämmd att vi båda två ramlade raklånge på marken. Vi hade kikad in i fel hus!

När ett hus står länge tomt är det vanligt att allt som går att sälja, till och med kopparrör, försvinner. Det är kanske därför inte så konstigt att polisen trodde att några män som reparerade ett hus på kvällen var tjuvar.

– Arbetarna jobbade i ett parhus där det inte fanns elektricitet. De som jobbar på ackord har ofta långa arbetsdagar. De här två jobbade sent på kvällen med pannlampor när polisen rusade in med vapen i hand för att ta fast tjuvarna. Det behövdes några telefonsamtal, men sedan kunde de fortsätta jobba, skrattar Matias.

Enligt Matias Savolainen är det bästa med hans arbete att han kan inverka på bostadsområdets framtid.

– I Finland har man kanske inte samma känsla för bostaden eftersom det inte är lätt att göra synliga förändringar. Men här kan man köpa några hus som säljs på exekutiv auktion, renovera dem och samtidigt höja hela områdets anseende. Det är en fantastisk känsla, myser fastighetskejsaren.

– De renoverade bostäderna hyrs ut till invånare i trakten, berättar Matias Savolainen.

Text: Tomi Hinkkanen
Foto: Matias Savolainens arkiv

Från Haukipudas till Hurghada

I Anna-Liisa och Jussi Tukiainens hem i Hurghada hänger flera egyptiska bildvävar och batikarbeten.

När Jussi Tukiainen var en liten pojke beundrade han väggmålningarna i Haukipudas kyrka och fäste sig särskilt vid meningen "Från Egypten har jag kallat min son". Han intresserade sig för Abu Simbels räddningsoperation på 1960-talet och under årens lopp har Egypten blivit allt viktigare för honom. I dag har han till och med en bostad i Hurghada vid Röda havet och planerar att tillbringa vintrarna där som pensionerad.

Jussi Tukiainen som bor i Kalajoki med sin fru **Anna-Liisa** och 12-åriga son **Tim** lider av en kronisk längtan till Egypten. Familjen äger en lägenhet i ett flervåningshus i Hurghada och semesterar där flera gånger om året. Paret köpte bostaden 2007 och tänker bo där på vintern som pensionerade. Senare kan även Tim med familj semester där.

– Vi njuter av ljuset, värmen, havet, läsning, mat och samvaro. Tv ser vi sällan på, säger Jussi Tukiainen apropå semestrarna i Egypten.

Senast familjen var i Hurghada var i mars då de tillbringade nästan två veckor i sitt egyptiska hem.

– Hurghada utvecklas hela tiden, där finns alltid något nytt. Den här gången besökte vi ett nytt akvarium som var en synnerligen positiv överraskning och av internationell standard.

Tukiainens har också tillbringat flera jular och ny år i Hurghada. Hemmet har de inrett småningom. En del saker har de köpt i basaren Khan el Khalil i Kairo, annat har de skaffat billigt i statens butik i Hurghada.

Som turistguide i Egypten

Egypten har alltid fascinerat Jussi Tukiainen. Till barndomsårens oförglömliga minnesbilder hör målningarna från 1700-talet av Mikael Toppelius i Haukipudas kyrka och i synnerhet orden i Matteus evangelium som vittnar om, att Gamla testamentets profetia gått i uppfyllelse, "Från Egypten har jag kallat min son".

– Jag har lärt mig mycket nytt i Egypten. Enligt de egyptiska kristnas tradition finns det t.ex. många berättelser om Jesu barndom i Egypten, men i de finländska skolorna får man inte veta något om det.

Jussi Tukiainen fascineras av både vardagen i dagens Egypten och landets forntidshistoria. Han har studerat egyptologi vid Helsingfors universitet för **Rotislav Holthofer**. Han hade mycket nytta av sina studier när han jobbade som turistguide i Egypten. Han började som guide i Egypten 1987 och det första uppdraget var en kryssning på Nilen. Samma år besökte han Hurghada för första gången.

– På den tiden var Hurghada en liten by, där fanns inte många researrangörer och bara ett femstjärnigt hotell, säger Tukiainen.

Då var han som utländsk representant för en researrangör en riktig kändis. Fortfarande händer det att han stöter på gamla bekanta som kallar honom vid namnet.

Egyptens turistnäring avstannade helt i början av 1990-talet när kriget vid Persiska viken började. Jussi Tukiainen var då i Egypten och minns hur Kairo mörknade och ljusreklamerna släcktes. Oroligheterna under de senaste åren tycker han inte är lika allvarliga som minnena från de första krigsåren.

I två år fanns hemmet i Kairo

Vid samma tider som kriget vid Persiska viken började gifte sig Jussi och Anna-Liisa

Tukiainen. De hade lärt känna varandra redan på 1980-talet när de studerade i Uleåborg. Paret hoppades få barn, men det visade sig svårt.

– En beduin i Hurghada spådde i kaffesumpen att vi kommer att få ett barn. Fertilitetsbehandlingarna gav inte resultat och vi började, misströsta allt mer, men vår son Tim föddes trots allt 2002.

Tukiainens flyttade till Kairo när Tim var litet på ett år gammal. Anna-Liisa arbetade som sakkunnig inom ett finsk-egyptiskt mentalvårdsprojekt och Jussi som avslutat sina studier i psykologi i början av nollnolltalet deltog likaså i planeringen av projektet.

– Tims första ord var Niili, minns Jussi.

Familjen trivdes bra i Kairo och började fundera på en bostad i Hurghada, där de semestrade ofta och där Jussi hade många uppdrag som guide under hela nollnolltalet.

– Egypten är för oss större än livet. Egypten är andligt mycket rikt och lär oss alltid något nytt, säger Tukiainens.

Också när familjen är i Finland tänker de ofta på Egypten.

– Vi läser egyptisk litteratur i översättning och gillade särskilt Jacoubian talo. Vår egyptiska favoritkompositör är **Omar Khairat** som vi lyssnar mycket på.

Passion för bildvävar

I Tukiainens hem i Hurghada hänger flera egyptiska bildvävar och batikarbeten. Bild-

Grönsakstorget i centrum av staden.

Tukiainens bostadshus i Hurghada. Jussi och Anna-Liisa Tukiainen tänker bo i Hurghada på vintern som pensionerade.

– Arkitekt Wissa Wassef ansåg att varje människa är kreativ och bevisade det genom att starta en skola i en liten by på 1950-talet. I dag är Wissa Wassefs bildvävar världsberömda konstverk.

Tukiainens är också förtjusta i att hantverkskunnandet har bevarats i Egypten. Köksskåpen och snickerierna i deras kök i Hurghada har de ritat tillsammans med en bekant snickare.

Lugnt i Hurghada

Revolutionen i Egypten 2011 och de efterföljande oroligheterna har inte skrämt Tukiainens.

– Det har varit lugnt i Hurghada. Under president **Mohammed Mursis** tid var vi oroliga för våra egyptiska vänner eftersom det gick allt sämre i turistbranschen och många var deprimerade, berättar Jussi Tukiainen.

Efter det att president **Al Sisi** installerats i maj 2014 har läget enligt Tukiainens observationer blivit mycket bättre.

– Folk ler igen och känner glädje och framtidstro.

För Jussi Tukiainen har Egypten och det egyptiska själslandskapet inneburit en på många sätt viktig andlig resa.

– Jag har blivit medveten om min finska bakgrund på ett nytt sätt. Man ser klarare från ett större avstånd; de egna rötternas betydelse blir tydligare och det blir ännu viktigare att förmedla arvet till följande generation.

vävarna är parets gemensamma passion. År 1994 arrangerade de med finansiering från undervisningsministeriet en vandringsutställning i Finland av **Wissa Wassefs** bildvävar. Under de senaste åren har de även haft försäljningsutställningar av egyptiska bildvävar på olika håll i Finland.

Egypten har alltid fascinerat Jussi Tukiainen.

Text och foto Päivi Arvonen

Fängslad av en förgången tid

Medeltidsforskaren Hannele Klemettilä-McHale har hunnit med att bo i många inspirerande delar av världen. Under de senaste åren har hon framför allt fascinerats av sin historiska hemby i England.

St. Andrew's kyrka ligger bara ett stenkast från Hannele Klemettilä-McHales hem.

Sonning-on-Thames är en by vars sekelgamlas byggnader, välskötta trädgårdar och smala slingrande vägar bildar en pittoresk och vida berömd skönhetsupplevelse. Byns äldsta hus har byggts på medeltiden. I ett av dem har **Hannele Klemetilä-McHalen** och hennes man **Tony McHale** sitt hem.

Hannele Klemetilä-McHale forskar om medeltiden och Tony McHale arbetar som hotelldirektör. De bodde tidigare i London och drömde då om ett eget hus på landet. Våren 2011 gick drömmen i uppfyllelse när de nästan av en slump hittade sitt nuvarande hem, en sagolik stuga som byggts i slutet av medeltiden.

– Jag har aldrig ens kunnat drömma om att bo i ett medeltida hus, berättar Hannele Klemetilä-McHale.

– T.ex. i Finland vore det inte ens möjligt. Här i Sonning finns det till och med byggnader från tidigare medeltid än vårt hus.

Medeltidsromantik

Klemetilä-McHale gläds över engelsmännens intresse för att bevara det gamla. Bevis för det kan man nu beundra överallt i Sonning.

St Andrew's kyrka ligger bara ett stenkast från parets hem. Också kyrkan är från medeltiden, även om mycket av det som syns är resultatet av en omfattande utbyggnad på 1800-talet.

– Den viktorianska tidens människor beundrade medeltiden och gjorde den trendy. Plötsligt blev den föraktade medeltiden romantisk och spännande och romaner om medeltiden, spetsbågar och andra för den tiden typiska arkitektoniska former blev omåttligt populära.

– Utbyggnaden av kyrkan har gjorts med respekt för dess medeltida delar, säger Klemetilä-McHale förtjust.

Gourmeternas kök

Både Hannele Klemetilä-McHale och hennes man är intresserade av böcker om mat, särskilt av kokböcker. På sin fritid är Tony McHale en passionerad kock vars paradnummer är de klassiska franska rätterna. Hannele Klemetilä-McHale har för sin del haft stor nytta av den kulinariska litteraturen i hemmet när hon skrivit om den medeltida matkulturen och lett nätkurser i mat-historia vid Åbo universitet.

I Klemetilä-McHales arbetsrum finns flera hyllor med hennes böcker.

– Huset här i Sonning har varit en mycket inspirerande miljö för mig som medeltidsforskare och författare. Jag har skrivit många böcker här och flera är på gång.

England lockade med jobb

Ursprungligen flyttade Klemetilä-McHale till Storbritannien 2009, när hon erbjöds en post som gästande forskare vid Cambridges universitet.

Från och med 1990-talet har hon specialiserat sig på senmedeltiden i Frankrike och Burgund. Redan under skoltiden blev hon intresserad av Frankrikes historia och på 1980-talet fördjupades intresset när hon bodde i Paris. Hennes senaste verk publiceras denna vår i New York. Förläggare är det ansedda internationella förlaget Routledge som utger vetenskapliga verk.

– *Animals and Hunters in the Late Middle Ages* är en vetenskaplig monografi som granskar européernas inställning till djur och natur under senmedeltiden. Min viktigaste källa var en bestseller från 1300-talets slut, en jaktanvändning skriven av den sydfranske greven **Gaston Fébus**.

Hannele Klemetilä-McHale flyttade till Storbritannien 2009, när hon erbjöds en post som gästande forskare vid Cambridges universitet.

Klemetilä-McHale har suttit på Frankrikes nationalbibliotek i Paris och fått tillstånd att läsa den berömdaste handskrivna kopian av Gaston Fébus verk som numera har beteckningen MS fr. 616. Kopian framställdes i början av 1400-talet i en ateljé i Paris på beställning av hertig **Johan av Burgund**.

– Den av hertig Johan beställda kopian är en av de dyrbaraste skatterna på Frankrikes nationalbibliotek och endast ytterst få forskare har lyckats få specialtillstånd att granska den. Jag känner mig alltså privilegierad!

– Den rikligt illustrerade handskriften är så ofattbart vacker att man skulle kunna ägna flera veckor åt att enbart titta på bilderna. Jag har därför inte bara analyserat texten utan även illustreringen som ger oss viktiga ledtrådar till hur människorna på medeltiden uppfattade naturen och djuren.

Under Dubais sol

I början av 2015 skaffade Hannele Klemetilä-McHale och Tony McHale ett andra hem i Dubai. Tony McHale utnämndes i januari till vd för topphotellet Burj al Arab, som anses vara det enda sjustjärniga hotellet i världen.

– Vi lyckades hitta en modern villa i en paradisk omgivning i Dubai. Trots att vårt permanenta hem finns i Sonning kommer vi i praktiken att huvudsakligen bo i Dubai under de följande åren.

Klemetilä-McHale tror att även tiden i Dubai kommer att inspirera hennes forskning och författarskap.

– När vi i fjol började fundera på att flytta till Dubai var jag både bekymrad och intresserad. Men jag är nyfiken till min natur och fascinerad av nya exotiska upplevelser och intryck, det må sedan vara landskap, arkitektur, museer eller mat.

– Å andra sidan kommer jag säkert att sakna vår medeltida idyll Sonning och också mina långa promenader vid Themsen, i skuggan av de gamla ekarna.

Det finländska nätverket hjälper

I England har Klemetilä-McHale bl.a. varit medlem i en finländsk kvinnogrupp i London.

– I god tid före flykten till Dubai har jag kontaktat de finländska kvinnorna i staden. Deras grupp arrangerar träffar för sina medlemmar, bl.a. restaurangkvällar och cocktail-

partyn. Verksamheten ser ut att vara rentav aktivare än i London, så jag ser fram emot de första mötena. Som finländare njuter jag av att ibland få tala mitt eget, nyansrika modersmål.

Klemetilä-McHale berättar att kvinnogrupperna även stödjer och ger praktiska råd till dem som flyttar till en ny hemort.

– Var hittar jag någon som restaurerar antika möbler? En bra gardinsömmerska? En trimmare åt min hund? När man flyttar till ett nytt land kan det gå veckor innan man får vardagsrutinerna att fungera. Då kan de finländska kvinnornas grupper och nätverk vara till stor hjälp.

Text Anneli Lenkkeri
Foto Ilpo Musto

Läckergommen Jean Sibelius

Tiina Laitinen

Författarparet **Ritva** och **Risto Lehmusoksas** nyaste alster, *Jean Sibeliusen pöydässä/Till bords med Jean Sibelius* (Auditorium) är en kulturhistorisk bok om mat, en biografi över tonsättaren ur gastronomisk synvinkel. Boken kom ut i god tid redan 2014 för att uppmärksamma Jean Sibelius 150-årsjubileum.

Jean Sibelius var redan under sin levnadstid känd för att uppskatta läckerheter och valde alltid de finaste restaurangerna på sina resor. Sibelius älsklingsrätt var ostron och den bästa festmaten hemma på Ainola var stekt and. I vardagslag åt man vanlig mat, strömmingslåda och fläsksås, och på söndagarna vankades det ofta kalvstek med ärter.

Många av bokens recept är **Aino Sibelius** egna eller kommer från hennes kokböcker.

Själv brukade Jean Sibelius inte visa sig i köket utom när det gällde att blanda till salladssåsen. Det var hans bravur och inget som de andra skulle befatta sig med.

Skånsk äppelkaka

- 1,5 sylriga äpplen med mjöligt kött
- 3–4 dl skorpasmulor
- 4–5 msk smör
- 1,5–2 dl socker

Skala äpplena och skär dem i tunna klyftor, ta bort kärnhusen. Smörj en eldfast form med smör. Täck botten med ett lager äppelklyftor. Strö på skorpasmulor och socker och överst små klickar smör. Fortsätt tills formen är fylld. Översta lagret ska vara skorpasmulor, socker och resten av smöret.

Grädda kakan i medelstark ugnsvärme tills äppelklyftorna är alldeles mjuka och börjar falla sönder. Låt kakan svalna och servera den direkt ur formen med vaniljsås eller vispad grädde.

Blåbärspirog

- Vetebrödsdeg:
- 0,25 dl mjölk
- 0,5 tsk salt
- 1 dl socker
- 1 tsk kardemumma
- 30 g jäst
- ca 7 dl vetemjöl
- 100 g fett
- Fyllning:
- 1 l blåbär
- 2 dl fint socker
- 1 msk potatismjöl
- ägg till pensling

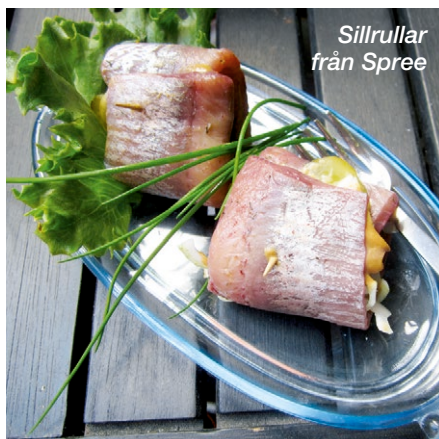

Blåbärspirog

Rör ned jästen, sockret, saltet och kardemumman i den fingervarma mjölken. Vispa i ungefär hälften av mjölet och fördela sedan fett och resten av mjölet i degen. Knåda degen för hand. Låt den jäsa ca en halv timme och kavla sedan ut den till en tunn platta som är rejält större än en ugnsplåt. Spara lite deg till ett galler.

Lägg plattan på plåten. Blanda blåbären med potatismjöl och socker. Fyll botten och vik upp kanterna. Kavla ut resten av degen och dela den med degsporre i remsor. Lägg dem som ett galler över pirogen.

Pensla kanterna och gallret och grädda pirogen i 200 grader ca 20 minuter.

Sillrullar från Spree

Sillrullar från Spree

- 4 insaltade sillar
- 2 tsk senap
- 2 lökar
- 1 saltgurka
- 250 ml vinäger
- 1 lagerblad
- 1 msk senapsfrö
- tandpetare
- svartpeppar

Skölj sillarna och blötlägg dem över natten. Ta upp dem nästa dag, torka och filea dem. (Dagens lättsaltade sill behöver bara sköljas.) Krydda sillfiléerna på insidan med peppar och stryk på senap. Skala löken och skär den i tunna ringar. Skiva saltgurkan. Lägg ut lökringar och gurkskivor på filéerna. Rulla ihop filéerna och fäst stadigt med tandpetare.

Blanda en marinad av ättika, senapsfrö och lagerblad och håll den i en glasburk med lock. Lägg sillrullarna i marinaden för 3–4 dygn. Servera t.ex. med stekt potatis.

Aino Sibelius gurkor

Receptet hade Ainos mor, **Elisabeth Järnefelt** fått via hovet i S:t Petersburg

Linda in gurkor i svartvinbärsblad och rada dem i en kruka så att de inte vidrör varandra. Lägg dillstjälkar och -blommor mellan varven och här och där bitar av pepparrot. Rada krukans full och håll på – varken för svagt eller starkt – saltvatten tills kärlet är fullt.

Text och foto: Tiina Laitinen

Boken finns också på svenska och den kan beställas från Finland-Samfundet: tel. +358-(0)9-6841210 eller info@suomi-seura.fi

Defending the Rights of Expatriate Finns

The eight plenary session of the Finnish Expatriate Parliament (FEP), which was held in late May, demonstrated that interest in the work of the FEP remains strong among the Finnish diaspora, even though it has been 18 years since the body was established. This year's gathering drew 187 people from 125 expatriate Finnish communities in 21 countries to Helsinki.

The peak of participation was in 2002, when there were more than 300 representatives and observers. The next session, marking the FEP's 20th anniversary in 2017, may well attract even more than that. The gathering will take place during the centenary year of Finnish independence, when more expatriates than usual are expected to visit their home country.

Indeed, the most popular event held during this year's session was a discussion panel entitled 'Finland in 2017: Does Finnish expatriatism matter?'. More than 100 expatriates came to hear about the government's plans for the centennial year and to express their wishes about how they would like the country to take expats into account during the jubilee year, both in Finland and overseas. At the same time, delegates from various communities explained what kinds of plans are now being drawn up for 2017 around the world.

The senior seminar was as popular as ever, and the first-ever Suomi Schools seminar was also well-attended. Thanks to travel stipends awarded to young attendees, there were more representatives of the younger generation on hand.

Many of the initiatives submitted ahead of this year's session focused on issues that have long been on the FEP agenda. On many of them, such as postal balloting, there has been little or no progress over the years – or the situations have even worsened. The repetition of these initiatives from one session to the next demonstrates how important these issues are to expatriate Finns and how closely they want to maintain their ties to Finland, even after living overseas for many years.

The FEP's Speakers and its Secretariat, the Finland Society, have over the past 15 years visited the Ministry of Justice and Parliament to discuss postal voting for citizens

abroad. There is support for the plan from politicians and the Ministry of Foreign Affairs, but matters have not moved forward. Absentee balloting once again gained strong support from the delegates at the spring FEP session. Lobbying on the issue continues as actively as ever, because this is an extremely important matter for Finnish expatriates.

There were again several initiatives related to obtaining Finnish passports. Like voting, getting a passport is often costly for expatriate Finns, as it usually requires visiting a Finnish embassy or consulate, which may be far from home. Due to the tight fiscal situation at home, the Foreign Ministry has had to cut back on its network of representations around the world, which makes handling official business even more difficult for citizens living outside the country. And passports are now only valid for five years at a time, rather than a decade as in the past.

Familiar resolutions this time included calls for more support for Suomi Schools and for expats' opportunities to study in Finland and to access Finnish media abroad.

There were of course also many new initiatives, including for instance one calling for a more permanent status for the FEP and bringing it within the scope of Finnish legislation. There are hopes to give the body an official status such as that held by the Swedish Assembly of Finland (Folktinget). Such as status for the FEP would strengthen its ability to defend expat's interests and would bind them closer as part of Finnish society.

Both the 88-year-old Finland Society and the FEP, which was created at its initiative, have clearly shown how crucial their activities are. There are no other organizations working on behalf of expatriate Finns in their home country. As has often been said, expats are a resource for Finland, serving as its envoys around the globe. In their new home countries, they spread the word about Finland; and when they return to Finland they bring valuable know-how and perspectives. These bonds between Finns living abroad and those back in Finland should be supported in every way possible, as it has great mutual benefits for both groups.

Leena Isbom

Contents

4 • 2015

- 17 Editorial
- 18 Mark Levensgood
Is The Expatriate
Finn of the Year
- 20 The FEP Convenes
for Its Eighth Session
- 23 Worldly Fairs
- 24 Miia Niskanen Is
Blogging from Paris
- 26 Leif Lindblom:
Roots in Two Cultures
- 28 Finland Through
My Eyes
- 30 Finnbits
- 31 As I See It...
- 32 Finnish Cuisine

Suomi-Seura r.y.
• *Finland Society*
• *Finland-Samfundet*

Mark Levengood

Expatriate of the Year 2015

Journalist and author Mark Levengood has been named Expatriate of the Year. Thanks to his books and TV programs, Levengood is one of the most best-known Finns living in Sweden.

The Finland Society's board honored **Mark Levengood** for his long, remarkable and visible career both in Sweden's television and radio and as an author. Through his extensive work, he has promoted Finland and Finnish expatriate culture in Sweden. Levengood has received a number of prizes for his work in TV.

Levengood, who moved to Sweden at 19, has become widely known through his TV shows, such as

Mårgon med Mark (Morning with Mark), *Mark och hans vänner (Mark and his Friends)*, *Aha – sa Mark (Aha, said Mark)* and *Kväll i kungariket (Evening in the Kingdom)*. Moreover, he has served as the deputy director of the Swedish television (SVT) drama department and hosted major Swedish music and film galas, such as *Melodifestivalen* and *Guldbaggen*, as well as the show *Svenska hjältar (Swedish Heroes)* and many discussion programs. Furthermore, he has hosted the TV broadcasts of several major events in the Swedish Royal Court, such as **Crown Princess Victoria's** wedding.

Levengood is a popular lecturer and performer. He has written several books, some of which have been translated into Finnish.

In Finland, Levengood has appeared on many discussion programs. In 2008 and 2009, he hosted his own 10-part show on Yle TV1 entitled *Levengood Suomesta (Levengood from Finland)* in which he interviewed Finnish public figures. Levengood also serves as a Unicef Goodwill Ambassador.

The Expatriate of the Year recognition was handed to Levengood on May 29th in Helsinki by Finland Society chair **Jarmo Virmavirta**.

"I've received a few prizes over the years, but this means a lot to me since I've always been so proud to be from Finland. And if you in Finland are proud of me, I certainly have reason to be happy," Levengood said, commenting on the recognition.

Roots in Finland and the US

Levengood's mother is Finnish and father American. He was born in the United States,

"This recognition means a lot to me since I've always been so proud to be from Finland," Mark Levengood says.

at a military base in North Carolina in 1964.

"My father was an American soldier who went to fight in Vietnam. When I was three, my parents divorced and my mother moved to Helsinki with my older brother and me. We lived with my grandmother and grandfather in the Viiskulma neighborhood of central Helsinki," Levengood explains.

"My mother was a Swedish-speaking Finn. My grandfather was born in 1902. Thanks to my grandparents, I learned about Finnish history and it became a part of my own history. My Finnish background is well-known in Sweden."

Levengood's relationship with his American father has remained strong and he visits him in Florida a couple of times a year.

"My American grandfather worked at the US Embassy in Helsinki in the 1960s. Three years ago, he visited Helsinki for the first time since those days. It was fun to see Helsinki from his point of view. He told me

which restaurants were frequented by Russians and which ones by Americans back in the 1960s," he recalls.

In 1970, Levengood's mother remarried and her new husband adopted Mark and his brother.

"From 1971 till 2006 I used the double name **Levengood-Kärkkäinen**, but when my second child, my daughter, was born, I gave up Kärkkäinen since my daughter's name would have become way too long. However, in my soul I'm still Levengood-Kärkkäinen and just Levengood only on paper."

Levengood did not learn Finnish till he studied it at school since his family and friends consisted exclusively of Swedish speakers.

"I think that Finnish is a really difficult language but I started to learn it really fast at 16 when I fell in love with a Finnish-speaking person and realized that I could benefit from the language."

Mark Levengood with the Finland Society's Executive Director Paula Selenius, Chairman Jarmo Virmavirta and Board member Outi Ojala.
Photo: Leena Isborn.

"I also speak Finnish quite often in Sweden and try to keep it up. It's a bit of my own version of Finnish but people understand me. I listen to a lot of music in Finnish – artists such as **Kerkko Koskinen**, **Hector**, **Katri-Helena** and **Kirka**. Reading novels in Finnish is a bit slow-going for me, but I read a lot of Finnish poetry. Especially Finnish music is really important for me," Levengood says.

Levengood visits Helsinki quite often, both for leisure and work – for instance to appear on TV shows. In May, he was a guest on the Swedish-speaking program *Efter nio (After Nine)* and performed his show *En trevlig kväll med Mark Levengood (A Pleasant Evening with Mark Levengood)* for two nights at a Helsinki restaurant.

"In Stockholm I know where to get Finnish treats and other products when I miss them but don't have any trips to Finland coming up right away," he says.

To Stockholm to Study Theater

Levengood moved to Stockholm at the age of 19. He wanted to work with theater and first applied to the Theater Academy in Helsinki but did not get in.

"I was then accepted to study at the Calle Flygare Theater School in Stockholm. When I moved to the city I thought that I'd stay there for a year to see what it's like. However, I met my future partner, writer and actor **Jonas Gardell**, right after I'd settled down in the city – the same old story – and stayed there."

"The way I see it, I never left moved away from Finland – but Finland rather somehow moved to Sweden with me. Perhaps that's why Finnishness is still so important for me."

Besides theater, Levengood was already interested in radio and TV while living in Finland. He did a TV show with his friend **Nina Granvik**. They wrote it together, Granvik directed it and Levengood played one of the roles.

"We also did a lot of theater performances together and worked as instructors at theater and creative arts camps for teenagers." For a little while, Levengood hosted an entertainment show on TV.

After moving to Stockholm, Levengood first worked as a night nurse at a hospital. He found the job important and interesting but after a while he wanted to find work where he could move around a bit and came up with the idea of becoming a radio reporter. By then he had studied social anthropology at Stockholm University.

"I was accepted to study radio production at the Dramatiska institutet and got a really good education there. After working

in radio for a year, I was hired for TV. After that, things started moving really fast. I tend to let things just happen. Sometimes you must understand that it's time to accept a change and not be afraid of it."

Career Highlight: Reporting on the Crown Princess's Wedding

Levengood's career in TV has been remarkable, extending from his own discussion shows to hosting huge theater and music galas and broadcasts of major events at the Swedish Royal Court.

"I've enjoyed various kinds of radio and TV work in different ways. I like for instance making kids' shows a lot; it's really fun. I've had a chance to do important work and meet interesting people and I'm really grateful for it," he says.

"I think that being asked to be the commentator for Crown Princess Victoria's wedding was the greatest assignment and honor I've ever been given. It was also Swedish TV's biggest broadcast ever, with 59 cameras in action. Before the job was confirmed, I thought if I'm allowed to do this, I'll never be jealous of anybody ever again. Though I'm not jealous otherwise either," Levengood says with a smile.

In June, Levengood commentated on Prince **Carl-Philip's** wedding, which also was a large project for the Swedish TV. And two years ago he was involved in the production of **Princess Madeleine's** wedding broadcast. Through his work, Levengood has met several members of the royal family.

"I've worked with them for many years. For instance, I've been invited to Crown Princess Victoria's and **Prince Daniel's** home, Haga Castle, and met their daughter, **Princess Estelle**. However, I don't know them well enough to be able to call the Crown Princess directly when I need to talk to her about something."

"I like the Crown Princess a lot; she's a very nice person. And she likes Finland very much."

In addition to his TV projects, Levengood works for the Swedish radio's P1 channel as a commentator on the shows *Godmorgon, världen!* (*Good Morning, World!*) and *Tankar för dagen* (*Thoughts for the Day*). He is also involved in many other productions.

During the past year, Levengood has toured with his show around Sweden's Finnish communities. All his shows have been sold out, attracting both Finns living in Sweden and Swedes.

Even though Levengood did not end up with a career in acting as he once dreamed, he has made it on to the stage as well.

"Especially lately, I've been invited to join various theater productions and I've enjoyed them thoroughly. Imagine that, I've been given a chance to experience that line of work, too."

Text: Leena Isborn
Photos: Tiina Laitinen

The FEP Convenes for its Eighth Session

The Finnish Expatriate Parliament's eighth session attracted representatives from 125 expatriate communities to discuss current issues in Helsinki. Once again, the 41 resolutions drawn up at the sessions focused strongly on postal absentee voting, making it easier for expatriates to obtain Finnish passports and securing support for Suomi Schools.

On May 22-23, the eighth assembly session of the Finnish Expatriate Parliament (FEP) was held in Helsinki. In all, 141 representatives and 46 observers from 125 expatriate communities and 21 countries joined the event. The numbers had grown from the 2012 session, which brought to Finland 129 representatives and 28 observers from 120 communities in 22 countries. For the third time, the session took place at the main building of Helsinki University in the heart of the city. The plenary sessions were held at the university's Great Hall while the committees convened in the lecture halls.

A total of 41 initiatives were discussed in eight committees. A large proportion of the initiatives handled issues that are brought up time after time, such as allowing absentee balloting by mail for Finns abroad, making it easier for them to apply for Finnish passports, increasing support for Suomi Schools, study opportunities in Finland as well as opportunities to follow Finnish media overseas.

The resolutions were discussed in the plenary session on May 23.
Photo: Leena Isbom.

The resolutions approved by the session, as well as relevant background information, will be published online on the FEP site. At the end of the summer, they will be handed over to Prime Minister **Juha Sipilä** and circulated at government ministries for comment.

The plenary sessions were led by FEP Speaker **Jarmo Virmavirta**, who also serves as the chair of the Finland Society.

Zyskowicz Supports Postal Voting

On the first session day, the keynote address was given by MP **Ben Zyskowicz**, who was serving as the Finnish Parliament's second deputy speaker at the time. Negotiations on forming a new Finnish government were still in progress during the session, following the April parliamentary elections and the appointment of the Speakers of the Finnish Parliament.

Zyskowicz, who leads the conservative National Coalition Party's parliamentary group, asserted that expatriate Finns are a unique resource with a significant role in promoting Finnish culture, identity and interests worldwide.

"You are Finnish ambassadors overseas and vital for Finland. We want to hear expatriate Finns' views and thoughts on various issues. It is important for you to participate in decisions made in Finland," Zyskowicz said.

He pointed out that a significant proportion of Finns moving overseas today return to their home country, bringing vital expertise, language skills and work experience with them. Furthermore, he said that Suomi Schools do important work supporting Finnish expatriate children's cultural and language identity and therefore securing funding for the schools is in everybody's interest.

MP Ben Zyskowicz (on the left) and OSCE Parliamentary Assembly President Ilkka Kanerva. Behind them are the Finland Society Board members Lasse Kempas and Outi Ojala and former executive director of the Finland Society Ilkka-Christian Björklund.

Zyskowicz noted that postal voting has been called for in FEP resolutions for a long time. He pointed out that the voting percentage of Finns living in Sweden had increased significantly after Sweden allowed postal voting.

“After political consensus was reached in Finland during the terms of the two previous ministers of justice, we can conclude that increasing expatriate Finns’ voting turnout is an important goal and that it can be carried out relatively quickly and affordably through postal voting,” Zyskowicz said.

According to Zyskowicz, it would be in the general interest to give the FEP an official status and to include it within the legislative framework, since the parliament is well-known and widely recognized.

“The FEP is a unique cooperative forum which connects all expatriate Finns to make joint decisions on issues important for them. You serve as a channel through which expatriate issues are conveyed to Finland – to the Finnish Parliament, government, officials and NGOs,” Zyskowicz stated.

Praise from Haavisto for Maintaining Finnish Language

On the second day, MP **Pekka Haavisto** served as the event’s main speaker. The former minister, Greens leader and presidential candidate listed the gaming industry, robotics and various other innovations as the new Finnish success stories. He also cited international mediation and peace efforts as great Finnish achievements.

“Peace work has been and will remain as one of Finland’s trademarks. Perhaps our own history makes us credible experts in this field,” Haavisto stated.

As to the issues discussed by the FEP, Haavisto brought up making it easier for expatriate Finns to cast their vote.

“I hope that expatriates’ voting opportunities in all Finnish elections will be further facilitated. It is totally unreasonable that voting should require a visit to an embassy or other voting place which may require travelling hundreds or even thousands of kilometers,” he said.

“The Foreign Ministry’s network of services is becoming increasingly sparse, which creates new obstacles for voting democracy,” Haavisto pointed out.

He praised expatriate Finns’ work in maintaining Finnish language and culture.

“You’re doing important work in promoting Finnish language, educational opportunities in Finnish and Finnish culture. Thank you for all your efforts. A small nation depends on its language,” he concluded.

Haavisto considered it important that Finnish universities have students from non-European countries, too, since internationalism is particularly important for Finland thanks to the new markets, mainly located outside our continent.

Haavisto said that he had had an opportunity to be introduced to Finnish expatri-

The Speakers’ Council 2015–2017: Back row from the left: Mikko Pekkala, Veli Niinimaa, Speaker of the FEP Jarmo Virravirta, Marko Suomalainen, Risto Söder, Kati Hognes, Pirkko Karjalainen and Markku Lehtonen. Front row from the left: Maarit Koivunen, Katia Brunetto, Marja Oksajärvi Snyder, Satu Mikkola, Alexandra Hibolin, Satu Oldendorff, Seija Sjöstedt, Barbro Allardt Ljunggren and Wladimir Kokko. Photo: Leena Isbom.

ate activities in various countries during his travels, in places such as Seattle and New York City in the United States.

Changes in the Speakers’ Council

The FEP Speakers’ Council, ratified in the session, was reorganized to some degree. The biggest change took place in the region covering Southern Europe, Middle East and Africa. **Katia Brunetto** from Italy was appointed as the new Deputy Speaker, while **Marko Suomalainen** from Greece became her alternate.

Veli Niinimaa continues as the Deputy Speaker responsible for Canada, while the region’s new alternate is **Maarit Koivunen**. **Kati Hognes** from Belgium will still serve as the Deputy Speaker for the Central European region, with **Satu Oldendorff** from Germany elected as her new alternate. **Barbro Allardt Ljunggren** will continue serving as the Deputy Speaker for Swedish-speaking expatriate Finns, while **Alexandra Hibolin** began her term as Ljunggren’s new alternate. Both live in Sweden.

The new Deputy Speaker for the United States and Latin America is **Satu Mikkola** and her new alternate is **Marja Snyder**. Both are from the United States.

Seija Sjöstedt continues as the Deputy Speaker and **Pirkko Karjalainen** as the alternate for the Northern European region. They both live in Sweden. **Risto Söder**, Deputy Speaker for Australia and Asia, and his alternate **Mikko Pekkala**, continue to serve in their posts. They are both from Australia. Also Eastern Europe’s Deputy Speaker **Wladimir Kokko** from Russia and his alternate **Markku Lehtonen** from Estonia will stay on in the Speakers’ Council.

Postal Voting and Suomi Schools: Perennial Topics

Altogether, 54 initiatives submitted to the session. As usual, the ones handling the same issue were combined, leaving 41 initiatives to be discussed by eight committees.

Many initiatives still called for absentee balloting for expatriate Finns and increasing support for Suomi Schools. The FEP and its Secretariat, the Finland Society, have been promoting postal voting for the past 15 years. It took only five years of campaigning to reach the goal of the dual (or multiple) citizenship, which was originally considered an impossible mission.

Postal voting is in use by at least 47 countries, including Sweden, where expatriate Swedes’ turnout percentage has increased significantly. Increasing support for Suomi Schools and keeping it at the heightened level is included in the present resolutions, as it was in the preceding ones.

Moreover, expatriates expressed the strong desire that it would become easier to apply for a passport and that its period of validity would be extended to 10 years.

A significant new initiative was to establish the FEP’s status by bringing it within Finnish legislation. Furthermore, initiatives suggested a special day dedicated for expatriate Finns in the Finnish calendar and a recommendation to fly the flag on this day.

Popular Side Events

Three side events and regional meetings were arranged on the day preceding the session. More than 100 people assembled for a discussion entitled ‘Finland in year 2017: Does Finnish expatriatism matter?’ to discuss the Finnish Centenary Anniver-

More than 100 people assembled for a discussion entitled 'Finland in year 2017: Does Finnish expatriatism matter?' to discuss the Finnish Centenary Anniversary from the expatriate point of view. Photo: Juha Kalaoja/Prime Minister's Office.

sary from the expatriate point of view. The event was hosted and led by the State Secretary **Peter Stenlund** from the Foreign Ministry, **Pekka Timonen**, General Secretary of Finland's Centenary Board, **Jarmo Virma-virta**, FEP Speaker and the Finland Society's Chair, as well as the Finland Society's Executive Director **Paula Selenius**.

At the event, expatriates told the audience about plans in their local regions for the jubilee year. They had a chance to present requests and questions on how expatriate Finns would like be considered in Fin-

land during the anniversary year. It seemed that they generally wished to have a chance to participate in an event arranged particularly for expatriate Finns in Finland, in line with the one arranged during Finland's 75th anniversary celebrations in 1992. Moreover, expatriates wished to have artists from Finland to perform at their local events.

At the Suomi School seminar, the participants discussed the schools' financial basis and the new curriculum recommendations. The speakers included **Maila Eichhorn** from the school support organization Suo-

mi-koulujen Tuki ry and Education Councilor **Leena Nissilä** from the National Board of Education. The event attracted about 40 participants.

The senior seminar was titled 'Old age and two homelands' and attracted nearly 80 participants. The event's panel discussion was opened by **Risto Laakkonen**. The Finnish Evangelic Lutheran Church's expatriate work, the Finnish Ministry of Health and Social Affairs, the Foreign Ministry, the Finnish Seamen's Church of Northern Germany, Sweden's Finnish Pensioners and the Migration Institute were all represented at the event. They discussed various challenges of aged expatriates.

At the end of the first session day, the City of Helsinki arranged a reception at the City Hall for all participants. The event was hosted by the city's Administrative Director **Juha Summanen**.

From the left, Paula Selenius, Executive Director of the Finland Society, Jarmo Virma-virta, Speaker of the FEP and Chairman of the Finland Society and Parliament Secretary Sini Castrén listening to MP Pekka Haavisto's speech.

Text: Leena Isbom
Photos: Tiina Laitinen and Leena Isbom

More information on the session

More information and the main speeches are available at www.usp.fi > Istunto 2015. The resolutions and the session minutes will later be published on the same site.

The plenary session on Saturday, May 5, as well as Pekka Haavisto's speech can be listened to (Finnish broadcast only) on the site of a local Helsinki radio station, Radio Rapu, at <https://soundcloud.com/tags/ulko-suomalaisparlamentti>

Achieving Something Beyond Speeches

The Finnish Expatriate Parliament has now held its latest session. We can probably be content with the outcome. The seminar entitled Finland 100 Years, arranged in connection with the session, attracted particular interest. The FEP resolutions will be combined into a document and sent to the Prime Minister to be used as material for the Government Policy Program for Expatriate Finns.

However, it is quite another question where the program will lead. Postal absentee voting is a good example of the slow progress of decision-makers. In speeches, they say that expatriate Finns are a vital resource for Finland. But then what? One cannot find the word “expatriate Finn” anywhere in the 90-page Finnish government program or its appendixes.

In practice, Finnish politicians are not interested in Finnish expatriates. And the reason is obvious. Since only about 10 percent of the 250,000 expatriates entitled to vote use their right, they do not attract the attention of politicians. Political parties do not extend their campaigns even to Sweden, even though there are 109,000 Finnish expatriates there with a right to vote in Finnish elections.

Another reason for the low political activity is the Finnish media, which is not interested in expatriate issues. A good – or bad – example of this is the FEP session. It did not make the news even though the resolutions included new and significant issues, such as the effort to reach a legislative status for the FEP.

Something should be done to change this.

Expatriate Finns’ input in Finnish history is so significant that it should not be difficult to

understand their role. The best-known Finnish expatriate is perhaps Marshal of Finland **C.G. Mannerheim**.

General **V.P. Nenonen**, an artillery genius, built a career in the Russian army just like Mannerheim. Moreover, it is worth remembering Admiral **Oscar von Kraemer**, an important reformer of the Russian Navy. During the Golden Age of Finnish Art, many painters gained skills and inspiration overseas.

Pediatrician **Arvo Ylppö** and chemist **A.I. Virtanen**, the recipient of the 1945 Nobel Prize in chemistry, resided overseas as well. American Finns who brought threshing machines and boat motors to Finland, for instance, provide examples of more mundane contributions.

Eero Saarinen, **Armi Kuusela**, **Taina Elg** and **Ari Vatanen** are all well-known expatriate Finns. Some of the more contemporary notable expatriates include **Linus Torvalds**, **Bonita Pietila** (the producer of The Simpsons TV show), **Mark Levengood**, **Saku Koivu** and **Osmo Vänskä**, who have all been chosen as expatriates of the year.

The stories of all these individuals demonstrate that there is a demand for Finnishness overseas and that expatriate Finns’ skills has proved useful for their home country. For instance athlete **Paavo Nurmi** helped acquire an important 400-million-dollar loan for Finland by running in the US.

An essential question for Finnish expatriatism is how expatriates’ contacts and cultural affinity with Finland can be maintained. This is not a new issue: the Finland Society, promoter of the expatriate cause, is turning 90 in 1917, the same year Finland as celebrates its centenary. During the early years of independence, Finns understood the potential role of Finnish expatriatism. Expatriates are supported also by the church overseas activities and Seamen’s Churches

as well as the Chambers of Commerce and most recently, the government’s Team Finland initiative.

Even though the focus of foreign policy is on various crises in contemporary Europe, we should see one large and long-term trend in international development on the political level, too: even in the world of crises, human mobility is growing. It is becoming increasingly easy as well. Studying, working and marrying overseas are everyday examples of internationalism.

Contemporary politics underline confrontations and build mental walls, while daily internationalism changes the world and creates contacts between people. One hockey team in the Russian league or a player in the NHL brings about more change and understanding between nations than 100 conferences on human rights. Everyday internationalism moves at the individual level, unrelated to the political balance of power. Therefore expatriatism should have a role to play on the human level, particularly in a small country’s foreign policy.

Jarmo Virmavirta
Chair of the Finland-Society

In a nutshell:

1. There are 1,600,000 expatriate Finns around the world.
2. Their expertise and contacts should be kept connected with the Finnish cultural sphere.
3. Internationalization on daily, individual level creates contacts even when international politics build walls and sanctions.

Celebrate Sibelius in Helsinki

To mark the 150th anniversary of the birth of legendary Finnish composer Jean Sibelius, numerous special events will be held in Helsinki in 2015.

The most important places and moments in the life of Sibelius have been collected together to form a [Path of Sibelius](#) travel route that reflects his path through life. The Path of Sibelius also provides an opportunity to catch a glimpse of Sibelius-era Finland, its colourful history and the landscapes that inspired the composer.

Sibelius moved to Helsinki to study in 1885. He achieved his greatest artistic triumphs in the Finnish capital, as well as starting a family and simply enjoying the joys of life. Helsinki is filled with memories of Sibelius. Places connected to the life of Sibelius include the Great Hall of the University of Helsinki, the Esplanade and Kallio Cathedral.

The route also includes Hämeenlinna, where the composer was born, Loviisa, where he spent his early summers, and

Tuusula, where he composed most of his works and lived up until his death in 1957.

Read more about the various Sibelius celebrations in Helsinki:

<http://www.visithelsinki.fi/en/whatson/events-in-helsinki/celebrating-sibelius-in-2015>

Traveling and Blogging from Paris

Miia Niskanen has lived in many countries, but she has now made Paris, France her home base. In the photo she is dining in Venice.

Miia Niskanen's work has taken her around the world. Paris has become her home base.

Though you might not guess it based on a first glance at this petite woman, **Miia Niskanen** is a powerhouse. She has carried out political and economic analyses in exotic, remote and undeveloped places where a woman in a leadership position has often been a source of astonishment.

"I like challenges and have consciously tried to go to places with reputations for being difficult. For instance I turned down a job offer in Andorra because it sounded too easy-going," Niskanen says with a laugh.

At the moment she reports to the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) on economic growth in developing countries and emerging markets. For now she is traveling less than usual as she and her French husband are expecting a baby. Niskanen spends her free time writing her lifestyle blog, enjoying food and jogging along the River Seine.

Niskanen has led consulting projects and served as country manager in many developing countries. She has also done background research on investment opportunities and political situations in countries such as Costa Rica, Haiti, Kirgizstan, Uzbekistan, Tanzania, Sudan, Kenya, UAR and Algeria.

Long-running Presidential Chat

Niskanen says she had learned in her travels around the globe that matters are rarely simple and black-and-white, and that there is not always one truth – or even two. Traveling opens one's horizons, but also shrinks the world.

"Uzbekistan was unique. I toured around the ruins / remnants of the ancient Silk Road, and then years later was looking at architecture from the same era in Delhi and realized that this was a direct continuum. So world history opens up in a completely new way."

In Kenya, Niskanen found it easy to get to know locals and to learn about domestic politics. In Costa Rica too it was easy to make friends even though her Spanish skills were weak at first. Even a request to interview president **Abel Pacheco**, which was left hanging for months, paid off when Niskanen woke up one morning to a phone call saying that the president would be expecting her at 11 am. The interview, scheduled for 15 minutes, stretched out to two hours.

"When I walked out of his office, the top government officials who had been waiting outside looked quite baffled," she recalls with a smile.

Spies and Tuaregs

"The expat community is usually more closely-knit in countries with more diffi-

cult conditions," notes Niskanen. "In Sudan there were a lot of parties with everybody from aid workers to CIA agents. It was tough working there as a foreign woman and I was often tailed by the secret police. But I fell in love with the country's music and with the Red Sea," she says.

"In Haiti, there were challenges including voodoo and poverty. There were sometimes bodies lying by the side of the road, and people washed themselves in dirty rivers. But the music there was great, too – Haiti is a charismatic place that clearly has a soul of its own."

Working as a female leader in the Arab and African countries was often not easy.

"If you go to work in these countries and expect that the law will guarantee equality, you may be in for a shock. When in Rome do as the Romans do, although of course you do not have to accept sexual harassment, for instance. I've never had any really unpleasant experiences, but then again I have not been provocative in my attire or behavior. I can't change these cultures single-handedly. Equality issues are important, but quite a lot of things also depend on one's own approach to them and how you want to intervene in them," she muses.

After a project in Algeria, Niskanen went to the southern Sahara, and shivered with fear during her first night in a tent.

"They say that the desert arouses all of your senses, and that's certainly true," she says.

During the same trip, the vehicle she was traveling in got stuck in the middle of the desert during a sandstorm. The local Tuaregs nonchalantly went to sleep in the shelter of some rocks. Niskanen and her husband sat in the car for hours with rising fear about whether they would run out of water.

“I started writing a logbook just in case I wouldn’t get out of there alive, especially after the car didn’t start after the storm,” she remembers.

Niskanen still regularly meets with Algerian contacts in Paris, and has received further work projects through them.

Fantastic, frustrating Paris

After studying political science in Helsinki, Niskanen read international relations in London. After earning a master’s degree there in 1999, she decided to move to Paris to learn French.

“At first I was charmed by everything and then annoyed by everything, but by now I get along with the Parisians. A continuous stream of petty complaints seems to be a national hobby here, but by now that usually just amuses me. France is an old country with a strong identity, and it takes a long time to really understand the French mentality. You can find people here who think that Paris and France are the centre of the world, but you can probably find that in any country.” Despite the grumbling, Niskanen admires the French ability to enjoy the small joys of life. Families eat dinner together, and it often includes several courses.

“I think that these precise dining habits – which include timing – are a partial explanation for why France has one of the world’s highest life expectancies. Eating is a sacred thing here, and if you’re interested in that, you’ll get along fine in France. I also appreciate the everyday courtesy here. Even little kids say *bonjour* and *merci*.”

Miia Niskanen in India.

Miia Niskanen enjoys the views of southern Sahara.

Bon Appetit!

Many of Niskanen’s favorite places in Paris are connected with food and wine. She prefers unpretentious bistros.

“I used to live near a bistro called Café Constant. There we got to know the locals, including Monsieur Constant himself. We’re still looking for a regular place near where we live now, near Notre Dame. When we want a bit of glamour in our lives, we go for a glass of champagne at one of the classic hotels like the Ritz or the George V. And it’s nice to have an aperitif at La Palette, an old artists’ café,” she says.

For Niskanen, it’s important that the city has a good selection of ethnic restaurants.

“When we’re missing India, we go to eat a *dosa* (lentil crêpe) at the Saravana Bhavan restaurant. The Laotian restaurant Lao Lane Xang II is one of my favorite places, and I like sipping mint tea on the pleasant terrace of the tearoom at La Mosquée.”

On Sundays, Niskanen and her husband go to the Bastille market, which has a relaxed atmosphere and familiar vendors.

“There are also nice places around the Aligre market, like the legendary Le Baron Rouge, the only wine bar in Paris where you can buy wine straight out of genuine oak casks. La Grande Épicerie de Paris, inside Le Bon Marché department store, is a great grocery store.”

Blogging – a Window to the World

Niskanen combines her interests in food and travel through her *Pearlspotting* website. The Finnish Foreign Ministry’s online magazine *This is Finland* has chosen it as one of six blogs worth following for those who want to know about Finland.

“I travel much less frequently for work these days so I long for international con-

tact. After my colorful years of traveling, Paris sometimes seems a bit boring, but the blog has opened up new doors to the outside world. I get a lot of energy from it and have met great people through it. My husband jokes that I’ve fallen back in love with Paris through the blog.”

As to her own feelings as an expatriate Finn, Niskanen says:

“Most expat Finns’ identity is divided between the country where they live now and Finland. For me it’s not such a clear split since I’ve lived in so many countries. So I don’t necessarily have a longing for Finnish company in particular. Of course sometimes I need a chance to speak Finnish. I’ve met nice Finnish expats through Facebook groups, and I even consider some of them to be friends, even though we’ve never met.”

Like many others, Niskanen does not long for Finnish foods, but admits that it’s good to have some burbot from her own summer-cottage lake in the freezer for making fish soup. She spends at least two weeks at the cabin each summer.

“I love snow and always get my camera out as soon as it snows here in Paris, which is quite rarely. But small doses of winter are enough for me. Once I went skiing with my parents at Pallas in Lapland. It would be great to see that landscape again sometime,” says Niskanen.

“I see my family pretty often either in Finland, in Paris or elsewhere, and nowadays communications are so easy that missing people has taken on a different dimension.”

**Text and photos:
Kaarina Griffiths**

Miia Niskanen’s blog:
pearlspotting.com

Leif Lindblom: Roots in Two Countries

Swedish-Finnish director Leif Lindblom's latest movie is called *Raspberry Boat Refugee (Vadelmavenepakolainen)*. It is based on Miika Nousiainen's Finnish novel of the same name. The protagonist, Mikko Virtanen, has since a child considered himself to be a Swede trapped in a Finnish body. The plot focuses around his attempts to snatch a Swedish man's identity.

"I think the best thing about Swedish-Finnishness is the additional language and a key to another culture," Leif Lindblom says.

The 2014 movie *Raspberry Boat Refugee* has caused irritation on both sides of the Bay of Bothnia. Finns were annoyed by the protagonist's stupidity while Swedes were miffed by the movie's title (based on a popular Finnish boat-shaped candy). How can one joke about refugee boats when there are real refugees dying in them around the world?

According to one critic, the movie could have served as an interesting commentary in the immigration debate if it had treated the subject seriously. Swedes do not know the concept "raspberry boat" and the term led to misunderstandings and angry emails to the Nordic Film Institute.

"*Raspberry Boat Refugee* does not take a stand on the immigration debate; that was never the goal of either the novel or the movie," director **Leif Lindblom** says.

He says it was difficult to mold the book into a movie. It took five to six years and eight writers to work up the script. In the novel, the main character, Mikko, is a psychopathic killer which did not suit a comedic film. His personality had to be toned down and made simpler and less cold-blooded.

Roots in Tampere and Ostrobothnia

"I have a lot in common with Mikko," says Lindblom, who was born in Sweden to Finnish parents.

As a child, just like the fictional Mikko, he often watched the Ice Hockey World Championships. His father, brother and Finnish friends always sneered at Sweden and cheered for Finland, which the young Leif reacted against. He never liked that kind of abusive talk.

Instead, Lindblom – just like Mikko – became more Swedish than the Swedes themselves. His Swedish name eased the assimilation.

"Once I came home from school and asked my mother whether I was a Swede or a Finn. After all, we had a Swedish last name," he says.

As Lindblom is not from a Swedish-speaking Finnish family, the origins of his last name are a bit of a mystery. His mother, née **Niemi**, comes from Sievi in the Finnish-speaking part of Ostrobothnia while his father was born in a children's home in Tampere in a completely Finnish-speaking environment without any recollection of his parents. The only thing known about Leif's grandfather was his last name, Lindblom.

Swedish Identity

Lindblom's hidden Finnishness has not always been problem-free. He has worked several times as a director in Finland and has always faced the decision of whether to speak English or Swedish.

Many years ago, Lindblom and his Swedish production team shot quite a big advertising film for a Finnish bank. Lindblom did not think about the choice of language; he just considered it practical to speak English. It did

not come out at any stage that he was actually a Swedish Finn. After two days of hard work, the whole team went to a night club to celebrate. On the bus, one of Lindblom's Finnish hosts spoke Finnish to the director and he responded in Finnish. The relaxed atmosphere froze in a second. The evening and Lindblom's relationship with his Finnish colleagues were ruined.

"I learned my lesson and now I always tell people that I can speak Finnish when I'm in Finland," he says. "I won't make the same mistake anymore. The ad film was a success, though."

Lindblom stopped speaking Finnish quite early while his Finnish cousins (who were also living in Sweden) did not. He was living in a multi-lingual environment and decided that it was simpler if everyone spoke the same, common language. Many of Lindblom's friends were Syrian and considered him Swedish.

"I quickly adopted a Swedish identity," he recalls.

Cultural Family

In the 1960s, Lindblom's parents moved from Finland to Ronna, a suburb of Södertälje, where Leif was born. There were many other immigrants in the neighborhood. His father worked for Scania and became later the HR director at a company called Samhall. His mother worked first as a cleaner at Scania and Astra and later trained to become a nanny.

Many of Lindblom's friends came from difficult social conditions and had alcoholic parents. It was not an active choice to be in a gang; all local kids joined them if they wanted to hang out with others. Some members got in trouble, while others focused more on sports. Lindblom spent a lot of time on soccer, hockey and combat sports.

"You had to follow the rules of the gang. If there was something to steal, you just did it," he says.

Lindblom remembers travelling with his parents to Sievi to visit relatives when he was 10 or 11. The family stopped at a gas station which, to their surprise, was open but without any employees on duty. Lindblom could not understand this.

"I thought that this couldn't be true. If you

come from a place like Ronna, you think of a robbery right away. Out there, you don't even consider it a crime."

Unlike many of his friends in Ronna, Lindblom came from a good home. His family was interested in culture. His mother wrote while his father was enthusiastic about culture and education. In the evenings, he arranged quizzes for his children. Lindblom's older brothers constantly gave him books. This encouraged the future director's interest in culture and studies even though he was extremely restless at school.

Dream Job Clear at Age 10

Lindblom decided to pursue a career in film early. He remembers the day when he first discovered the profession of a film director. He was 10 and sick at home. As usual when her son was ill, his mother bought him books. This time she gave him a book explaining how 8mm films were made. Lindblom began to read it and realized that he actually understood how to make them.

Everybody did not believe in his ambition, though. He remembers a discussion with a study counselor in eighth grade. Lindblom explained to her that he wanted to become a film director and asked what he should do to reach his goal.

The counselor did not believe that he was being serious – which was not all that strange considering Lindblom's modest grades. According to one of his friends, Lindblom could just as well have said he wanted to fly to the moon.

"In that kind of environment, it's more a question of staying alive that having a goal in life," Lindblom says.

Perhaps to rebel against authority, he wanted to prove that the counselor wrong.

When Lindblom finally reached his dream and became a director, his idols were the great American drama directors such as **Martin Scorsese**, **Francis Ford Coppola** and **Alan Parker**. He was least interested in comedy. It was by pure chance that the Swedish national television company asked him to direct the genre and he discovered that he actually enjoyed it.

"What does it mean to be a human being? Who am I? What's my identity? That's usually the underlying theme and you have to have it – even in comedies," he muses. "It's hard to be a human."

When it comes to Lindblom's own identity, there is a lot of Finnishness in him, though he mostly considers himself a Swede. He loves the sauna all year around and enjoys traditional Finnish casseroles on Christmas Eve. He thinks that the best thing about Swedish-Finnishness is the additional language and a key to another culture.

"It's a great gift and opens up the world much wider. Sometimes I think about moving to Finland. It gives me a sense of freedom," he says.

Text and photos
by Lari Honkanen

Europe Needs Innovations and Inventions

In the distant past, Europe was the place where most technological and economical advances were happening. Gradually, more and more developments and refinements started occurring outside Europe in places such as North America and Asia. Now Europe has realized that in order to bring back its reputation for cutting-edge improvements, it needs to encourage new ideas, fresh initiatives, and novel thinking. So they have organized various events to inspire and showcase the work of researchers, scientists, economists, entrepreneurs and leaders.

Finland has certainly done its share. For example, the Millennium Technology Prize is awarded every two years. It is a tribute to improving the quality of life by using innovations that have been applied in practice, and are delivering extensive change now and in the future. The main prize is a million Euros. The Helsinki Challenge, arranged by the University of Helsinki, is an ongoing competition for a large monetary prize. Furthermore, in both these competitions, the publicity and distribution of information are even more important to the participants than the money.

Espoo at the Forefront

This year I discovered another excellent event to inspire the trailblazers of Europe and the world. I attended the Open Innovation 2.0 Conference, which took place in Espoo on the Aalto University campus. As **Markku Markkula**, president of the European Committee of Regions stated, “In-

The winners of the Innovation Luminary Awards: from the left, Peter Finnegan of Dublin City Council, Eva-Maria Boerschlein, Risto Siilasmaa and Miki Kuusi. Photo: Tuula Palaste-Eerola/ Helsinki-Uusimaa Regional Council.

novation is not just an idea - it's a mindset. We must deliver investment packages that reward the process of innovation, instead of focusing on projects that have pre-deter-

mined results mapped out. This is counter-intuitive to innovation.”

The conference began informally on the 7th of June with an excursion to Nuuksio. Here the delegates could get some stimulation from a walk in the Finnish forest, and then have a get-together in Haltia Nature Center.

The conference officially opened on the 8th of June with topics such as student entrepreneurship, open innovation digital platforms, regional information modelling and digitalized services. The recently published High Level Group report on European Innovation Ecosystems was a basis for discussions. Issues that were elaborated on included European Innovation Governance, Scale-up of Open Innovation in Practice; as well as Creating Open Regional Innovation Ecosystems in Europe.

Heli Siekkinen played the accordion to the awards ceremony audience. Photo: Tuula Palaste-Eerola.

A highlight of the conference was the **Innovation Luminary Awards Ceremony** at the WeeGee Exhibition Center. The participants were treated to a special Taste of Finland menu, and virtuoso accordion player **Heli Seikkinen** played to a delighted audience. Throughout the evening, Master of Ceremonies **Chryssa Skodra** kept the atmosphere lively and friendly. The winners included:

Arts and Creativity in Innovation –
Eva-Maria Boerschlein

Democratizing Innovation –
Eric Von Hippel

Finnish Innovation Champion –
Risto Siilasmaa

Creating Open Engagement
Platforms – **Jim Jagielski**

Driving Citizen Co-Creativity –
Dublin City Council

Young Innovation Champion –
Miki Kuusi

In retrospect, the speeches, panel discussions, workshops and excursions were eye openers for the participants. The main point of the conference was the idea of using creative thinking and disruptions to move society forward. Miki Kuusi put it eloquently, “Innovation is a direct result of deregulation, and the removal of the fear of failure.”

The Mothers and Fathers of Invention

Another significant event took place in Paris, France in June. The **European Inventor Awards** was established by the **EPO** (Euro-

pean Patent Office) in 2006, and has introduced over 120 inventors, researchers and entrepreneurs from Europe and beyond to a large audience. The idea of the award is to honor the unsung heroes whose technical innovations have brought major improvements to health, the environment, and our standard of living. Their inventions have contributed to technical advancement, employment, and wealth creation.

This summer I was invited to attend a special seminar and to the awards ceremony. I learned that the EPO was set up in 1973. It applies a single, uniform procedure to examine patent applications in its three official languages (English, French and German) and enables inventors, companies and researchers (from Europe and all over the world) to protect their inventions in a European market of over 600 million people. They work closely with the member national offices, for example, the Finnish Patent and Registration Office. The EPO receives and processes around 274,000 patent applications per year. Many of these applications come from companies outside the EU, and the largest number are from the US, Japan, China and Korea. To greatly simplify the whole process, the EPO has been asked to manage the unitary patent. This is a single patent covering the entire territory of 28 EU member states, and is expected to enter into force in 2016.

The awards ceremony was held in the impressive Palais Brongnia, built at the request of **Napoleon Bonaparte** to house the stock exchange. Out of 15 extraordinary fi-

nalists, the jury had the difficult job of selecting the winners who are listed here:

Lifetime Achievement: **Andreas Manz** (Switzerland) was honored for the invention of microlab chip technology.

Industry: **Franz Amtmann** (Austria) and **Philippe Maugars** (France), together with their teams at Dutch company NXP Semiconductors, received the award for their contribution to the development of Near Field Communication (NFC)

SMEs: **Laura van ‘t Veer** (Netherlands) was awarded the prize for the invention of a gene-based tissue test which makes it possible to offer targeted treatment for breast cancer.

Research: **Ludwik Leibler** (France) was honored for the invention of vitrimers: a new class of plastics which has the potential to stem the mountains of plastic waste.

Non European Countries: **Sumio Iijima**, **Akira Koshio** and **Masako Yudasaka** (Japan) received the award for the groundbreaking discovery of carbon nanotubes.

Popular Prize: **Ian Frazer** (Australia) and the late **Jian Zhou** (China) received the Popular Prize for their invention of the world’s first vaccine against cervical cancer.

In conclusion, I believe Europe will need a lot of encouragement and motivation to inspire great minds to bring back the continent to its former glory. I believe recognition and awards are important...and a bit of money might be helpful, too.

Text by **Rusty Snyder**
rustysnyder123@gmail.com

Train Connection to Helsinki Airport Opened

The Helsinki Airport train station opened to passenger traffic on Friday, 10 July 2015. The station is served by Ring Rail Line trains I and P.

At first, access to the terminal is through the Tietotie entrance. The airport terminals can be reached either by a free bus service or by foot.

The western Tietotie entrance to the Helsinki Airport train station has been completed and the station opened to traffic on Friday morning, 10 July. The other, direct entrance from the train station to the terminal will open later in the autumn.

Until the opening of the terminal entrance, a free bus service is provided between the Tietotie entrance and the airport terminals. The buses run every 5-10 min-

utes during the train operating hours and the journey time is 5-10 minutes.

The terminals can also be reached by foot; the route is signposted. The walk from the Tietotie entrance to Terminal 1 is about 350 meters and to Terminal 2 about 700 meters.

Service on bus route 615 running between Helsinki city center and the airport is reduced from 10 July 2015. HSL recommends passengers to use train for journeys between the city center and the airport. Trains are faster than bus 615 and they also run more frequently. The fare is the same.

The Ring Rail Line trains run past the Helsinki Airport train station until 9 July. There is a bus service from Aviapolis station to the airport. The Helsinki Air-

port train station opens on Friday morning 10 July.

Until the opening of the train station at the airport, there is a free shuttle bus running between the Aviapolis station and the airport terminals. The journey time to the airport is about five minutes and the buses run approximately every five minutes during train operating hours.

Bus services such as regional route 615 and Vantaa internal route 61 run to the airport as usual.

Finnair city buses continue their service as before between Helsinki railway station and the airport. Taxis are available at the airport at all times.

FINNBITS

A new study reveals that close to half of Finns under 55 years get most of their **news online** as opposed to traditional media like newspapers, radio and television, reports YLE, citing Reuters Institute for the Study of Journalism at Oxford University. The study found that 14% of Finns paid access for online news and that 25% accessed such news with a smartphone and 11% with a tablet. "The Finnish media environment is characterized by a strong regional press," the report states. "Daily papers are mainly purchased by subscriptions, often covering both print and online editions."

Finland had last year a total of **1.474 million families**, according to Statistics Finland. While the number of families has grown slightly from year 2014, those with underage children, or under 18 year olds, has decreased. There were a total of 574,000 families last year with underage children. The average size of a family in Finland was 2.8 persons. When compared with 1990 the corresponding figures is three persons. Sixty-five percent of families comprised of married couples, 23% were families of cohabitating couples, and 12% were single-parent families.

The number of public libraries in Finland fell to 790 in 2014 from 815 in the

previous year, according to Statistics Finland. The drop in libraries has been dramatic since 1960 and 1970, when there were a total of 4,007 and 2,903 libraries, respectively. Apart from the Internet, municipal mergers caused the number of libraries to decrease since smaller libraries were merged into bigger ones. Last year, public libraries lent around 70 million books, or 17% less than in the peak year of 1994. Libraries averaged over 115,000 loans last year.

The jobless rate in Finland in April rose by 1.4 percentage points to 10.3%, or a total of 280,000 unemployed, when compared with the same month last year, reports Statistics Finland. Unemployment among men during the month under review was 11.1% while for women it was 9.5%. Unemployment increased the most in the region of Uusimaa (15%), North Savo (14%), Ostrobothnia (12%) and South Ostrobothnia (12%).

The right-wing government of Prime Minister **Juha Sipilä** announced it plans to **slash development aid** by 43% from 870 million euros, writes the *Guardian of London*. Critics of the cuts claim that such cutbacks will "kill the NGO sector." The cuts are planned to begin this year. "They are really killing the NGO sector, especially the small ones," said **Rilli Lappalainen**, secretary general of Kehys, a national platform

within the European NGO confederation Concord. "This is really dramatic. Finland has always been one of the champions of development and a reliable partner."

Prime Minister Juha Sipilä played down Russian hopes to build a **third nuclear reactor** in Loviisa, according to YLE. Finland has two Russian reactors in operation from the 1970s in the town of Loviisa, which is located about 92 km east of Helsinki. Sipilä said that Russia's plan to build a third plant in Loviisa was "purely business." Russia has agreed to build a third reactor in the northern Finnish town of Pyhäjoki in a consortium called Fenovoima where it is a minority partner.

Posti, the state-owned **Finnish post company**, announced in June that it will lay off 319 employees due to the closure of 77 of its 98 traditional post offices, reports YLE. Postal services will be subcontracted to business establishments like food markets. The company said that the need to slash so many jobs and post offices was to "renew and improve the accessibility" of its services. "The changes will take place over the next two and a half years, with the first changes estimated for August 2015 at the earliest," Posti said in a statement. Posti presently has some 26,000 employees.

I Want to Join the Finland Society

Name: _____

Year of Birth: _____

Address: _____

E-mail: _____

() Invoice me () Debit USD 41/21 / EUR 32/16

Visa () Eurocard / Mastercard ()

Card No.: _____ CVV code: _____

Valid until: _____

My family member(s) at my address want to join also (USD 21 / EUR 16):

Name: _____

Year of Birth: _____

Name: _____

Year of Birth: _____

You can also give our membership as a gift to someone, in that case please contact us or our membership secretary.

Send to: Suomi-Seura ry/Finland Society, Mariankatu 8, FI-00170 Helsinki, Finland.

Tel. +358 (0)9 684 1210, fax +358 (0)9 684 12140, info@suomi-seura.fi, www.suomi-seura.fi

Enrique Tessieri

What Threatens Us?

Everything that puts Europe in harm's way today is in some cases more challenging to Finland: geopolitical uncertainty in Russia ranks high on the list as does populism, anti-immigration sentiment, near-flat economic growth, high unemployment, rising poverty and nationalism.

It's clear that when you have enough of the latter, people are going to get pretty edgy and angry. But since I'm an optimist that believes in Finland and the Finns, I'm hopeful that things won't get too much out of hand politically and force us to commit the same mistakes of the past.

Time is still on our side.

Russia and Europe Then

Before travelling to Russia to meet President **Vladimir Putin** in June, Finland's President **Sauli Niinistö** was asked by a reporter why he was chosen by the EU to hold talks with Russia to find ways to defuse the crisis in the Ukraine and improve relations with Brussels.

President Niinistö's answer shouldn't surprise us: "Is it because we have [as an EU] country the longest border [1,340km] with Russia?"

Even if that border that separates us had at times been a source of anxiety for us, especially during the Winter War (1939-40) and Continuation War (1941-44), matters have fortunately changed for the better.

Both of my Finnish grandparents, **Harald** and **Aino**, were model products of their historical times. Harald was an officer of the Finnish army and Aino was a member of the Lotta Svärd, an organization that had about 240,000 women members.

The aim of the Lotta Svärd was to assist soldiers and help bolster Finland's defenses against the former Soviet Union. In a very patriarchal and conservative country torn by war, the only social morphine you had back were heavy doses of religion, nationalism and frugality.

Even if Harald and Aino never spoke to me about those difficult years of the 1930s and 1940s, their silence told you of terrible tales muted by pain and war.

Harald was a member of the White Guard, or *Suojeluskunta*, which was a vol-

untary militia that fought against the Red Guard in the Civil War of 1918 (January 27-May 15). The supreme commander of the White Guard was then General Marshal Carl Gustaf Mannerheim (1867-1951).

As many of us know, the Civil War tore a deep gash in Finland. Red Army losses rose to an estimated 33,000 compared with 5,600 Whites that died in the three-and-a-half-month-long conflict.

The small glimpses of Aino's life as a young woman are still present in a Lotta Svärd songbook for White Guards published in 1932. Glancing through the pages of the pocket-sized book, there are two themes that almost jump at you from the pages: religion and nationalism with songs like Fatherland Hymn, Soldier Boy, Jaeger March and, surprisingly, one called the Titanic Hymn of the legendary ship that sunk on its maiden voyage in 1912.

My mother **Leena**, who was eleven at the time when she was studying geography from a textbook that was published in 1941, or shortly after the outbreak of the Continuation War and invasion of Russia by Nazi Germany in June of that year, had the following introduction:

"The tenth edition of 'geography for schools' was printed after the previous edition was sold out... The task [of editing the latest edition] has been especially trying due the dizzying pace of developments affecting Europe where old countries are replaced by new ones."

Even if glimpses of my grandparents' and mother's lives in then poor and vulnerable Finland feel like you're boarding a time machine, I have no wish to visit those former times marred by so much incomprehension, suspicion, destruction and death.

Russia and Europe Now

Certainly we should be concerned about what is happening today in Russia and Europe. Moreover we should make an effort to blow the dust off our history books and re-read with special attention to the lessons of the past so we don't forget the terrible wars that once overtook this part of the world.

Fortunately times have changed from those terrible times. Most of Europe belongs

to the EU and our relationship in this important union encourages cooperation instead of rivalries and war.

If there is something we can learn from the past it's that we should pay closer attention to stop scapegoating and ultranationalism.

Nazi Germany was a tragic example of what can happen to a nation and a people when you allow scapegoating and ultranationalism to run amuck. I'm certain that the Nazis learned pretty rapidly in the 1920s that scapegoating groups like Jews brought them great attention, power and short-lived glory.

Is the same thing happening in Europe today with far right parties that scapegoat Muslims, migrants and the Romany minority? Anti-Semitism is still a problem in many part of Europe as well.

Even if Finland's Muslim population totals only 60,000 people, Islamophobia has raised its head in our country. What will happen in the future if our Muslim population doubles or trebles?

Even if there are many threats that our country faces, should we be worried about what is happening in the Ukraine and the rest of Europe? Could events in the Ukraine escalate into open warfare and turn our common border with Russia into a source of anxiety as in the past?

I believe that Russia is not the biggest threat to Finland and Europe but distrust and suspicion on both sides are. Stoking the fires of fear and hatred will only worsen matters and bring rude surprises on those slippery slopes.

A good start to building peace in Europe is to confront our own prejudices and fears but a lot more effort is needed by governments and the EU as well.

The challenges we face are great but so are our recourses to deal with them, which give us hope of better days for this part of the world.

etessieri@yahoo.com

Gourmet Dining in Sibelius' Style

Tiina Laitinen

Dining with Jean Sibelius (*Jean Sibeliusksen pöydässä*), the latest food book by Ritva and Risto Lehmusoksa, is a cultural historical cookbook – the legendary composer's biography from a culinary point of view. The volume was published by Auditorium Books to mark the 150th anniversary of Jean Sibelius's birth, which is being widely celebrated this year.

In his day, Sibelius was a well-known gourmand who always chose the finest restaurants during his many travels. When eating out, he savored oysters, while home at Ainola his favorite dish for special occasions was roast wildfowl. Daily meals were based on traditional Finnish fare such as Baltic herring casserole and pork sauce. On Sundays the family often dined on roast veal with peas.

The book draws heavily on Aino Sibelius's own recipes and cookbooks. Although Jean Sibelius did not usually get involved in meal preparations, the salad dressing was his bravura number – and no-one else was allowed to mix it.

Skåne Cake

- 1.5 l (6 cups) fairly tart apples, easy to puree
- 3–4 dl (1.2–1.6 cups) breadcrumbs
- 4–5 tablespoons butter
- 1.5–2 dl (0.6–0.8 cups) sugar

Peel and core the apples, then cut them into thin sections. Butter an oven-proof cake tin. Cover the bottom with a layer of apple sections. Sprinkle breadcrumbs and sugar on them, with small pats of butter on top. Continue until the tin is full. Sprinkle crumbs, sugar and the remaining butter on the very top.

Bake the cake in a relatively hot oven until the apple sections are thoroughly soft and begin to break. Allow to cool. Serve straight from the tin with vanilla sauce or whipped cream.

Blueberry Pie

- Wheat flour crust:
- 0.25 dl (0.1 cups) milk
- 0.5 teaspoon salt
- 1 dl (0.4 cups) sugar
- 1 teaspoon cardamom
- 30 g (1 oz) yeast
- about 7 dl (2.8 cups) wheat flour
- 100 g (3.5 oz) butter or margarine
- Filling:
- 1 l (4 cups) blueberries
- 2 dl (0.8 cups) caster (superfine) sugar
- 1 tablespoon potato starch
- 1 egg for brushing

Blueberry Pie

Mix the yeast, sugar, salt and cardamom in lukewarm milk. Whisk about half of the flour into the mixture, then knead in the butter and the rest of the flour into the dough by hand. Allow the dough to rise for about half an hour. Then roll it on a large, thin plate, slightly larger than the oven sheet. Keep some dough aside for the lattice top. Place the plate on an oven sheet. Leave some dough on the sides for the pie edges.

Stir the potato starch and sugar in with the blueberries. Fill the crust and crimp the sides into edges. Roll out the rest of the dough and cut into strips with a pastry wheel. Use the strips to form a lattice on top of the pie. Brush the edges and lattice with egg and bake the pie at 200 C (390 F) for about 20 minutes.

Spree Herring Rolls

Spree Herring Rolls

- 4 salted herring
- 2 teaspoons mustard
- 2 onions
- 1 pickled cucumber
- 250 ml vinegar
- 1 bay leaf
- 1 tablespoon mustard seeds
- toothpicks
- black pepper

Rinse the herring and soak them in water overnight. The following day, removed them from the water, dry them and fillet them. (Today's lightly-salted herrings need only a rinse.)

The insides of the herring fillets should be peppered and brushed with mustard. Slice the pickled cucumber, and the onions into thin rings. Arrange the onion and cucumber slices on the herring fillets. Roll up the fillets and fasten them tightly with toothpicks.

Prepare a marinade of vinegar, mustard seeds and bay leaf. Poured into a lidded glass jar and add the herring rolls. Allow to season for 3–4 days, after which they can be served for instance with fried potatoes.

Aino Sibelius's Pickles

A recipe from Aino's mother, Elisabeth Järnefelt, originating from the Imperial Court of St. Petersburg.

Wrap the cucumbers with blackcurrant leaves and stack them in a jar in layers so that cucumbers do not touch each other. Place dill stems and flower buds in layers between the cucumbers. Add pieces of horseradish here and there. Fill the pot this way and pour in salted water until the container is full. It must not be too diluted or strong.

Text and photos by Tiina Laitinen

Dining with Jean Sibelius, in English or in Finnish, can be ordered from our office: <http://suomiseurafi.a.vrfy.fi/kauppa/>, info@suomi-seura.fi, tel. +358-9-6841210.